1978
aralık
10 (48)

FAŞİZME VE EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE SINIF TEMELİNDE YÜRÜTÜLECEKTİR

DİSK

TÜRKİYE
DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI
KONFEDERASYONU
AYLIK YAYINI

İÇİNDEKİLER

Sahibi : Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adına Abdullah Baştürk, Yazı İşleri Müdürü : Yücel Yaman, Merter Sitesi Topkapı İstanbul - 75 47 93, Dizgi : Murat Mat. Koll. Şti., Basım : Gözlem Ofset, Kapak ve Karikatür : Tan Oral.

1978
aralık
10 (48)

DİSK

DİSK TABANI ANTİ-FAŞİST, ANTİ-EMPERYALİST MÜCADELEYİ TARTIŞTI

FAŞİZME VE EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE SINIF TEMELİNDE YÜRÜTÜLECEKTİR

İşçiler ve emekçiler açısından, son yılların özellikle değişmeyen iki önemli sorunu var: Can güvenliği ve pahalılık. Seçimler yapılıyor, hükümetler değişiyor ama bu iki sorun önemini koruyor. Geçen günler, siyasal amaçlı cinayetlerin ve giderek artan pahalılığın tümüyle önlenebileceği konusunda iyimserliğe neden olabilecek belirtileri de getirmiyor.

Birinci ve ikinci MC dönemlerinde işçi ve emekçiler için çekilmez hale gelen yaşam koşulları, CHP ağırlıklı hükümetin yönetimde bulunduğu 11 ay sonunda da aynı niteliğini koruyor. Yine insanlar öldürülüyor, yine pahalılık hızla artıyor, ücretlerin satın alma gücü giderek azalıyor. Kuşkusuz bu hükümet döneminde de can güvenliğinin sağlanamamış fiyat artışlarının önlenememiş olduğunu ifade etmek, MC hükümetleriyle bugünkü hükümeti aynı görmek demek değildir. CHP ağırlıklı hükümet, öncekilerden farklı özellikler taşımakta, farklı tavırlar koymaktadır. Ancak işçilerin ve emekçilerin acil istemlerini karşılayamamıştır. İşçi sınıfı, CHP ağırlıklı siyasal iktidarın veya sosyal demokrat nitelikli bir iktidarın, kendi istemlerini, sonuna kadar çözümleyemeyeceğinin, ülkeyi gerçek anlamda düzlüğe çıkaramayacağının bilincindedir. Bu nedenle hükümetten, dayandığı sınıfsal temelin ilerisinde

Hükümeti uyarmak amacıyla

DİSK, faşizme karşı yurt çapında eyleme geçecek

20 Kasım 1973 (Günaydın)

girişimleri zaten ummamıştır. Ama faşist yuvaların üzerine daha kararlı gidilmesini, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesini, işçi ve emekçilerden yana bazı ekonomik dönüşümlerin yapılmasını beklemiş, bu yönde atılacak adımlara sonuna dek destek vereceğini açıklamıştır. Çünkü bugünkü siyasal iktidarın ağırlığını taşıyan CHP geçmişte, iktidara geldiğinde bunları gerçekleştireceği sözünü vermiştir.

TÜRKİYE, EMPERYALİZMİN BUNALIMINDAN HER ALANDA DERİN BİÇİMDE ETKİLENİYOR

Bugün ülkemizin ve emekçi halkımızın karşı karşıya bulunduğu sorunları DİSK'in nasıl değerlendirdiği kamuoyunca bilinmektedir. Kamuoyuna birçok kez yansıtılan bu değerlendirmeyi, Genel Başkan Abdullah BAŞTÜRK'ün son Genel Temsilciler Meclisi'ndeki konuşmasından alıntılarla özet olarak yineleyelim.

«Ekonomik, politik, ideolojik ve askerî alanlarda emperyalizme bağımlı olan Türkiye, emperyalist sistemin bunalımından her alanda en derin bir biçimde etkilenmektedir.

İşsizlik ve pahalılık hızla artmaktadır. Ücretlerin satın alma gücü düşmektedir. Dış ticaret açığı büyümekte, dış borçlar artmaktadır. Tekelci sermaye Türkiye'nin içinde bulunduğu bunalımı kendi konumunu güçlendirmek amacıyla kullanmakta ve ekonomiyi daha geniş ölçüde denetim altına almaktadır.

Ülke ekonomisi üzerinde söz sahibi olan IMF gibi uluslararası mali kuruluşlar borç verme koşullarını ağırlaştırmaktadır. Çokuluslu tekellerle birlikte ücretlerin dondurulmasını, emekçilerin kemerlerini sıkmasını istemektedirler.

IMF'nin Türkiye'nin çıkarları aleyhine en ağır koşulları dayattığı böylesi bir ortamda ABD emperyalizmi Türkiye'nin Kıbrıs sorununda iyi niyetle hareket ettiği gerekçesiyle 3,5 yıldır uygulamakta olduğu silâh ambargosunu koşullu olarak kaldırmıştır. Ve ardından ulusal savunma kavramından, çok yönlü dış politikadan bağlantısız ülkelerle ilişkilerden söz eden Hükümet, ABD üslerini yeniden açmıştır.

FAŞİSTLER, TÜRK-KÜRT, ALEVÎ-SÜNNİ FARKLILIKLARINI İSTİSMAR EDİYOR

MC'nin düşürülmesi ile MC dönemindeki faşist saldırılar sona ermemiştir. Tersine, iktidardan uzaklaştırılmanın, ele geçirilen mevzileri kaybetmenin hırçınlığı içinde faşist terör ve cinayetler artmış, katliamlar giderek yaygınlaştırılmıştır.

Bugün Türkiye'de faşistler halkı yıldırarak, belli bölgelerde Türk-Kürt, Alevi-Sünni farklılıklarını son noktasına kadar istismar edip iç savaş çıkmasını körükleyerek faşist darbe ile iktidarı ele geçirmeye çabalamaktadırlar.

Sıkıyönetim çağrıları altında faşist darbe özlemleri açıkça dile getirilmektedir. Faşist darbe amacıyla gizli-açık faşist örgütlerle provokasyonlar tezgâhlanmakta, katliamlar yapılmaktadır.»

Bu saptamalar ışığında DİSK'e düşen görev nedir? Bu sorunun karşılığı da DİSK tarafından birçok kez verilmiştir. DİSK bir sendikal örgüttür. Mücadelesini esas olarak sendikal planda yürütür. Sendikal mücadele ile sömürünün yok edilemeyeceği ancak sınırlandırılabileceği gerçeğini temel kabul eder. Sömürünün esas olarak sosyalist toplumda yok edilebileceği bilinciyle çalışma-

larını sürdürür. İşçi sınıfı dışındaki tüm emekçi sınıf ve tabakaların demokratik hak ve özgürlüklerinin genişletilmesinin işçi sınıfının mücadelesine güç kattığını bilir. Bu nedenle de işçi sınıfının istemleriye, emekçi sınıf ve tabakaların istemlerini bütünsel olarak ele alır ve savunur.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE, İŞÇİ SINIFININ ÖLÜM-KALIM MÜCADELESİDİR

Faşizme karşı mücadelenin, ise DİSK'in mücadelesinde çok önemli bir yeri vardır. Çünkü bilinmektedir ki, faşizm tüm emekçi halkın düşmanıdır, ama öncelikle işçi sınıfını ve mücadelesini hedef alır. Faşistler her yerde iktidara gelmeden önce işçi sınıfının da desteğini sağlamaya çabalamışlardır. Parlak sloganlarla işçileri peşlerinden sürüklemek istemişlerdir. Ama faşistlerin iktidarı ellerine geçirdikleri yerlerde işçi sınıfına karşı gerçek niyetleri açığa çıkmıştır.

Buralarda işçilerin tüm örgütleri, bu arada sendikaları dağıtılmış, işçi önderleri zulüm ve işkenceden geçirilmiş, öldürülmüştür.

Sermayedarların kârları büyük oranda artarken, işçi ücretleri satın alma gücü bakımından ve parasal ücret olarak *gerilemiştir. Tarih, faşizme karşı mücadelenin işçi sınıfı için ölüm-kalım mücadelesi olduğunu birçok kez kanıtlamıştır. Faşizme karşı mücadelenin yolu, yöntemi de bellidir. İşçi sınıfı faşizmi doğru kavrayacak, onun ardındaki tekelci sermayenin varlığını kesinlikle gözardı etmeyecektir. Toplumda sınıfsal temel açısından faşizme karşı olabilecek ne kadar örgüt, sendika, mesleki kuruluş ve kişi varsa hepsinin tüm gücü seferber edilecek ve ortak bir program çerçevesinde güçler birleştirilecektir. İşçi sınıfının siyasal örgütü anti-faşist ittifakın belkemiğini oluşturacak, faşizme karşı güçleri yönlendirecektir. Bireysel değil, kitlesel bir mücadele esas alınacak, ekonomik ve politik güçlerin ülke içindeki ve dünyadaki mevzilenmesi doğru değerlendirilecektir. Bu genel doğruların dışına düşüldüğünde faşizme karşı başarıya ulaşmak tehlikeye girer.*

DİSK KARAR ORGANLARI FAŞİZME KARŞI MÜCADELEYİ SÜREKLİ GÜNDEMDE TUTMUŞTUR.

Günümüz Türkiye'sinin gerçekleri bu perspektif içinde ele alınmak durumundadır. Bugün faşist güçlere karşı olduğunu söyleyen, ama onların kaynağına yeterince yürümeyen bir iktidar işbaşındadır. Bu iktidarın sözcüleri, faşistlerin iktidarı ele geçirmek için kurduğu komplolar, işlediği cinayetler ile saldırılardan dolayı can güvenliğini kendi başına sağlamak zorunda kalanları aynı kefeye koymaktadır. Faşizme karşı mücadeleyi «sağa da sola da karşıyım» *mantığıyla yürütebileceği inancını taşımaktadır. Faşizme karşı demokratik hak ve özgürlükleri geliştirmek yerine, dernekler yasasını, toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasasını geriye doğru değiştirmeyi yeğlemektedir.*

İşçi sınıfımızın tek sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK, yetkili organlarında sürekli durum değerlendirmesi yapmıştır. Faşizme karşı mücadelede üzerine düşen görevleri tartışmış ve görüşlerini belirlemiştir. 6. Genel Kurul kararlarının bütünü, işçi ve emekçilerin ekonomik ve demokratik haklarının geliştirilmesini, faşizme ve emperyalizme karşı

DİSK, eylem birliği için örgütleri toplantıya çağırdı işverenler gelişmeyi tepkiyle karşıladı

23 Kasım 1978 (Cumhuriyet)

DİSK Genel Başkanı, CHP-AP koalisyonuna karşı olduklarını açıkladı

DİSK, faşizme karşı tüm yurtta yürüyüş yapacak

20 Kasım 1978 (Milliyet)

işçi ve emekçilerin önündeki engellerin temizlenmesini içermektedir. Bu arada özellikle 1 numaralı «Cephe Kararı» *DİSK karar organlarını, faşizme, emperyalizme ve tekellere karşı olan tüm örgüt, kişi ve kuruluşların güç ve eylem birliğini kurmakla görevlendirmiştir. Faşizme karşı mücadeleyi sürekli gündeminde tutan DİSK, 20 MART Faşizme İhtar Eylemi ile ileri bir adım atmıştır. Daha sonra da Yürütme Kurulu'nun Ören'de sunduğu raporda, 6. Genel Kurul Kararları doğrultusunda, konu teorik yanıyla ele alınmıştır. Ören'de tartışmaya sunulan* Demokratik Patform *önerisi* Yönetim Kurulu *ve* Başkanlar Konseyi *toplantılarında olgunlaştırılmış, geliştirilmiş, somutlanmıştır.* «Türk-İş'le anti-faşist ortak eylem için görüşülmesi, demokratik örgütlerle Demokratik Platform'a yönelik ilişkilerin geliştirilmesi, tabanın uyarılması, faşist darbe özlemcilerine karşı hükümete omuz verilmesi.» *kararlaştırılmıştır. İçe dönük çalışmalara ilişkin olarak alınan önemli karar ise,* Demokratik Platform *konusundaki önerilerin alınması için verilen Genel Temsilciler Meclisi'nin toplanması kararı olmuştur.*

GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ TAVRINI ALIYOR

G*enel Temsilciler Meclisi, DİSK'in merkezi düzeydeki en geniş danışma organıdır. Anatüzüğe göre* Genel Temsilciler Meclisi'*ne,* DİSK Yürütme, Yönetim Denetim *ve* Onur *kurulları üyeleri,* DİSK *üyesi* sendikaların *Yürütme ve Yönetim Kurulları, üye sendikaların şube başkanları,* DİSK Bölge Temsilcileri *ve sendika bölge temsilcileri, sendikaların örgütlü bulunduğu tüm işyerlerinin baştemsilcileri ile toplantının yapıldığı ildeki sendika işyeri temsilcileri katılırlar.* DİSK'*in ve bağlı sendikaların tüm karar organlarının tabanın seçimiyle görev başına gelmiş baştemsilcilerin ve temsilcilerin önemli bir kesiminin biraraya geldiği bu* Kurul, DİSK'*in mücadelesinde belirleyici nitelikler taşımaktadır. Türkiye işçi sınıfının en bilinçli, en savaşkan unsurlarını yapısında taşıyan* DİSK'*in politikasında* Genel Temsilciler Meclisi'*nin yol gösterici, aydınlatıcı bir işlevi vardır.*

Genel Temsilciler Meclisi, *Türkiye'de bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yeni bir aşama niteliği taşıyacak* Demokratik Platform'*a* DİSK *tabanı tarafından son biçiminin verilmesi gibi tarihi bir görevle karşı karşıya idi. Bu nedenle,* 19 Kasım DİSK'*in mücadele tarihinde önemli bir gün olarak yer aldı. Genel Temsilciler Meclisi'nin,* «Anti-Emperyalist, Anti-Faşist Demokratik Platform için İleri» *şiarıyla toplanacağını öğrenen tüm* anti-faşist, demokrat *kamuoyunun ilgisi de bu toplantı üzerinde yoğunlaşmıştı. Faşizmin saldırganlığından, tekellerin yarattığı pahalılık, işsizlik ve yoksulluktan tedirgin olan emekçi sınıf ve tabakaların gözü işçi sınıfına,* DİSK'*e çevrilmişti.*

Ankara'da ilk kez toplanan DİSK'in militan tabanı, fabrikalardan üretimin içinden gelen gücünü, siyasal bilinciyle, yeni durumun zorunlu mücadele yöntemleriyle yoğurarak, ülkenin her bölgesindeki işyerlerine götürecekti.

DİSK TABANI VE DEMOKRATİK PLATFORM

Genel Temsilciler Meclisi *sorumluluğunun bilincinde bir çalışma sürdürdü. Genel Başkan* Abdullah BAŞTÜRK'*ün açış konuşmasında konunun bütün boyutları ve perspektifi ile ortaya konmasından sonra, taban görüşlerini tüm açıklığıyla dile getir-*

di. DİSK üyesi sendikaların temsilcileri faşizmin, emperyalizmin işçi sınıfımız ve emekçi halkımız için tezgahladığı oyunları sergilediler.

İşçiler olarak konuya nasıl yaklaştıklarını açıkladılar. Mücadele yöntemlerine ilişkin önerilerini getirdiler. Toplantı işçi sınıfının demokrasi anlayışının somut bir görünümü niteliğini taşıdı. Konuşmalarda savunulan görüşlere hiçbir kısıtlama konulmadı. Ayrıntılarda bazı eleştiriler getirilmesine karşın, DİSK'in Türk-İş'le kurduğu ilişkiler, Demokratik Platform'un oluşumuna yönelen çalışmaları taban tarafından onaylandı. Geniş bir destek gördü. DİSK'in tabanı, bir an önce daha ileri adımlar atılmasını içtenlikle savunuyor, özverili bir mücadeleye hazır olduğunu kanıtlıyordu.

ANTİ-FAŞİST ANTİ-EMPERYALİST GÜÇLERİN ÖNÜNDE YENİ BİR UFUK AÇILIYOR

Sonuna kadar demokratik bir tartışma ortamında süren Genel Temsilciler Meclisi, anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleye yeni bir boyut kazandıracak tarihsel kararını üye sendikaların tüm temsilcilerinin oybirliği ile aldı. Toplantı boyunca süren coşku ve heyecan, ortak kararın alınması sırasında doruk noktasına ulaştı.

Şimdi Türkiye'de tüm demokratik güçlerin önünde anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyi sınıfsal temeline dayalı olarak yürütmek için yeni bir ufuk açılıyor. DİSK'in Demokratik Platform'u oluşturma yolunda aldığı kararlar ve getirdiği ilkeler, mücadele yöntemleri anti-faşist, anti emperyalist sınıf ve tabakaların sınıf, kitle ve meslek örgütleri tarafından tartışılacak, derinleştirilecek. Faşist güçleri inlerine tıkmak için, emperyalist tekellerin sömürüsüne karşı etkin mücadele vermek için yeni bir süreç başlıyor.

DİSK, başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm emekçi halkımızın bu sınavı başarıyla aşacağı inancındadır.

Baştürk: Geniş kapsamlı eylemlere hazır olun,,

21 Kasım 1978 (Cumhuriyet)

DİSK

GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ

TABANIN KARARI

FAŞİZME KARŞI KİTLESEL EYLEM

DİSK anti-faşist ve anti-empertalist mücadelenin sınıfsal temelde yürütülmesi gerektiğini savunmaktadır. TÜRK-İŞ yönetiminin tavrı tabanda işçi sınıfının faşizme karşı birliğini engelleyemeyecektir.

Türkiye devrimci hareketinin uzun zamandır gündemin de bulunan anti - faşist ve anti - emperyalist güçlerin birliği sorunu, uzun bir olgunlaşma dönemini geçirdikten sonra, DİSK tabanının gündemine gel di. DİSK Genel Temsilciler Mec lisi 19 Kasım 1978'de Ankara' da, Selim Sırrı Tarcan Spor Sa lonunda toplandı.

DİSK'in önce Genel Kurulunda, sonra da Yönetim, Yürütme ve Başkanlar Konseyinin on aylık süre içinde yaptığı bü tün toplantılarında, anti - faşist ve anti - emperyalist güçlerin ilkeli birliğini sağlıyacak bir di yalog geliştirmek ve güçleri birleştirme çabası gündem maddesi olmuştur.

20 Mart faşizme ihtar direnişi, 1 Mayıs 1978'in kutlanışı gibi çeşitli eylemler ve Gönen, Ö-ren toplantıları, bunlara ek ola rak İstanbul'da 13 Ekim, Anka ra'da 31 Ekim tarihli Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi toplantıları hep bu gündem maddesini tartışmış ve bir dizi kararlar almıştır. Alınan bu ka rarların ışığında 19 Kasım tarihli Genel Temsilciler Meclisi toplantısına gelinmiştir.

TÜRK - İŞ'E ÇAĞRI

DİSK anti - faşist ve anti - emperyalist mücadeleden sınıfsal temeller üzerinde yükselen, ittifaklarla yürütülen bir mücadeleyi anlamaktadır. Bu nedenle, aralarında diyalog kurulması düşünülen güçlerin en başta işçi, topraksız ve az topraklı köylü, küçük esnaf ve zanaatkâr, memur gibi sınıf ve katmanların sözcüleri olan örgütlerin, demokrat ve sosyalist genç ve aydınların örgütleri ol

"ONLAR BİR AVUÇ BİZ MİLYONLARIZ"

Genel Başkan Abdullah Baştürk açış konuşmasını yapıyor.

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk; 19.11.1978 tarihinde Ankara'da toplanan DİSK Genel Temsilciler Meclisi'nde yaptığı konuşmada özetle şunları söyledi :

masına özen göstermiştir.
DİSK yönetim organları işçi ve emekçi sınıfların ekonomik sosyal ve siyasal somut taleplerini belirleme çalışmaları yapmış ve bu çalışma sonucu çıkan DİSK taleplerini anti-faşist ve anti-emperyalist güçlerin tartışmalarına temel almaları için öneride bulunmuştur.
DİSK Başkanlar Konseyince karar altına alınan **«Demokratik Platform gerekçesi** ve **Demokratik Platform'un işlerliği ve ortak çalışma ilkeleri»** için de bir taslak hazırlanmıştır.
Örgüt içinde, DİSK'in üstüne düşen görevler tartışılmış ve DİSK Yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyi TÜRK-İŞ'e **«birlikte mücadele için»** çağrı yapmıştır.

Bu çağrı TÜRK-İŞ yönetimini uzun süre meşgul etmiş ve TÜRK-İŞ yönetimi alışılmış tavrının dışına çıkamamış, Türkiye işçi sınıfının fabrikalardaki hızla oluşan eğilimine uygun, tabanla uyuşan cevap verememiştir. Böylece kendi tabanı ile bir kez daha çelişki içine düşmüştür.

DİSK Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi TÜRK-İŞ'in cevabını görüşerek 2 Kasım'da şu açıklamayı yapmıştır:
«DİSK'in önerdiği güç birliği, örgütsel yapısı, işleyişi, ilke ve ideolojisi, birbirinden ayrı hatta birbirine ters kuruluşların, anlaştıkları somut bir konuda, bir araya gelmesi demektir. Bu, dünyada uygulanmış ve uygulanmakta olan bir yöntemdir. Gelişmiş kapitalist ülkelerdeki demokrasi anlayışı da böyledir. Bu ülkelerde, farklı görüşlere sahip işçi sendikaları somut konularda güçbirliği yapmaktadırlar. DİSK, TÜRK-İŞ'e,

- **Temsilcilere anti-faşist ve anti-emperyalist demokratik platform yolunda ileri şiarı yol göstermiştir.**

güç birliği teklifi yaparken, O'nun ilke ve ideolojik yapısının çok farklı olduğunu DİSK'le aynı ilke ve ideolojik görüşleri paylaşmadığını bilmekteydi.
«DİSK'in bu ilkeler ışığında, TÜRK-İŞ'e ve diğer demokratik kuruluşlara yaptığı güçbirli-

„Faşizme karşı mücadelede ne yapacağımızı tartışmak ve karar organlarımıza tabanın görüşlerini yansıtmak üzere bir aradayız.
Bu mücadelede kayıplar veriyoruz. Aramızdan ayrılanlar oluyor. Düşenler mücadele bayrağını kavgayı sürdürenlere devrediyor. Ve biz ölülerimizin anılarını kendimize ışık yaparak yürüyoruz.

....

Emperyalizm bugünkü bunalımdan çıkmak için faşist yöntemler dahil her yola başvurmaktadır. Bu amaçla demokratik hak ve özgürlükler kısıtlanmak istenmekte, bölgesel savaşlar kışkırtılmakta, çeşitli ülkelerde faşist saldırı ve terör ortamı yaratılmaktadır.
Ama bütün bu çabalara rağmen emperyalistler ve faşistler yenileceklerdir.

....

Bugün Türkiye'de faşistler halkı yıldırarak, belli bölgelerde Türk - Kürt, Alevi - Sünni farklılıklarını son noktasına kadar istismar edip iç savaş çıkmasını körükleyerek faşist darbe ile iktidarı ele geçirmeye çabalamaktadırlar.
Sıkıyönetim çağrıları altında faşist darbe özlemleri açıkça dile getirilmektedir. Faşist darbe amacıyla gizli - açık faşist örgütlerle provokasyonlar tezgâhlanmakta, katliamlar yapılmaktadır.
Ama hevesleri kursaklarında kalacaktır. Demokratik mücadelemiz durmayacaktır, durdurulamayacaktır. Tarih örgütlü mücadele sonunda faşizmin yenileceğini göstermiştir. Onlar bir avuçtur, biz ise milyonlarız.
İşte bu güçle haykırıyoruz, fabrikalardan, tarlalardan «FAŞİZME KARŞI BİRLİK» diye.
Bazı tertip ve cinayetlerin kısmen de olsa ortaya çıkarılması, faşist cinayet ve katliamların MHP ve Ülkü Ocaklarından kaynaklandığını kanıtlamıştır.
Bugün temel görev faşizmin gizli - açık örgütlerinin üzerine gitmektir. Oysa bugün iktidarda olan CHP ağırlıklı hükümet faşist odakların üzerine yeterince ve kararlılıkla gidememektedir.
İktidar faşist güçlerin geriletilmesini sağlayacak adımlar atmalıdır. İşçi sınıfı ve emekçilerin örgütleri ağırlıklarını sürekli olarak bu tür adımların atılması doğrultusunda koymalıdırlar. DİSK, her vesile ile faşizme karşı kararlı mücadele verilmesi gerektiğini savunmuş ve hükümetin faşist güçlerin geriletilmesi doğrultusunda atacağı her ileri adımı sonuna kadar destekleyeceğini açıklamıştır.
Hükümetin ceza yasalarını ağırlaştırarak ya da kolluk kuvvetlerinin yetki sınırlarını genişleterek faşizmi geriletmeyi amaçlaması çözüm yolu değildir. Hükümet aynı zamanda faşizme karşı halkın anti - faşist tepkisini değerlendirmek ve bu güce dayanmak zorundadır.
Şunu çok iyi biliyoruz ki, faşizme karşı mücadele bütünüyle CHP ağırlıklı bir hükümetten beklenemez. Bu konuda görev, tüm anti - faşist, demokrat güçleri ilkeli, programlı bir biçimde örgütlemek ve etkin bir biçimde mücadeleye sokmaktır.

....

Arkadaşlarım,
aşizme karşı verilen mücadelenin boyutları bugün çok değişmiştir. Günümüzde anti - faşist mücadele yalnızca faşist tehlikeyi ortadan kaldırmaya, burjuva demokrasisinin sınırlarını genişletmeye yönelik bir mü-

---

● Genel Temsilciler Meclisi DİSK tabanının görüşlerini demokratik bicimde savunduğu bir toplantı oldu.

ği çağrısına, TÜRK - İŞ Yönetim Kurulu, terörizme karşı ortak mücadele etme amacını değil, ilke ve ideolojik ayrılıkları ön plana çıkartıcı bir tavır almıştır. Bu tavır, güçbirliğini engelleyen yanlış bir tavırdır. Bu ise egemen çevrelerin, sürekli istediği bir durumdur.

AP - CHP KOALİSYONUNA HAYIR

Bugün, tüm demokrasiden yana olan güçlerin, işbaşındaki hükümetin, bağımsızlık ve demokrasi yönünde atacağı her olumlu adımı desteklemek görevleridir. Bugünkü hükümetin işbaşından çekilip, yerine AP - CHP koalisyonunun geçmesini istemeyi, işçi ve diğer emekçi sınıflarımızın çıkarları açısından ters buluyoruz.

«Faşist MC iktidarlarının kurucusu AP ki, son genel kurulunda, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın kazanılmış ekonomik ve demokratik haklarının kısıtlanmasını ve yok edilmesini programına koyduktan ve böylece işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza karşı olduğunu resmen belgeledikten sonra, böyle bir isteği büsbütün yersiz buluyoruz.
«DİSK Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi yukarıdan beri izah ettiği güç birliği ilkeleri ışığında, TÜRK - İŞ'e;
«Aramızdaki ilke ve ideoloji farklılıklarını gündem dışı bırakarak faşist teröre, katliamlara karşı, kısaca halkımızın can güvenliğini sağlamak için, insanların öldürülmemesi için, birlikte davranalım» çağrısında bulunmuş idi, bu çağrımız, bugün de geçerliliğini korumaktadır.

TABANIN SÖZ VE KARARI...

Türkiye'nin içinde bulunduğu bu somut koşullar karşısında somut görevden kaçınanlar, işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza karşı tarih önünde sorumluluktan kurtulamıyacaklardır.»

cadele değildir. Faşizme karşı mücadele, ancak emperyalizme, tekellere karşı mücadele ile bir bütün olarak götürüldüğü zaman anlam taşımaktadır. Anti - faşist mücadele ile anti - emperyalist mücadele iç içe geçmiş durumdadır.

....

«FAŞİZME KARŞI BİRLİK» yolunda önemli bir yol aldık. Bugün işçi sınıfı ve emekçiler olarak, tüm demokratlar olarak burjuvazinin oyunlarını bozacak güçteyiz. Bu mücadeleyi biz kazanacağız. Değiştireceğiz dünyayı, yaratıcı aklımız, nasırlı ve hünerli ellerimizle.
Değerli Arkadaşlarım,

Yürütme Kurulu'nun anti - emperyalist, anti - faşist güçlerin güç ve eylem birliği için önerdiği DEMOKRATİK PLATFORM Ören Toplantısında tartışıldıktan sonra, DİSK Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi'nin toplantılarında ele alındı, tartışılarak, olgunlaştırıldı. Ve son biçimi ile bugünkü toplantımıza getirildi.

....

Bu arada DİSK, aradaki ilke, görüş ve anlayış farklılıklarının bilincinde olarak TÜRK - İŞ'e faşist saldırılara karşı birlikte mücadele için çağrı yapmıştır. Ama TÜRK - İŞ'in açık olumlu cevabının gecikmesi DİSK'i mücadeleden alakoymayacaktır.

Türkiye'nin somut koşullarında belli bir hedef için güçbirliğine yanaşmayanlar tarihî sorumluluklarından uzun süre kaçamayacaklardır.

Bugün burada emperyalizme, faşizme karşı mücadelenin ulaştığı boyutları tartışmak, DİSK Karar Organlarında tartışılıp kararlaştırılan DEMOKRATİK PLATFORM'u konuşmak üzere toplandık.

Bize düşen görevler açık. DİSK üyelerinin anti - emperyalist, anti - faşist mücadelede üzerlerine düşeni yerine getireceklerine olan inancım tamdır.
Böylesi günlerde birlik ve beraberliğimizi daha da pekiştirmek, daha da disiplinli olmak zorundayız.
İşçi sınıfı düşmanları, DİSK'ten, DİSK'in disiplinli, bilinçli üyelerinden korkuyorlar. Büyüyen, gelişen DİSK' in kararlı mücadelesinden korkuyorlar.
DİSK'in bilinçli tabanı, birlik ve bütünlüğüne yönelik her türlü saldırıyı boşa çıkartacaktır.
İşçi sınıfı tarihsel sorumluluğunun bilincinde, «FAŞİZME KARŞI BİRLİK» diyerek emekçi halkımızın kendinden beklediği sesi fabrikalardan, işyerlerinden, tarlalardan yükseltmiştir.
SELAM OLSUN EPMERYALİZME VE
FAŞİZME KARŞI BİRLİKTE MÜCADELE EDENLERE
SELAM OLSUN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE
SOSYALİZM MÜCADELESİNİ SÜRDÜRENLERE
YAŞASIN ANTİ - EMPERYALİST VE ANTİ - FAŞİST
GÜÇLERİN GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI
BİRLİK VE DAYANIŞMASI
YAŞASIN DİSK »

DİSK Genel Temsilciler Meclisi işte bu koşullar altında «ANTİ -FAŞİST, ANTİ-EMPERYALİST DEMOKRATİK PLATFORM İÇİN İLERİ» sloganının gösterdiği yola ışık tutmak, tabanın söz ve kararını belirlemek için toplanmıştır.
Bu kadar geniş tabanlı bir DİSK organı toplantısının ilk kez yapıldığı Ankara, toplantı öncesinden başlıyarak toplantı gününe kadar yoğun bir dönemi yaşadı. Basın ve TRT can güvenliğinin faşist saldırılar altında giderek kaybolduğu bir ortamda, bu toplantıya büyük önem verdiler.

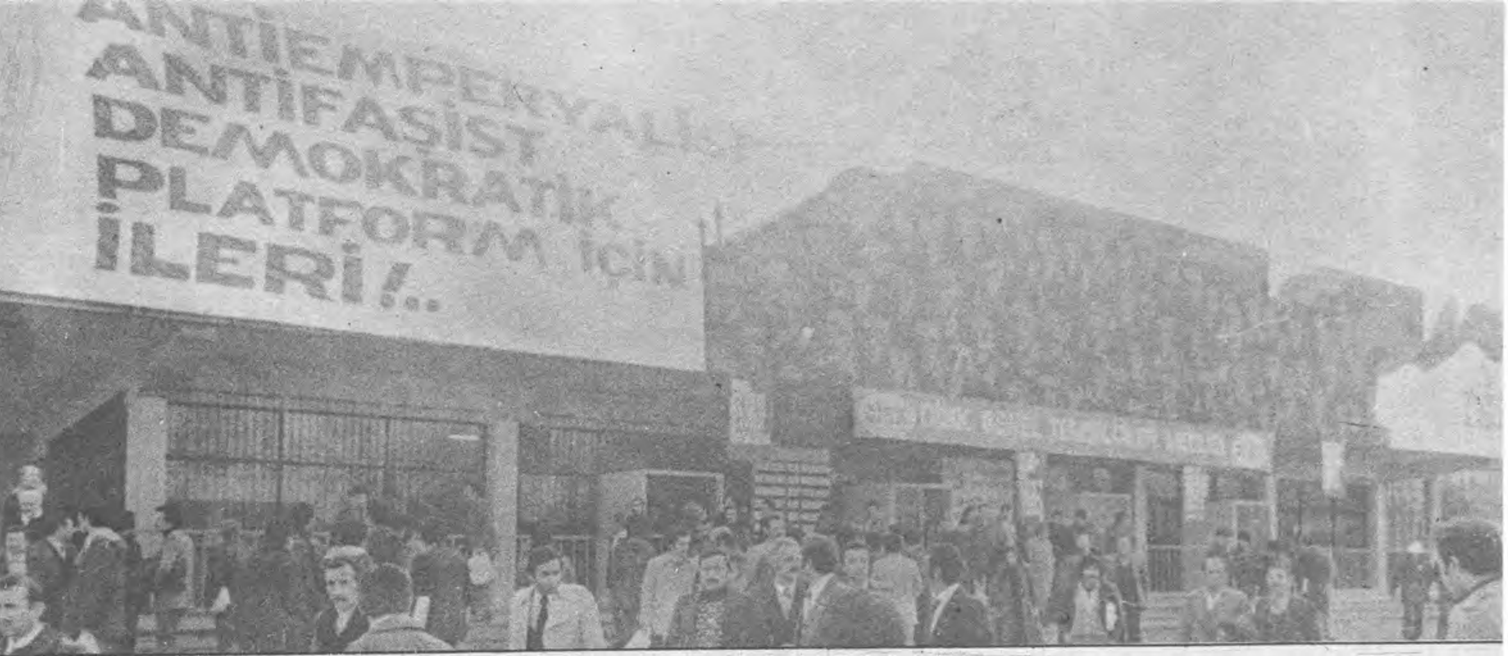
GÜVENLİK VE GENEL - İŞ...

DİSK Yürütme Kurulu, toplantının disiplin içinde başlayıp bitirilmesi için Genel - İş Sendikasını görevlendirdi. 1000'i aşkın Genel - İş üyesi, kırmızı gömlekleri ile toplantının bir gün öncesinden toplantı bitimine kadar görevlerini canla başla sürdürdüler.
Toplantı görevlilerin özverili çalışmaları sonucunda başladığı gibi disiplin içinde bitirildi.
Salon, «YAŞASIN ANTİ - FAŞİST, ANTİ - EMPERYALİST GÜÇLERİN GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ, YAŞASIN DİSK, BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN, YAŞASIN SOSYALİZM, 141 ve 142'YE HAYIR» sloganları ile donatılmıştı.
Yürütme Kurulu'nun hemen arkasında yer alan bir panoda :
ANTİ - FAŞİST
ANTİ - EMPERYALİST
DEMOKRATİK
PLATFORM İÇİN
İLERİ
sloganı yer alıyordu.
Yürütme Kurulu üyeleri temsilcilerin coşkun gösterileri içinde salondaki yerlerini aldılar.
Toplantıyı açan Genel Sekreter Fehmi Işıklar toplantının tam çoğunlukla açıldığını belirtti. Genel Başkan Abdullah Baştürk'ü açış konuşmasını yapmak üzere kürsüye çağırdı.

OYBİRLİĞİYLE ÇIKAN KARAR

Başkan, sık sık alkışlarla **«faşizme karşı birlik»** ve **«faşizme karşı omuz omuza»** sloganları ile kesilen yukarda ayrıca özetleyerek yayınladığımız konuşmasını yaptı.

DİSK üyesi tüm sendikalar, toplantıda söz hakkına sahipti. Sözcüler, faşizme karşı mücadelede, DİSK'in üstüne düşen görevleri tam bir özgürlükle belirttiler. Her örgüt önerilerini ve faşizm konusundaki düşüncelerini açıkladı. Daha sonra, DİSK Yürütme ve Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi üyelerinin ortak görüşle önerdikleri doğrultuda hazırlanan bir karar tasarısı oylandı. Dergimizde ayrıca tam metin yayınla-

Toplantının yapıldığı Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu içerideki coşkuyu yansıtıyordu.

DİSK Yürütme Kurulu üyeleri, tarihi toplantıda

nan karar tasarısı, bütün temsilcilerin eksiksiz oyları ve ayakta alkışları ile kabul edildi.

Böylece DİSK anti - faşist ve anti - emperyalist güçlerin demokratik platform yolunda birliğini sağlamak için yeni bir dönemi başlatmış oluyordu. DİSK tabanının bilinçli üyeleri; temsilciler, DİSK organlarının bugüne kadar yaptığı uygulamayı da onaylıyorlar, Yürütme Kurulu'na da yapılacak işler konusunda somut görevler vermiş oluyorlardı.

GENEL BAŞKAN ABDULLAH BAŞTÜRK'ÜN KAPANIŞ KONUŞMASI

Genel Temsilciler Meclisi'nin

tarihi toplantısı Baştürk'ün konuşmasıyla kapandı. Genel Başkan kapanış konuşmasında şöyle dedi:

“ DİSK Genel Temsilciler Meclisinin yiğit temsilcileri, DİSK"-in onurlu geçmişi içinde yoğrulmuş DİSK'in sınıfsal mücadelesi içinde yetişmiş arkadaşlarım,

Tarihi bir toplantı yaptık.

DİSK'in emperyalizme ve faşizme karşı kesin ve kararlı tavrını belirleyen ortak görüşleri paylaştığımızı ortaya koydunuz. DİSK organlarına gelecek günler için yol gösterdiniz.

15-16 Haziranlardan beri 20 Mart Faşizme İhtar Eylemiyle yükseltilen mücadele bayrağını yeni eylemlerle doruğa çıkarma kararı aldınız.

Gün artık eylem günüdür. Alınan kararların hayata geçirilmesi günüdür.

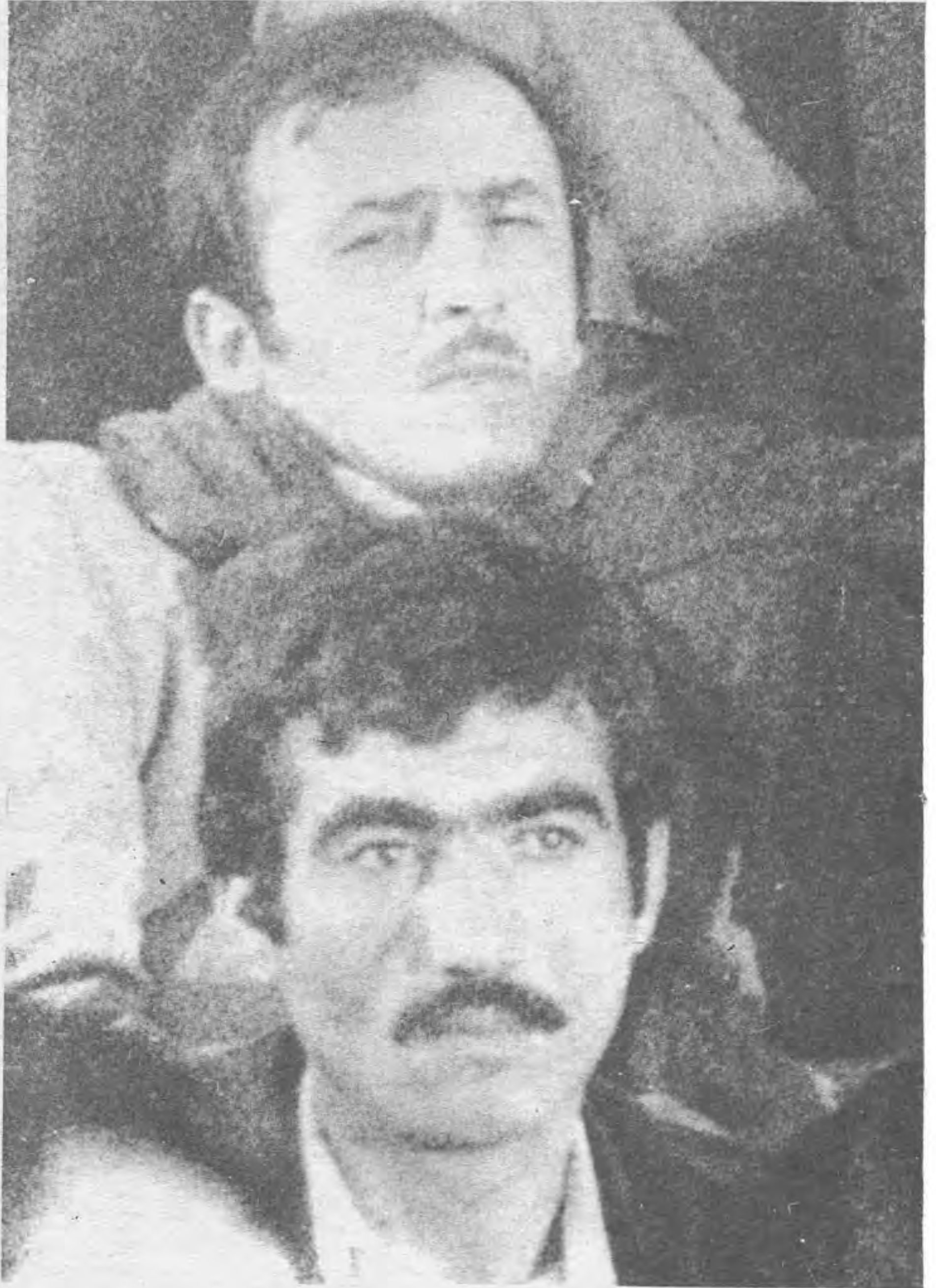
Burada alınan kararları tabana götüreceksiniz. Fabrikara, işyerlerine, tarlalara götüreceksiniz. Tüm emekçi halkımıza götüreceksiniz. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede yiğit ve militan üyeler olarak hazır olacaksınız.

Emperyalizme ve faşizme karşı verilen mücadelede DİSK sarsılmaz bir kale olmaya devam edecektir.

DİSK'in gücü bu konuda hiçbir engel tanımayacaktır.

Başta yoksul köylüler olmak üzere öğretmenlerle, teknik elemanlarla, memurlarla, toplumumuzun sömürülen tüm emekçileriyle, tüm ilerici, yurtsever, demokrat tabakalarla, en geniş güç ve eylem birliğini sağlayacağız. Bu bizim öncelikle görevimizdir.

Bu mücadelede en büyük güvencemiz DİSK'in sınıfsal temellere dayalı birlik ve bütünlüğüdür.

Biz işçi sınıfıyız.
Ulusal bağımsızlığın ve gerçek demokrasinin en tutarlı ve kararlı savunucuları bizleriz.

Bu mücadeleyi biz kazanacağız.

Mücadelemiz sömürünün ve baskının olmadığı bir toplumun kurulmasına kadar devam edecektir.

Anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelemizde hepimize başarılar dilerim.

Yaşasın emperyalizme ve faşizme karşı birlik içinde mücadele edenler.

Yaşasın işçi sınıfının ve tüm demokratik güçlerin birliği,

Yaşasın DİSK. ”

DİSK üyesi sendikaların sözcüleri Genel Temsilciler Meclisinde görüşlerini açıkladılar. Bu konuşmalar ışığında Genel Temsilciler Mecisi tarihi bir karar aldı. Konuşmacıların söylediklerinden kısa alıntılar veriyoruz.

FAŞİZME KARŞI BİRLİK YAŞASIN DİSK

ASİS

CENAN BIÇAKÇI

«Öyle bir noktadayız ki, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçiler kendi kurtuluşlarını kendileri sağlamak durumundadırlar. Böyle bir durumda özellikle bu toplantımızdan başlayarak DİSK'in tabanına ve yöneticilerine önemli görevler düşmektedir. Bu önemli görevlerden birini DİSK Türk - İş'e çağırı yapmakla başlatmış durumdadır. Ne ki Türk - İş bildiğiniz gibi karakterine çok uygun bir tavır göstermiştir bu çağrıya karşı. Elbet bu bizim için bir sürpriz değildir. Ve elbet DİSK bu çağrıyı yaparken Türk - İş'in başındaki Halil Tunç ve çevresindeki bir takım adamlarla bir araya gelmeyi düşünmemişti, bu çağırıyı yaparken, asıl bir araya getirilmek istenen şey, Türk - İş'in tabanında bulunan ve gerçekten anti - faşist olan, anti - emperyalist olan güçleri bir araya getirmek yani işçi birliğini sağlamak içindi.

ASTER-İŞ

ASAF KARACA

«CHP Ağırlıklı Hükümet böylesine açık ve seçik olan faşist katliamları düzenleyenlerin üzerine etkin olarak gidememektedir.. Faşist odakların kaynağına inilememiştir.. Gizli ve açık faşist yuvalar dağıtılmamıştır.. İkircilikli ve tutarsız davranılmaktadır.. Halk kendi can güvenliğini kendisi sağlama durumuna gelmiştir.. Terör karşısında Hükümet yetkilileri şaşkın kalmaktadırlar. Oysa faşist tırmanış somuttur. İkircilikli davranmaya, duraksamaya gelmeyecek kadar yakıcıdır. Günceldir..»

BASIN-İŞ

HİLMİ CENHUNZ

«Anti - faşist, anti - emperyalist güç ve eylem birliğinin öz gücü işçi sınıfımızdır. İşçi sınıfının liderliğinde verilecek anti - faşist, anti - emperyalist mücadele kararlı ve başarılı bir süreç yaratacaktır.

İşçi sınıfımızın devrimci anlamda tek sendikal sınıf ve kitle örgütü olan DİSK'in anti - faşist, anti - emperyalist güç ve eylem birliği için demokratik platform çalışmaları, pratik adımlarla hızlandırılmalıdır.»

BANKSEN

YÜCEL ÇUBUKÇU

«DİSK tarafından Türkiye'de faşizmi MHP ve faşist örgütleri, faşist cinayet ve eylemleri anlatan, MHP'nin ve faşist örgütlerin kapatılmasının gereğini anlatan bir kitapçık çıkartılmalı ve ilk ağızda 500.000 adet basılarak tüm ülkede dağıtılmalıdır.

DİSK tarafından tüm Türkiye'de MHP ve faşist örgütlerin kapatılması için bir imza kampanyası açılmalıdır.

141—142. maddelere karşı savaşım konfederasyonumuzca iyice somut, güncel ve aktif bir biçimde yürütülmeli ve özel bir önemle ele alınmalıdır.

Türkiye'deki faşist tehlikenin uluslararası planda, uluslararası işçi sınıfı hareketi içinde de teşhiri için çaba harcanmalı bu konuda uluslararası bir konferans düzenlenmelidir.

BAYSEN

MACİT CÜNÜNOĞLU

Hükümet demokrasiyi kurtaracağım diye demokrasinin kolunu kanadını buduyor. Zaten anti—demokratik olan dernekler yasası, toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasası gibi yasaları değiştirme çalışmalarına giriyor. İşçi sınıfının sendikal örgütlerini sınıf uzlaşmacılığı saflarına çekmeye çalışıyor. Toplumsal anlaşmalar dayatıyor.

Hükümet faşizme karşı savaşımda içtense, işçi sınıfının ve emekçi halkın faşizme karşı daha örgütlü, daha bilinçli savaşım vermesine olanak tanıyacak biçimde demokratik hak ve özgürlükleri alabildiğine genişletmelidir. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan 141 ve 142'yi kaldırmalıdır. Faşist yuvaları dağıtmalıdır. Suyun başındakileri meydana çıkarmalıdır.

DEV MADEN SEN

ÇETİNER GENÇ

Yüreğinde insan sevgisi, gerçeğe ve adalete bağlılık taşıyan herkes, toplumun bütün bilinçli kesimleri ve tarih bilgisi olan herkes faşizme karşı olan güçlerin birliğini istiyor. DİSK burada milyonların özlemini hayata geçiriyor. Birliği somut bir platformda gerçekleştirmek kavgasındayız. Namuslu her Türkiye insanı bu çabaya olanca gücüyle katılmak zorundadır. Faşizme karşı demokratik güçlerin birliği yolunda gecikilen her an bir kayıptır. Fakat vakit geçmiş değildir. Ülkemizde yıllardır tartışılan faşizme karşı birliğin somut temelleri sorununa, İşte DİSK açık berrak bir cevap ortaya koyuyor. Bu günden sonra laf etmek değil, platform doğrultusunda mücadele etmek gerekiyor.

DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ

MEHMET ÇELİKEL

«Halkımızın sorunları ağır ve yüklü, bizlere düşen sorumluluk ve görevler daha da yüklü. Ülkenin bağımsızlığı ve halkımızın mutluluğundan yana olan tüm sınıf ve katmanların önüne içinde yaşadığımız tarih çözümlenmesi zorunlu sorunlar getirmiştir. Bu sorunların çözümünü bir başka sınıftan beklemiyoruz. Sınıf mücadelesinde başarılı sınavlar veren işçi sınıfı, demokratik haklarının bedelini nasıl yiğit önder ve neferlerinin kanıyla ödediyse faşizmi yenme mücadelesinin de bedelsiz olmadığını biliyor. Bu bedeli ödemeye de hazırdır. Bedeli ne olursa olsun, bu soylu dava, ulusal planda, sınıfsal planda yaratıcı emeğe saygının naciz bir ifadesidir.

İşçi sınıfı kendi dışındaki sınıflara gerici gözüyle bakan dar görüşlü bağnaz bir sınıf değil, ama bunlarla yetinmeyen kendi kurtuluşunu kendi eseri sayan devrimci bir sınıftır.»

DEVRİMCİ TOPRAK-İŞ

ALİ DANABAŞI

Devrimci Toprak - İş, faşizmin ezilip yok edilebilmesi için şunları önerir :

«Anti - faşist, anti - emperyalist demokratik platform vakit gecik tirilmeksizin oluşturulmalıdır. İşçi sınıfı tarihimizde müstesna bir yeri olan 20 Mart faşizme ihtar eylemi benzeri eylemler daha uzun zaman boyutlu olarak tekrarlanmalıdır. Başta Erzurum, Diyarbakır, Adana, Konya ve Bursa gibi ve ülkemizin diğer kırsal ve kentsel bölgelerinde DİSK'in öncülüğünde tüm demok ratik kuruluşların ve halkımızın katılacağı görkemli kitlesel miting ve yürüyüşler tertiplenmelidir. Halkımıza faşizm olgusunu ve kaynağının ne olduğunu, Türkiye'deki boyutları yurt çapın da yapılacak sürekli toplantılarla anlatılmalıdır.»

DEVRİMCİ YAPI-İŞ

ADNAN BOZSEYİT

«Demokratik güç birliğine gölge düşürmeden, dar grupçuluktan vazgeçmeliyiz. DİSK'in ekonomik ve demokratik bir örgüt olduğunu unutmamalıyız.»

GENEL-İŞ

METE GÖNÜLTAŞ

Genel — İş olarak bu temsilciler meclisini,

a) İşçi sınıfının sınırlı da olsa var olan demokratik haklarını ve ekonomik kazanımlarını kısmaya yönelik her çeşit girişim ve düzenlemelere karşı kitlesel eylem biçimlerinin saptanarak gerektiğinde derhal uygulamaya konmasını

b) DİSK 6. Genel Kurul kararları doğrultusunda anti — emperyalist, anti — faşist tüm sendika, dernek, meslek örgütü, demokratik kuruluşlarla anti — faşist — anti — emperyalist eylem birliği için oluşturulacak olan ve karar organlarımızda tartışılarak kararlaştırılan DEMOKRATİK PLATFORM'un acilen hayata geçirilmesini

c) DEMOKRATİK PLATFORM'un gerçekleştirilmesi konusunu sağlamak için tüm bölgelerde DİSK Yöneticilerinin katılmasıyla eylem birliği yapılacak kişi ve kuruluşlarla ortak toplantılar yapılmasını, güç birliği zorunluluğunun anlatılmasını, bu konuyu içeren afişler yapılarak tüm yurt sathında afişlemeler yapılması ve bu suretle halkımıza faşizme işçi sınıfımızın yol vermiyeceğinin anlatılmasını her türlü girişimin yapılması için DİSK Yürütme Kuruluna yetki ve görev verilmesinin karar altına alınmasını zorunlu görmekteyiz.

GIDA-İŞ

MEHMET MIHLACI

Demokratik Platform ters unsurların dışında en geniş kitlelere açık olmalıdır. Demokratik kitle örgütleri, meslek örgütleri Sendikalar, gençlik kuruluşları, kadın örgütleri ile demokratik platform içinde dengeli, eşit içişlerine karışmayan, yan tutmayan, onların karşılıklı ilişkilerine de saygı gösteren bir ilişki kurulmalıdır. Örgütler arasında iyi ilişkiler eylem birliğini geliştirecek, güçlendirecektir. Eylem birliği yolunda DİSK'in TÜRK - İŞ'e yaptığı çağrı da büyük önem taşımaktadır. TÜRK — İŞ'in işçi sınıfımızın çıkarlarına ters bazı istekleri öne sürmesi olumsuzluktur. DİSK'in ve işçi sınıfımızın mücadelesi TÜRK — İŞ yönetiminin birliği engelleyici tavrını aşmalıdır. Sınıfsal tavrımızdan taviz verilmeden TÜRK — İŞ teröre karşı eylem birliğine çekilmelidir.

HÜR CAM-İŞ

A. RIZA GÜLKAYA

Demokrasi güçlerinin dağınıklığı zaman zaman bocalamaları, yanlış hedeflere doğru yönelmeleri, sosyal demokrasi kuyrukçuluğu içine düşmeleri, grupçuluğun doğurduğu sekterlikler demokrasi güçlerinin birliğinin oluşması ve mücadelesine ket vurmuştur.

Olumsuzluklarla dolu böyle bir ortamda özgün konumundan dolayı, DİSK'e önemli görevler düşmektedir. Çünkü DİSK'in demokrasi güçleri içinde saygın bir yeri bulunmakta ayrıca demokratik kitle örgütlerinin önderliğini yürütmektedir. DİSK'in özgün durumundan dolayı demokratik güçbirliklerinin oluşturulmasındaki rolü büyüktür.

KERAMİK-İŞ

SADIK DOĞRULAR

TÜRK — İŞ'e yapılan çağrı işçi sınıfının birliği açısından yararlı olmuş, ilerici, sosyalist kesimde destek görmüştür. Bize göre bu çağrıya Türk — İş'in vereceği cevap pek önemli değildir. Önemli olan tabandan yükselen sestir, ve bugün bu cevap gelmiştir. Türk — İş üyesi işçi kardeşlerimiz uzanan eli tutmuş, anti — faşist mücadelede tabanda birliğin ortamını yaratmaya başlamıştır. Türk — İş üyesi bazı sendikaların yaptıkları açıklamalar, DİSK'in anti — faşist mücadele çağrısına verdikleri cevaplar sevindiricidir. Türk — İş yönetim kurulunun, kurnazlıkla DİSK'in çağrısına savsaklamayı amaçlayan bildirisi de böylelikle hayatın içinde anlamsızlaşmıştır. DİSK'in çağrısı Türk — İş tabanında beklenen yankıyı bulmuştur.

MADEN-İŞ

MURAT TOKMAK

Konfederasyonumuza önerilerimiz şunlardır.

1. DİSK Bölge Temsilcilik Meclislerinin toplanması,
2. Bölgesel anti - faşist mitinglerin yapılması,
3. Türkiye çapında, anti — faşist nitelikli duvar ve pul afişlemesinin yapılması,
4. İstanbul'da anti — faşist büyük bir mitingin düzenlenmesi ve yapılması,
5. MHP ve tüm faşist örgütlerin kapatılması için tüm yurtta imza kampanyasının başlatılması,
6. Faşist tırmanış ve neo - faşist girişimler yalnız ülkemizde değil, tüm Avrupa ve özellikle güney doğu Avrupa ve bir bölük orta doğu ülkelerinde yükselmektedir. Bu nedenle Konfederasyonumuzun bu ülkelerdeki anti - faşist tüm örgütlerle uluslararası bir konferans düzenlemesi,
7. T.C.K.'da bulunan faşist nitelikli 141-142. maddelerin kaldırılması için aktif eylemin yürütülmesi.

OLEYİS

NUSRET AYDIN

Faşizmi durdurmak ve giderek yok etmek, onun kaynağına inerek bu kaynağı ortaya çıkararak kurutmak durumunda olan hükümet, işçi sınıfının ve emekçi halkımızın engin desteğine rağmen henüz bu odaklara yeterince inememiştir. Bunun nedeni de, kanımızca devlet kadrolarının henüz faşistlerden temizlenmemiş olmasıdır.

Öte yandan, yıllardan beri uyguladıkları bilinçli yöntemlerle Türk ekonomisi tamamen kapitalist ve emperyalist sisteme bağımlı hale getirilmiş, ağır askeri masraflar yükletilerek kalkınmamız engellenmiş, hoşlanmadıkları bir davranışımızda, onurumuza sahip çıkmak istedigimizde, sıkboğaz edilmişiz. «Siz iflâs ettiniz» denmiştir.

SOSYAL-İŞ

HASAN BEDRİ DOĞANAY

«Faşist teröre karşı alınacak eylemler düşünülürken somut eylemleri saptarken, temel gücümüzün güvencemizin yığınların örgütlü gücü olduğu gereğini vurgulamakta yarar var.

İşçi ve emekçi sınıfların mücadeleyle kazanılmış tüm demokratik hak ve özgürlüklerin can düşmanı faşizme karşı, başarısının güvencesi en geniş kitlelerin bu mücadeleye aktif katılımıdır. Hemen belirtmek gerekir ki faşizme karşı mücadelede örgütsüz dağınık, bilinçsiz yığınların hiçbir etkinliği olamaz. Bunun için faşist teröre, faşizme karşı mücadelede temel güç kitlelerin gücü değil kitlelerin örgütlü birleşik gücüdür. Birliğidir.»

TEKGES-İŞ

TÜMER TUNA

Ülkemizde tek devrimci işçi kuruluşu DİSK'tir. Bu nedenle DİSK üzerine düşen görevi ne pahasına olursa olsun başarmak zorundadır. DİSK bu başarı yolunda tek başına değildir. Onun yanında yer alan demokratik kuruluşlar ve çeşitli halk tabakaları vardır. Bizim isteğimiz, öncelikle ülkede demokratik ortamın sağlanmasıdır. Sağlam bir demokratik ortam içinde oluşacak demokratik platform, ülkemizde kurulacak halk demokrasisinin temelini oluşturacaktır. Bunu çok iyi hesaplayan emperyalist güçler ve onların yerli işbirlikçileri, ülkemizde demokratik ortamın oluşmaması için her türlü yola başvurmaktadırlar.

Ülkemiz halkının kendi sorunlarına eğilebilmelerinin sağlanması için öncelikle demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesine büyük gereklilik vardır. Bu amaçla özellikle T.C.K.'nın 141 ve 142. maddeleri yürürlükten kaldırılmalı ve tüm yasalar emekçilerin lehine değiştirilmelidir. İnsanları kendi sorunlarına yabancılaştıran eğitim düzeni, demokratlaştırılmalıdır. Öğüt ile eğitim yapan TRT, bilimsel ve toplumcu yayına geçmelidir.

TEKSTİL

BESİM USTA

Tarih, sosyal demokratların ikili karakteri sonucu faşizmin yükselmesinde ne denli yanılgılara, düşüldüğüne ilişkin deneylerle doludur. Faşizme karşı mücadeleyi bugünkü hükümete bırakanlar devekuşu gibi başlarını kuma sokmaktadırlar. Biz işçiler olarak DİSK'in karar organlarına şunları öneriyoruz:

- Demokratik platform, merkezi, sürekli ve kalıcı olmalıdır.
- En kısa zamanda demokratik platforma katılacak örgütlerin temsilcilerinden oluşacak bir kurultay toplanmalıdır.
- DİSK'in istemlerinin ışığında demokratik platformun programı saptanmalı ve gerekli eylemlere geçilmelidir.
- Türk - İş tabanındaki işçilerin, yoksul köylülerin, tüm teknik elemanların, öğretmenlerin, memurların, gençliğin bu platform çerçevesinde, anti - emperyalist ve anti - faşist mücadeleye kazanılmaları ve kitlesel eylemlere katılmaları için her yol denenmeli, bölgesel ve Türkiye çapında eyleme gidilmelidir.

TİS

KAMİL AYYILDIZ

«Burjuvaziyle aynı çizgideki kuruluşlar dışında kalan bütün siyasi parti, sendikà, birlik, dernek, oda ve kuruluşların faşist güçlere karşı birleşmeleri sağlanabilir, tek bir kişinin bile bu hareketin dışında bırakılmaması, faşizmin tuzaklarına terkedilmesi büyük bir önem taşımaktadır.
Tek tek örgütler program ve hedeflerinin bu mücadelenin genel program ve hedefleriyle uyumlaştırılmasında dar hesaplardan uzak olmalıdır. Bu harekete katılanlardan ideolojik tutum, program ve hedeflerinden vazgeçmeleri istenemez; katılanların örgütsel bağımsızlıklarına saygı gösterilmelidir.

T. PETROL KİMYA S.İ. SEN.

MUSTAFA TOSUN

1) Faşizmin geriletilmesi ve giderek ortadan kaldırılması için, işçi sınıfımızın yaşam koşullarının iyileştirilmesi için, işçi sınıfının yarattığı değerler üzerinde söz ve karar sahibi olmasını sağlayabilmek için, Konfederasyonumuz DİSK'in karar organlarının almış olduğu ve alacağı tüm kararların hayata geçirilmesinde, örgütümüzün tüm olanaklarının sonuna kadar kullanılmasına,
2) Faşizmi yerleştirmek amacı ile, işçi sınıfı ve emekçi halkımız üzerinde yoğunlaştırılan faşist saldırı ve cinayetlere karşı, tüm emekçi sınıf ve tabakaların en kararlı ve devrimci öncüsü olan işçi sınıfımızın etkin demokratik eylemlerinin başlatılması önerisi Genel Temsilciler Meclisimizce karar altına alınmalıdır.

YENİ HABER-İŞ

MUHARREM İKİTİMUR

«Faşizme karşı olacak bu duvar,

şu somut öneriler ışığı altında atılacak adımlarla hızla örülecektir :
- Bölgesel anti - faşist kapalı salon toplantılarının yapılması,
- Bölgesel mitingler, yürüyüşler tertiplemek,
- Türkiye çapında afişleme, pullama yapmak,
- DİSK tarafından, MHP ve diğer faşist örgütlerin kapatılması için imza kampanyası başlatılmalı,
- İstanbul'da Türkiye çapında anti - faşist, anti - emperyalist bir miting düzenlenmeli,
- Güney Doğu Avrupa ve Ortadoğu ülkelerinin sendikal örgütlerinin katılacağı uluslararası anti - faşist bir konferans toplanarak bölgesel sorunlar tartışılmalıdır.»

YERALTI MADEN-İŞ

ÇETİN UYGUR

«Biz maden işçileri için, göçük ne ise faşizm odur. Grizu ne ise faşizm odur. Yani her ikisinin de kaynağı sermaye sınıfıdır. Onun yani sermaye sınıfının gözü bizim kanımızda ve canımızdadır. Yerli yabancı sermayenin Türkiye'deki çıkarlarını korumaktan uzaklaşan, emperyalizmin Ortadoğu'ya ilişkin politikasını yürütmekte acizleşen ve kitlelerin giderek devrimci saflarda toplanıp başkaldırmasını engelleyemeyen MC iktidarı alaşağı edilip, yerine CHP ağırlıklı yeni iktidar oluşturuldu. MC'nin alaşağı edilişinde kitlelerin direnişleri mücadeleleri örgütlenmeleri en büyük etmendir. Ancak yerli yabancı sermaye bu gidişi kendisi düzenlemek gereğini duymuştur.
Öyle kararlar alınmakta ve emperyalizm ülkemizi öyle bir bağımlılık zincirinin içine kilitlemektedir ki yeni isteklerini gerçekleştirmek için kendisini sosyal demokrat olarak tanımlayan iktidarı bile bunaltmakta, korkutmaktadır.
Türkiye'de tek başına anarşi ve terör diye birşey sözkonusu değildir ve edilemez, Türkiye'de faşist terör vardır. Türkiye'de sol sağ çatışması yoktur. Faşist katliamlar vardır.»

GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ KARARI

● «Faşizme karşı verilecek mücadele Emperyalizme karşı mücadele ile iç içe, örgütlü ve kitlesel eylem anlayışıyla verilecektir.»

Türkiye'nin bağımlı olduğu emperyalist - kapitalist sistemin tüm dünyada gerilemekte olduğunu, sistemin genel bunalımının arttığını ve bu bunalımın etkilerinin ülkemizde de yaşanmakta olduğunu, işçi sınıfı ve tüm emekçiler için yaşam koşullarının her geçen gün daha da güçleştiğini, sömürünün devamı için faşist baskıların sürdürüldüğünü gözönüne alarak, bugünkü terör eylemlerinin temelde emperyalizm ve tekelci sermaye tarafından desteklenen gerici ve faşist odaklardan kaynaklandığını, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi veren işçi sınıfının acil görevinin faşizme karşı mücadele etmek olduğunu, ancak faşizme karşı verilecek mücadelenin emperyalizme karşı verilen mücadele ile iç içe geçtiğini ve bu mücadelenin örgütlü ve kitlesel eylem anlayışına dayalı bir mücadele olması gerektiğini saptar.

Bu gerçeklerin ışığında;

1 — a) DİSK Yürütme Kurulu'nun faşist saldırı ve cinayetler karşısında aldığı tavrın doğru olduğunu vurgulayan DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ, DİSK Yürütme Kurulu'nun arasındaki iike, görüş ve anlayış farklılıklarına rağmen faşist baskı ve terör uygulamalarına karşı birlikte mücadele için TÜRK - İŞ'e yaptığı çağrıyı olumlu bulduğunu; bu çağrının bugün için de geçerliliğini koruduğunu, ama TÜRK - İŞ'in ideolojik farklılıkları sürekli olarak öne çıkarıp faşizme karşı mücadelede koşullar öne sürmesi durumunda DİSK'in tek sendikal örgüt olarak mücadeleye devam etmesi gerektiğini, ancak TÜRK - İŞ tabanındaki anti - faşist, ilerici, demokrat, yurtsever, sosyalist işçilerin en geniş kitleler halinde bu mücadelede yer almasının sağlanması için her türlü girişimde bulunulmasının zorunlu olduğunu ve bu amaca yönelik olarak tüm DİSK üyelerinin çaba harcamasının gerekli olduğunu kabul eder.

b) DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ, DİSK 6. Genel Kurul kararlarından kaynaklanarak, ilk aşamada anti - emperyalist, anti - faşist tüm sendika, dernek, meslek orgütü, demokratik kuruluşlarla anti - emperyalist, anti - faşist eylem birliği için oluşturulması düşünülen ve DİSK organlarında tartışılarak kararlaştırılan DEMOKRATİK PLATFORM'un hayata geçirilmesinde tüm DİSK üyelerinin işçi sınıfı disiplini içinde görevlerini yerine getirmelerini zorunlu görür.

c) DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ, Genel olarak demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesine, özel olarak da T.C.K.'nun 141. ve 142. maddelerinin kaldırılmasına yönelik sürdürülen mücadelenin DEMOKRATİK PLATFORM çerçevesi içinde daha da hızlandırılmasının zorunluluğunu vurgular.

d) DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ,
Anti - emperyalist ve anti - faşist mücadelede öncü olan işçi sınıfının birliğini her şeyin üzerinde tutarak, Türkiye işçi sınıfının devrimci konfederasyonu DİSK'in çatısı altında işçilerin birliğinin daha da pekişmesi için çaba gösterilmesine özel önem verir, aksi tavırda olanların mahkûm edilmesini gerekli görür.

2 — DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ,
Kuruluşundan bu yana emperyalizme karşı kararlı tavır almış olan DİSK'in Genel Kurullarında NATO, CENTO gibi askeri, AET, IMF, OECD gibi ekonomik örgütlerden çıkılması, ülkemizi bağımlı hale getiren ikili anlaşmaların iptal edilmesi, genel ve tam bir silahsızlanma, barışçı bir dış politikanın izlenmesi için mücadele yolunda alınan bağlayıcı kararlar doğrultusunda ABD üslerinin yeniden açılmasına kesinlikle karşı olduğunu ve bu uygulamaya karşı çıkılacağını bir kez daha ilân eder.

3 — DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ,
Faşist terör ve saldırılara karşı bugüne kadar yeterince önlem alamayan Hükümetin bundan sonra faşist odakların ortaya çıkarılmasına, faşist odakların kapatılmasına, faşist tırmanışın durdurulmasına, faşistlerin elde ettikleri mevzilerden temizlenmelerine yönelik girişimlerinin en etkin bir biçimde desteklenmesini uygun görür.

BÜTÜN BUNLARI DİKKATE ALAN
DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ;

A. Demokratik platformun oluşum süreci içinde DİSK Yürütme Kurulu'nun emekçi halkın faşizme karşı daha duyarlı hale getirilmesi, demokratik güçlerin anti - faşist mücadeleye en etkin bir biçimde katılmasının sağlanması, faşist cinayetlerin protesto edilmesi ve önlenmesi amacıyla,
   a) Bölgesel kapalı salon toplantıları,
   b) Bölgesel yürüyüşler ve mitingler,
   c) Ülke çapında yürüyüşler, mitinler,
   d) 20 Mart faşizme ihtar eylemini aşan, Türkiye çapında daha geniş zamanlı eylemler
   düzenlemesini gerekli görür.

B. DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ,
Bu eylemlerin planlanması ve uygulanması yolunda verilecek tüm organ kararlarına ve direktiflerine aynen ve tüm gücüyle uymayı sınıfsal bir görev sayar.

C. DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ,
Ayrıca :
   a) İşçi sınıfımızın ve diğer emekçilerin demokratik hak ve özgürlükler konusunda elde ettiği kazanımları geriye götürecek düzenlemelere karşı etkin bir biçimde kitlesel eylemlerle mücadele edilmesini,
   b) Gerekli durumlarda hükümeti uyaran, eleştiren, demokrasi mücadelesinde etkin tavır almaya zorlayan eylemlere gidilmesini,
   c) Giderek demokratik hak ve özgürlüklerin daha da genişletilmesi için DİSK 6. Genel Kurul kararlarının hayata geçirilmesi yolunda gerekli eylemlerin planlanarak uygulanmasını zorunlu görür.

DİSK

GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİ

BASINDAKİ YANKILAR

Genel Temsilciler Meclisi toplantısını izleyen Cumhuriyet yazarlarından Oktay AKBAL «BİZ MİLYONLARIZ» başlıklı 22 Kasım tarihli yazısında övgü dolu bir dille DİSK'i anlatıyordu: Yazının bazı bölümleri aynen şöyledir :

"Biz Milyonlarız.,,

Evet Hayır

Oktay AKBAL

«Yarım milyon üyesi bulunan bir örgüt; DİSK... İstediği anda yüz binlerce genç insanı sokaklara dökebilir. Her seçimde desteklediği görüş, dolayısıyle parti adına ağırlığını kefeye koyabilir.

«Değiştireceğiz dünyayı yaratıcı aklımız, nasırlı ve hünerli ellerimizle.» Bu söz yalnız Baştürk'ün değil, tüm emekçilerimizin bilinçli inancı olmalıdır, şimdiden olmuştur da... Geçmiş dönemlerde işçi yığınlarına öncülük yalnız aydınların tekelindeydi. Aydınlar örgütler kurar, partiler kurar, emekçiler adına konuşurlardı, burası sizin partiniz derlerdi, kendileri ön yerleri alır, emekçileri de alkışlayıcı, onaylayıcı yaparlardı yalnız! Bu yüzden küçük klüpler halinde kaldı bu tür partiler... Tabana inmedi, emekçi yığınlarını kapsayamadı. Emekçiler de bu yüzden kendilerine yakın, kendi yararlarına iş yapabilecek bir güçlü partiyi desteklediler son iki seçimde «kendi» partileri değildi bu parti, ama gerçekçi bir gözle işçi yığınlarının özlemlerinin bir bölümünü şimdilik gerçekleştirebilirdi.

Faşizme karşı omuz omuza, savaşarak faşizme geçit vermemek baş ödevdir. Emekçiler kendi «gerçek» partilerinde bir araya gelinceye dek parçalanmadan, dağılmadan, birbirine düşmeden «bir arada» kalmak zorundadırlar. Faşizm her çareye baş vurarak emekçi birikimini, gücünü etkisizleştirmek istiyor. Bu amaç için, her görünüm her kişilik altında karşımıza çıkıyor. Aldanmamalı, kanmamalı; her yüze güleni dost, her coşkulu söz söyleyeni, her «yaşasın sosyalizm, yaşasın işçi sınıfı» diyeni bu sözlerin «adam»ı saymamalı... Türkiye'de faşizm özlemcilerinin yıkmak istedikleri en büyük, en sağlam güçlerin başında DİSK geliyor. Bunu iyice bilmeli, ama iyice...»

DİSK ve İKTİDAR...

[redacted]

a da
r ürü-
iktı-
yan

beklenebilen karşı eğilimleridir, bunlar...

HIZLANAN gelişmeler, aslında, toplumun ileri ya da demokratik kesimlerinde de yavaş yavaş iktidar'a ilişkin daha değişik konumlar yaratacaklardır. Sağ ya da orta siyasal çevrelerde gözlenen kendileriyle uyumlu bir başka ortam açma çabalarının, sola doğru açılan öteki ...erde yankısız kalması herhalde beklenemezdi. ...i, işçi sınıfının toplumcu ekonomik örgütü ...öre, yaşanan bütün bunalım ve terör kasır... hazırlamaya çalıştığı olasılık, ...ile iktidarın ele geçirilmesidir ...koalisyonu önerilerine bile ...elişimi güvenceye almak ...mler düzenleyeceği... ...ür bir

TUTUKLUK

AÇI

MÜMTAZ SOYSAL

BİR iki gün önce Ankara'da yapılan DİSK Temsilciler Meclisi toplantısı, Ecevit iktidarının arkasındaki ...çi desteğinin henüz sürmekte olduğu gösterdi.

Hiç olmazsa, iki büyük konfede...dan birinin üyeleri adına söz ...etkisini taşıyan yöneticiler

...ildiri, yalnız bir CHP-... karşı görüş açıkla... çizgileriyle bu... ...tmesini ön... ...yansıtıyor.

...ünkü

EGER bunlar işçileri yat... maya yönelik göstermelik hed... değil de ciddi olarak söylenmiş... lerse, Ecevit'in işçi desteğini sü... rebilmek için bu doğrultularda hi... mazsa birkaç adım atması gerek...

Hatta, yöneticilerin bütün bu... laf olsun diye söyledikleri düşün... bile, işçilerin bu doğrultuda hiç a... atmayan ya da ekonomik ve so... yapıyı değiştirmek için pek büyü... heyecan göstermeyen iktidarları u... süre gözü kapalı destekleyecekle... sanmak pek saflık olur. Allende, de, işçiler tarafından değil, işç... peşinden sürükleyemediği için di... rülmüştü.

Ecevit, şimdilik, bu konuda b... ...lı sayılabilir. Ama, sözlerin artık ... yavaş eyleme dönüştürülmes... ...dımların somutlaştırıln... ...gelmiştir.

23 Kasım 1978 de Milliyet yazarlarından ALİ GEVGİLİLİ ise, Genel Temsilciler Meclisi kararını konu ederek şöyle diyordu:

[redacted]

«HIZLANAN gelişmeler, aslında, toplumun ileri ya da demokratik kesimlerinde de yavaş yavaş iktidar'a' ilişkin daha değişik konumlar yaratacaklardır. Sağ ya da orta siyasal çevrelerde gözlenen kendileriyle uyumlu bir başka ortam açma çabalarının, sola doğru açılan öteki kesitlerde yankısız kalması herhalde beklenemezdi. Sözgelişi, işçi sınıfının toplumcu ekonomik örgütü DİSK'e göre, yaşanan bütün bunalım ve terör kasırgalarının Türkiye için hazırlamaya çalıştığı olasılık, belki de, bir faşist darbe ile iktidarın ele geçirilmesidir Bu nedenle de, CHP-AP koalisyonu önerilerine bile karşı çıkan DİSK, demokratik gelişimi güvenceye almak amacıyla Türkiye çapında etkin eylemler düzenleyeceğini duyurmaktadır. Kuşkusuz, DİSK.in önerdi- Kuşkusuz, DİSK.in önerdiği tür bir demokratik platform da, son çözümde, siyasal iktidarın niteliğini etkilemeyi amaçlayan sosyal ve politik boyutlar taşır. İşçi sınıfının ana politik istemi ,kendi toplumcu siyasal örgütlenişine konulan tüm kısıtlamaların artık ortadan kaldırılmasıdır. Böylece, işçi sınıfının salt bir ekonomik güç olarak kalmaması, örgütlenişini yasallaştırarak, bir politik güç niteliğiyle de, toplumsal yaşamdaki somut yerini alması önerilmiş olmaktadır.»

Faşizme karşı mücadelede işçi sınıfının üstlendiği sorumluluk Mümtaz Soysal'ın 22 Kasım tarihli Milliyet Gazetesindeki yazısında en güzel ifadesini buldu. Prof. Soysal «Tutuklu» başlıklı köşe yazısında DİSK Genel Temsilciler Meclisi kararlarından söz ederek şöyle diyordu:

[redacted]

«Bir iki gün önce Ankara'da yapılan DİSK Temsilciler Meclisi toplantısı, Ecevit iktidarının arkasındaki işçi desteğinin henüz sürmekte olduğu gösterdi.

Hiç olmazsa, iki büyük konfederasyondan birinin üyeleri adına söz söylemek yetkisini taşıyan yöneticiler bakımından.

Yayınlanan bildiri, yalnız bir CHP-AP koalisyonuna karşı görüş açık lamakla kalmıyor, ana çizgileriyle bugünkü iktidarın devam etmesini öngören bir temel tutumu yansıtıyor.

DİSK, karşılık olarak, faşist odakların dağıtılmasını istiyor.

NATO ve CENTO gibi askerî örgütlerden çıkılmasını, batı dünyasının uluslararası ekonomik örgütlerinden kopulmasını istiyor.

Düşünce ve siyasal örgütlenme özgürlüklerinin genişletilmesini istiyor.

Son bildiride sayılan bu ilk hedeflerin ötesinde, elbette, ekonomik ve sosyal yapıya ilişkin başka hedefler de var. Ama, bugünlerin hedefleri olarak şimdilik yalnız bunlar sayılmış.

FAŞİZME VE EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE

DEMOKRATİK PLATFORM İÇİN İLERİ

● Geçmişteki anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist güç ve eylem birliği çalışmaları Demokratik Platrom'a ışık tutuyor.

DİSK karar organları, faşist ve emperyalist güçlere karşı işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın ekonomik ve demokratik haklarını korumak ve genişletmek için sınıfsal bilinç ve sorumluluk içinde üstüne düşen sorumluluk doğrultusunda yürüttüğü çalışmalara hız vermeye başlamıştır.

19 Kasımda toplanan DİSK Genel Temsilciler Meclisi'nin aldığı kararların ışığında 39 demokratik meslek ve kitle örgütü ile 25 kasım'da Ankara'da bir toplantı düzenlenmiştir. Bu toplantıya çağrılan örgütler Türkiye'de verilen anti-faşist ve anti-emperyalist mücadeleye katılan sosyal sınıf ve tabakaları örgütlenme tabanı olarak seçen ve belli ölçüde temsil eden örgütlerdir. Her örgüt kendi var oluş alanında mücadelesini kesintisiz sürdürmektedir.

Türkiye'de sosyalist hareketin birliğinin sağlanamamış olduğu gerçeği karşısında anti-faşist ve anti-emperyalist güçlerin örgütlerinin somut bir amaca yönelik birliğinin sağlanması önemli bir gelişmedir.

Daha önceki dönemlerde yine DİSK'in öncülüğünde somut amaçlar için bu örgütler biraraya gelmişlerdir. Buna işçi sınıfının Uluslararası Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü olan 1 Mayıs'ı'n kitlesel gösterileri, 20 Mart Faşizme İhtar direnişleri örnek gösterilebilir.

Ancak 25 Kasım'da yapılan toplantı, daha gelişmiş bir an-

lamın ifadesidir. Türkiye'de ilk kez bu kadar geniş kapsamlı ve somut gerekçelerden kaynaklanan bir diyalog gerçekleştirilmiştir. Daha önce bazı yörelerde bu anlamda bir takım girişimlerde bulunulmuş, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist güç ve eylem birlikleri oluşturulmuş, bu girişimler kazandırdıkları deney ile bu güne ve bu toplantıya ışık tutmuşlardır.

DİSK Genel Sekreteri Fehmi IŞIKLAR, toplantıyı açarken yaptığı konuşmada «bugüne kadar faşizme ve emperyalizme karşı sıkılmış yumruklarımızın tek bir beyinde birleşmesi için neler yapabileceğimizi tartışmak ve mücadele yolumuzu aydınlatmak istiyoruz. Bu konuda daha önce denenmiş bulunan «birlikte mücadele» çabaları çalışmalara ışık tutuyor» **demiştir.**

•

Demokratik platformun kuruluş, işleyiş biçimi ve ilkeleri konusunda daha önce DİSK organlarının yaptıkları çalışmalar sonucu alınan çeşitli kararlar toplantıya çağrılan 39 örgüte'de bir tasarı olarak iletilmiştir.

DİSK bu önerilerde anti-faşist ve anti - emperyalist mücadelenin sınıfsal ittifaklar üzerinde yükseleceği gerçeğinden hareket etmiştir. Bu nedenle demokratik platformun işlerliğinin ilkelerini belirtilirken toplumumuzda varolan sınıflararası mevzilenmeler maddi temel olarak alınmıştır. Demokratik platformun başta işçi sınıfımız **olmak üzere** topraksız ve az topraklı köylülerin, küçük esnaf ve zanaatkarların, memurların toplumumuzun bütün sömürülen kesimlerinin, demokrat, sosyalist, genç, ve aydınların **istemlerini dile getirecekleri bir işlerlik önerilmiştir.**

Bu ilkeyi toplantıyı açarken belirten Genel Sekreter Fehmi IŞIKLAR şöyle demiştir: «Türkiye'de sömürülen ve baskı altında tutulan emekçi halkın faşizme ve emperyalizme daha duyarlı kılınması, bağımsızlık ve demokrasi güçlerinin birliğinin sağlanması işçi, köylü, küçük esnaf, zanaatkâr, memur gibi toplumun ezilen ve sömürülen tüm sınıf ve tabakalarının ve ilerici, demokrat, sosyalist

genç ve aydınların, anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleye en etkin bir biçimde katılmalarının sağlanması» demokratik platform'un temel amacıdır.»

Platformun çalışma ilkelerinin belirlenmesinden sonra bütün organlarının yaptıkları çalışmalar, aldıkları kararlar bütün kamu oyuna ve sosyalist siyasi partilere de bilgi olarak aktarılacaktır.

DİSK bunu Türkiye sosyalistlerinin demokratik koşullarda sürdürmesi gerekli diyaloglarının, zorunlu bir ön koşulu olarak görmektedir.

Platformu oluşturmaya yönelik ilk toplantıda, somut konular gündeme alınmıştır. Genel Sekreter IŞIKLAR çağrı yazısında ve toplantıyı açarken yaptığı konuşmada bundan da söz etmiştir. CHP ağırlıklı hükümetin getirdiği kazanılmış demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına yönelik son yasa değişikliklerinin de toplantıda görüşüleceğini belirtmiştir.

Toplantıya çağrılı 39 örgütten, 32'si katılmıştır. Ancak bazı örgütler gerekli haberleşme kurulamadığından yada daha önceden düzenlenmiş organ toplantıları nedeniyle toplantıya temsilci gönderememişlerdir. Ama gönderdikleri mesajlarda Demokratik Platform çalışmalarına ilerde katılmak üzere başarılar dilemişlerdir.

25 Kasım tarihli toplantının ilk somut sonucu bazı yasa değişiklikleri konusunda Başbakan Bülent Ecevit'e bir mektup yazılması kararı olmuştur. Demokratik platforma katılan 33 örgütün imzaladığı mektup aynen şöyledir:

«Sayın Bülent ECEVİT
Başbakan

Bugün Ankara'da DİSK'in çağrısı üzerine Demokratik Platformu oluşturmak amacı ile biraraya gelen, emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleyi sürdürmede kararlı olan 33 kuruluşun Yöneticileri olarak, saptadığımız bazı görüşleri bilginize sunmakta yarar görüyoruz.

Yıllardır ve bugün, bir yandan faşist saldırılar, kamu kuruluşlarında da kadrolaşan faşist cinayet şebekelerinin kitle katliamları sürmekte, öte yandan egemen sınıfların yarattığı ekonomik bunalımların tüm yükü, her geçen gün biraz daha fazla bir biçimde emekçi halkın sırtına yüklenmektedir.

Tüm bu bunalımların emperyalist - kapitalist sistemden kaynaklanmakta olduğu bilinirken, bir yandan da bu sistemle

DEMOKRATİK PLATFORM TOPLANTISINA KATILAN DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ

TÖB—DER	AKD
TMMOB	İKD
HALKEVLERİ	TÜS—DER
TRT—DER	DKD
TÜMÖD	PİM
TÜMAS	SGB (Sosyalist Gençlik Birliği)
BARIŞ DERNEĞİ	DHKD
İM—DER	GENÇ—ÖNCÜ
TÜRK TABİPLER BİR	DGDF Dev—Genç
ÇAĞDAŞ HUKUKÇULAR DERNEĞİ	DÖB
TÜM—DER	DEV—GÖR
GÖRSEL SANATÇILAR DERNEĞİ	GENÇ—EMEKÇİLER BİRLİĞİ
DSDF	SGB (Sosyalist Gençler Birliğ'
TÜM OR—DER	GENÇ—GÜÇ
TÜTED	DGF
TÜM TEKNİKERLER DERNEĞİ	İGD

● Başbakan'a 33 örgüt adına yazılan mektupta, anti-demokratik girişimlerden vazgeçilmesi istendi.

ilişkiler pekiştirilmeye çalışılmaktadır.

Giderek yoğunlaşan faşist saldırılar ve ağırlaşan ekonomik bunalım karşısında, bugün siyasi iktidar kararsız davranmakta ve ciddi önlemler almaktan uzak bir noktada bulunmaktadır.

Hal böyle iken faşist odakların üstüne gidilmezken, yıllardır emekçi halkın çıkarlarını savunan demokratik örgütlere yönelik yeni anti-demokratik yasa tasarılarının gündeme getirildiği gözlenmektedir.

CHP'nin muhalefette iken Anayasa Mahkemesine başvurarak iptal ettirdiği bazı anti-demokratik hükümleri iktidara geldiğinde yasalaştırmak istemesi çarpıcı bir çelişkidir.

Bugün yasalardaki düşünce ve örgütlenme özgürlüğü çok sınırlı iken ve asıl yapılması gereken bu sınırlamaların kaldırılması iken, bu sınırlı demokratik hakların da ortadan kaldırılmaya yönelinmesi, emekçi kitleler ve onların örgütleri tarafından kabul edilemez.

Bizler, yıllardır tüm faşist saldırı ve anti-demokratik baskılara karşı mücadele veren kitle örgütlerinin yöneticileri olarak, bu girişimlerden vazgeçilmesi gereğini hatırlatıyoruz.

Tüm anti-demokratik girişimlere karşı bütün gücümüzle mücadele edeceğimizi bir kez daha açıklıyoruz.»

Dergimiz elinize geçtiği tarihte ise, Demokratik platforma katılmış bulunan örgütler DİSK'in hazırlamış olduğu bir dizi anti-faşist ve anti-emperyalist eylemlerin proğramını görüşmüş ve karar altına almış olacaktır.

DİSK demokratik platform çalışmalarına katılmayan diğer meslek örgütleri ve sendikalarla da ayrıca bir toplantı düzenleyecektir.

Böylece tüm anti-faşist ve anti-emperyalist güçlerin birliğini gerçekleştirme yolunda somut ve kalıcı adımlar hızla atılmış olacaktır.

Faşizm işçi sınıfının ve tüm emekçilerin düşmanıdır. Faşist güçler sermayenin daha fazla kâr etmesi için işçi ve emekçileri ezmeye çalışır.

FAŞİZM NEDİR?

Faşizm için farklı tanımlar öne sürülür.
Kimilerine göre faşizm ihtiraslı, kendini bilmez Hitler, Mussolini gibi kişilerin iktidarı almasıdır.

Kimilerine göre faşizm, 1920'lerde İtalya'da, 1930'larda Almanya'da iktidara gelen bir siyasi görüştür. Tarihin bir döneminde yaşamış, yok olmuştur.

Faşizmin, düzenden yakınan, zarar gören küçük tüccarların, esnafın, subay ve aydınların burjuvaziye tepkisi sonucu kurulan bir diktatörlük olduğunu söyleyenler de vardı. Kimileri de faşizmi yalnızca askeri yönetim olarak ele alırlar.

Bu tanımların tümü yanlıştır. Ve insanlık bu yanlış tanımlardan birine yada öbürüne dayanarak faşist tehlikeyi küçümseyenlerin yanlışlarından büyük zarar görmüştür. Faşizmin sınıfsal özünü doğru kavramayan küçük burjuvalar, sosyal-demokratlar yüzünden işçi ve emekçiler önemli kayıplar vermişlerdir.
Faşizme karşı doğru mücadele vermenin, faşist güçleri alt etmenin yolu ,faşizmi doğru kavramaktan geçmektedir:

İşçi sınıfının bilimi faşizmi, «finans-kapitalin en gerici, en şoven, en militarist kesimlerinin teröre dayanan diktatörlüğüdür» biçiminde tanımlar.

Buradan anlaşılması gereken açıktır: Faşizm bir diktatörlüktür. Zorbalığa dayanan bir devlet biçimidir. Ve bu diktatörlük finans-kapitalin diktatörlüğüdür. Sermayenin çıkarlarını korumak için kurulur. Sermayenin daha fazla kârı, daha rahat koşullarda kazanmasına hizmet eder. Gericidir. Burjuva anlamdaki demokrasiye bile olanak tanımaz. İşçileri, emekçileri ezmek, demokratik hakları yok etmek değişmez bir özelliğidir. Şovendir. Irkçılığı körükler. Bazı ırkların üstün ırk olduğunu bazı ırkların ise yok edilmesi gerektiğini öne sürer. Militarizmi, askeri yönetim biçimini genellikle kullanır. İşçi ve emekçi kitlelere karşı terör, baskı uygular. İşçi ve emekçileri yıldırma politikası izler.

Faşizm iktidara geldiği zaman devleti yeniden örgütler. D e v l e t i işçi sınıfı ve emekçi halk üzerinde daha etkin bir baskı aracı haline getirmeyi, zorbalıkla gücünü sürdürmeyi amaçlar. Böylelikle tekelci kapitalizmin gelişmesi hızlanır, kârlar yükselmeye başlar.

Faşizm önce işçi sınıfına ve onun örgütlerine saldırır. Partisini, sendikalarını, gençlik ve kadın örgütlerini kapatır, işçilerin sınıf örgütlerinde toplanmasını engeller. Bu arada faşist örgütler kurarak yığınların buralarda biraraya gelmesini sağlar. Faşizm yalnızca işçi sınıfının örgütlerine saldırmaz. Toplumun diğer kesimlerinin, küçük burjuvazinin faşizmden zarar gören diğer emekçi kitlelerin örgütlerini de kapatır. Tüm bunları yaparken kullandığı tek yöntem, terör ve zorbalıktır.

Faşizm kitleleri gerici örgütlerde, faşist kurumlarda biraraya getirerek bu örgütler yoluyla faşist ideolojinin yayılmasını sağlar. Faşist ideoloji demagojiye dayanır. Faşizm bu demagojiyle kitleleri kandırmaya, özellikle düzenden memnun olmayan küçük burjuvaların duygularına seslenmeye yönelik bir yöntemle kendine kitle tabanı aramaya çalışır. Şoven duyguları körükler, halkların arasına düşmanlık sokar.

Adı ister nazizm, ister falanjizm, ister milliyetçi hareket olarak konmuş olsun, faşizmin temeli, tekelci sermayenin kârına hizmet etmesidir. Bu nedenle Almanya'da Krupp'lar Hitleri beslemiş, İtalya'da sanayiciler Mussolini'ye para akıtmış, İspanya'da Franko, Portekiz'de Salazar para babalarınca desteklenmiştir. Bugün de Şili'de Pinochet ABD tekellerine, Türkiye'de Türkeş büyük sermayedarlara dayanmaktadır.

DİSK

FAŞİZME VE EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE

FAŞİZMİN EKONOMİK KAYNAKLARI KURUTULMALIDIR

- Türkiye'de tekelleşmenin büyümesi ile faşist güçlerin büyümesi paralel olarak sürüyor.

Özellikle son yıllarda gazetelerin, radyo ve televizyonun en başta gelen haberleri iki konu etrafında yoğunlaşıyor. Bir yandan yeni yeni zamların haberleri veriliyor, işsizliğin daha da arttığı yokluğun yoksulluğun, iflasların çoğaldığı, kuyrukların alabildiğine uzadığı bildiriliyor. Öte yandan cinayet, saldırı, silâhlı eylem haberleri veriliyor. Bu iki türden haberler aylar geçtikçe azalacağına giderek daha da artıyor.

Burjuva basını ve TRT, pahalılığa, işsizliğe, yokluğa, yoksulluğa ilişkin haberleri teknik terimlerin ve bir sürü rakkamın ardarda sıralanmasıyla perdelemek, gözlerden saklamak istiyorlar. Her gün birkaç yurtseverin, sosyalistin ölümü yada yaralanması ile, faşizm davasından dönenlerin faşistler tarafından vurulmasıyla sonuçlanan örgütlü, sistemli faşist terör eylemlerini ise «aşırı uçlar»ın vuruşması olarak sunuyorlar. Hele bu iki gelişmenin, ekonomik bunalımla faşist saldırganlığın iyice azgınlaşması arasındaki bağları göstermekten, bu bağları ilgilendiren konulara değinmekten titizlikle sakınıyorlar.

İsteniyor ki, işçi ve emekçiler sofralarından eksilen her bir lokmanın kimlerin kasalarına aktığını görmesinler. Görmesinler de, pahalılığı, yokluğu nerden geldiği bilinmez bir afet sansınlar, «elle gelen düğün bayram» deyip avunsunlar.

İsteniyor ki, işçi ve emekçiler tâ kapılarının eşiğine gelip dayanan saldırılardan sinsinler, faşizme teslim olsunlar. Teslim olsunlar ki ücretler dondurulsun, fiyatlar daha da yükseltilsin, demokratik hak ve özgürlükler bugünkünden de sınırlı duruma getirilsin.

Geçtiğimiz aylar içinde Türkiye'nin rekor üstüne rekor kırdığını ortaya koyan açıklamalar yapıldı. Devletin kendi kurum ve yetkilileri inkar kabul etmez açıklamalar yaptılar.

Fiyat artış oranında Türkiye Avrupa'nın en başta gelen ülkesi durumuna geldi. Devlet İstatistik Enstitüsünün açıklamalarına göre, örneğin İstanbul geçinme indeksi 1978 sonbaharında 1973'tekinin 4 katına çıktı.

Yurt dışına gönderilen, yabancı ülkelerde iş aramaya, çalışmaya zorlanan 1,5 milyon kişinin varlığına rağmen, çalışabilecek durumdaki her dört kişiden birinin gizli yahut açık işsiz olduğu açıklandı.

İşsizlikten pahalılığa, yokluğun yoksulluğun binbir türüne kadar olanca dert ve sıkıntı çalışan halkımızın sırtına yüklenirken bugünkü hükümet döneminde canveren kişilerin sayısının 1.000'i aştığı bildirildi.

Geçtiğimiz aylarda başka rekorlar da kırıldı.

Türkiye'nin en büyük tekelci şirketlerinin artık dünyanın en büyük firmaları arasında boy göstermeye başladıkları, şimdiye kadar ilk defa olarak, Koç Holdingin ve Sabancı Holdingin isimlerine, Amerikan parababaları tarafından çıkartılan dergilerin her yıl yayınlayageldikleri listelerde yer verildiği açıklandı.

Büyük gazetelerin sayfalarını dolduran tahvil ve hisse senedi ilanlarına gözatanlar tekellerin holdinglerin rekor üstüne rekor kırdıklarını, vergi kaçakçılığı yaparak gizledikleri ya da dağıtmayıp yeni yatırımlar için alakoydukları kârlar dışında kalan kârlarının bile görülmemiş seviyelere ulaştığına tanık, oldular.

Binlerce küçük esnaf ve zanaatkâr iflas ederken yalnız 1977 yılında kurulan anonim ve limited şirket sayısı 2,554'e ve bunların sermaye toplamları 7 milyar 728 milyon liraya çıktı. 735 şirket ise sermayelerini toplam 14 milyar 780 milyon lira, yani şirket başına ortalama 20 milyon lira artırdılar.

Bütün bu gelişmeler hep aynı ülkenin topraklarında oluyor. Yoksullukla vurgun, faşist saldırılarla büyük sermayenin daha da palazlanması atbaşı gidiyor.

Emperyalistlerle işbirliği içinde yurt kaynaklarını ve emekçi halkımızın alınterini sömürenler üretimde ,bilimde, teknolojide, spor ve kültürde rekor kıracak değiller ya! Kırabilecekleri rekorları, sömürünün, zorbalığın, zulümün rekorlarını kırıyorlar.

FAŞİST SALDIRILARIN ARKASINDAKİ GÜÇ BÜYÜK, TEKELCİ SERMAYEDİR

Bunca eziyet, bunca zulüm kendi kendine ortaya çıkar mı?

Pahalılıktan, işsizlikten, mal darlığından, Türkiye'nin borçlandıkça borçlanmasından biri-

leri çıkar sağlamasa, bu kötülükler böyle sürer gider mi?

Aradaki fark yalnız düşünce ayrılığından ibaret olsa, sınıfsal çıkarlar işin içine karışmasa, bunca cinayet, saldırı, söke söke kopartılmış demokratik hak ve özgürlüklere bunca saldırı olur mu?

İçerde suyun başını tutmuş işbirlikçiler olmasa, Dünya Bankası ile, NATO"su, Ortak Pazar'ı ile tüm emperyalist kuruluşların elinde Türkiye böylesine oyuncak olur mu?

İşçi ve emekçileri, diğer bir deyişle ülke nüfusunun ezici çoğunluğunu giderek artan bir geçim sıkıntısı içine sokanlar, iyi-kötü bir işten bile yoksun kılanlarla anti-demokratik, faşist saldırıların ardındaki güçler aynıdır.

MHP ve ÜGD gibi kuruluşlar, MİSK gibi sözde «işçi» konfederasyonları, halkımıza, ilericilere, demokratlara, yurtseverlere ,sosyalistlere yöneltilen saldırının araçlarıdır. Bunları önplana çıkartanlar, besleyenler, destekleyenler, sütun sütun reklamlarını yapanlar, bu kuruluşların çalışmalarından çıkar sağlayanlardır.

Türkiye'de kapitalizm artık küçük atelyeler, dükkanlar temeline dayanmıyor. Yine onbinlerce küçük ve orta büyüklükte işletme var. Yıldan yıla artan iflaslara rağmen küçük ve orta sermayedarlar yine burjuvazi içinde çoğunluğu oluşturuyor. İşçi sınıfının önemli bir bölümü bu tür işletmelerde çalışmaya devam ediyor. Ancak Türkiye kapitalizminin kralları, beyleri bu küçük ve orta sermayeli patronlar değildir. İşgücünün ücret karşılığında işe koşulduğu ve üretim araçlarının özel mülkiyet altında bulunduğu her yerde sömürü yine devam ediyor. Ancak gerçekleştirilen tüm sömürünün kaymağı sermayedarlar içinde küçük bir azınlığa gidiyor.

İşçiler, köylüler, memurlar, küçük esnaf ve zanaatkarlar

● Büyük sermaye, demokratik hak ve özgürlüklerin gelişmesine karşıdır. İşçilerin düşük ücretlere ve kötü çalışma koşullarına, köylülerin topraksızlığa, emekçilerin özgürlükten yoksun kalmaya boyun eğmesini ister.

gelirlerinin gerçek değerinin düşmesiyle giderek yoksullaşırlarken, partonlarla aralarındaki farklılaşmalar da artıyor.

Sanayicilerin, tüccarların ve öteki sermayedarların bir bölümü hızla büyüyüp, zenginleşiyor. Bu büyüyüp zenginleşme iki yolla oluyor. Birinci yol şu: Bir işletmede elde edilen yüksek kârlar yeniden bu işletmeye yatırılarak, iş büyütülüp yeni yeni şubeler açılıyor. Diğer bir deyişle, belli bir işletmede işçilerden sökülüp alınan artık-değer aynı işletmenin daha da geliştirilmesi, sermayenin çoğaltılması için kullanılıyor. Yeni yeni makinalar alınıyor, işçiler istihdam edilerek kârı daha da büyütecek genişletmeler yapılıyor. Bu işi beceren büyük patronlar sermayeyi ve üretimi kendi ellerinde yoğunlaştırıyorlar. Böylece sömürü olanakları daha da gelişiyor.

Sermayeyi büyük sermaye durumuna getirmenin ikinci yolu ise başkaları tarafından kurulmuş işletmelerin, şirketlerin satınalınması biçiminde ortaya çıkıyor. Büyük sermayedarlar her geçen gün yeni yeni şirketlere ortak olarak, bu şirketlerin yönetimini ele geçirmek için gerekli payları satınalarak bir örümcek ağı gibi her köşeye yayılıyorlar. Böylece, sermaye, holdinglerin tekelci grupların elinde toplulaşıyor. Bankalar birçok alana el atarak bu süreci hızlandırıyorlar.

Bu iki yolla büyük sermaye gruplarının elde ettikleri kârlar yükseldikçe yükseliyor, kurulan ya da el değiştiren şirket sayısı boyuna artıyor. Ama gerçek üretim bu hızla artmıyor. Üretimin çağdaş teknoloji temeline ve yurt kaynaklarının en geniş ölçüde değerlendirilmesine dayanan sağlıklı bir yapı kazan-

Küçük esnaf ve zanaatkârlar iflas ederken tekellerin kârları artıyor.

ması sözkonusu olmuyor. Burjuvazinin ilericiliğini çoktan yitirdiği bir çağda bulunduğumuz, bu bakımdan bir kere daha kendini duyuruyor.

Tüm ekonomik hayat ve bu arada sanayi, emperyalist merkezlere bağlı olduğu, uluslarası şirketlerin kontrolü altında bulunduğu için, yalnız bu yabancılarla işbirliği edenler, onlarla ortaklıklara girişenler büyük kazançlar sağlayabiliyorlar.

Patronlar içinde büyük bir kesim, başlangıç sermayelerinin nisbi küçüklüğü, kredi bulma imkanlarının azlığı, devlet desteğinden ancak sınırlı bir ölçüde yararlanmaları gibi nedenlerle, büyük patronlarla rekabet edemez duruma düşüyorlar. Ya işletmelerini kapatıyorlar, ya bunları başkalarına devrediyorlar, ya da büyük sermayeye boyun eğip, onun dümen suyundan gitmeye, düşük kâr oranlarına razı olmaya mecbur kalıyorlar.

Böylece her bir üretim dalında az sayıda büyük şirket kalınca bunlar kolayca aralarında anlaşabiliyorlar. Ayrıca, birçok malın üretimi zaten yalnız tek bir şirket tarafından yapıldığı için, bu durumlarda işleı daha da kolaylaşıyor.

TEKELLER HALKIMIZI SOYUYOR, GÖRÜLMEMİŞ VURGUNLAR VURUYORLAR

Herhangi bir malın üretiminde (veya dışardan yurda sokulmasında) az sayıda şirket sözsahibi olursa, ya da bazı sermaye grupları ülke çapında ulaştıkları büyüklükle kendi şartlarını dayatabilecek konuma ulaşırlarsa, bu şirketlerin sahipleri kendi işletmelerindeki işçilerin sömürülmesiyle elde ettikleri kârın ötesinde bir kâra ulaşırlar. Belli malları almak zorunda kalan tüketiciler bu tekelci şirketlerin koydukları fiyatları kabul etmek, kalitenin düşüklüğüne ses çıkarmamak durumuna düşerler. Tekeller suni bir kıtlık yaratarak fiyatları yüksek tutarlar. Yokluktan, darlıktan çıkar sağlarlar.

Sonuçta, tüm emekçiler, hatta tekelci olmayan sermayedarlar tekellere haraç öderler. Tekelci kârlar işçi ve emekçilerin hayat seviyesini, tüketim güçlerini düşürür, tekeller dışında kalan patronların ise kâr oranlarında azalma görülür.

Eldeki bilgiler Türkiye sanayinde ileri bir tekelleşmenin varlığını ortaya koymaktadır. Sonuçları açıklanmış son sanayi sayımına dayanılarak yapılan hesaplar, sanayinin 16 altsektöründe bu altsektörlerin en büyük üç şirketinin payının % 75 ile % 100 arasında, 24 altsektörde en büyük üç şirketin payının % 50 ile % 74 arasında, 45 altsektörde en büyük üç şirketin payının % 25 ile % 49 arasında olduğunu ve yalnızca 13 altsektörde bu payın % 25' in altına düştüğünü göstermektedir.

Aynı hesaplamalara göre, 20 altsektörde en büyük üç firmanın ortalama büyüklüğü, bu altsektördeki ortalama firma büyüklüğünün 1 ile 5 katıdır. 44 altsektörde en büyük üç firmanın ortalama büyüklüğü, bu altsektörlerdeki ortalama firma büyüklüğünün 5 ile 10 katıdır. 19 altsektörde bu oran 10 ile 20 kat arasında değişmektedir. 10 alt sektörde ise en büyükler ile ortalama arasındaki ölçek farkı 20 kattan da fazladır. Hesaplama kapsamına giren 5 altsektörde bu oranı belirlemek imkanı yoktur; çünkü buralarda yalnızca 2 ya da 3 büyük, tekelci şirket vardır: bunlar başka şirketlere hayat hakkı tanımamıştır. (Kaynak: Orhan Silier, **Türkiye'de Büyük Sermaye ve Tekeller**, İstanbul 1978).

Az sayıda tekelci şirket, üretimin ve sermayenin ellerinde yoğunlaşıp toplulaşmış olmasının kendilerine verdiği güçle piyasa üzerinde denetim kurmakta ,istedikleri fiyatı kabul ettirmekte, kaliteyi düşük tutmakta ya da giderek bozmaktadırlar.

Otomobil lastiğinden ilaca, margarinden buzdolabına kadar hemen hemen bütün alanlara egemen olan tekelci şirketlerin maliyet fiyatları ile satış fiyatları arasında çok büyük farklar vardır. Üstelik maliyetteki en küçük bir artış birkaç misliyle fiyata bindirilir. Sık sık satışlar durdurulup, elde büyük stoklar biriktirilerek karaborsacılığa başvurulur. İktidarların gösterdiği büyük destek ve hoşgörü içinde vurgun sürer gider.

Bu yalnız sanayi alanında böyle değildir. Bankacılıkta, madencilikte, iç ve dış ticarette de durum aynıdır. Ekonominin bu kesimlerinde de emperyalist tekellerle işbirliği içindeki az sayıda şirket sultasını sürdürmektedir. Özellikle bankacılık alanında aralarında İş Bankası, Akbank, Yapı ve Kredi Bankası, Garanti Bankası gibi,

birkaç büyük ve emperyalist tekelci gruplarla ilişkili banka tüm ekonomik hayat üzerinde büyük bir denetime sahiptir.

Son onbeş yıldır büyük sermayedarlar çeşitli alanlarda kurdukları şirketleri «holding» adı verilen ana şirketlerin çatısı altında toplamaya başlamışlardır. Türkiye'de bugünkü anlamıyla ilk holdingin kuruluşu 1963 yılında yapılmışken ve 1970 yılı sonunda yalnızca 24 holding varken, bugün bu sayı 150'yi aşmıştır.

Holdingler, büyük sermayedarlara kendi sermayelerinden kat kat fazla sermayeyi kontrol etme, çeşitli vergi istisnalarından yararlanma, şirketler arası para ve mal akımı ile fiyatları alabildiğine yükseltme ve küçük hisse sahiplerini soyma imkanını veren ve daha binbir türlü oyunun döndüğü kuruluşlardır. Birçok holdingin bugünkü sermayesinin kuruluş sermayelerinin 100 ile 500 katına çıkmış olması holdinglerin sahiplerine sağladıkları büyük vurgunların sonucudur.

1976 yılı başında bankaların ve holdinglerin ya da holding biçiminde örgütlenmemiş olsa bile benzer bir yapıya sahip olan sermaye gruplarının ortak oldukları şirketlerin sayısı 700'ü bulmaktadır. Bunlar içinde en büyük 10 sermaye grubu ile büyük banker ve sanayicilerin ve yabancı kuruluşların ortaklığı ile kurulan Türkiye Sınai Kalkınma Bankası'nın önemli oranda ortak olduğu şirketlerin sayısı 400 civarındadır.

Yüzlerce malın başlıca üreticisi, ya da ithalatçısı durumunda olan bu en büyük, tekelci şirketler kârlarını korumak daha da yükseltmek, işçi ve emekçiler arasındaki uyanış ve örgütlenmeyi bastırmak için çekinmeden her yola başvurmaktadırlar.

FAŞİZMİ YENMEK İÇİN ONUN EKONOMİK DAYANAKLARINI, KAYNAKLARINI DA GÖZÖNÜNE ALMAK ZORUNLUDUR.

Büyük sermaye işçi ve emekçilerin verdiği bağımsızlık mücadelesine karşıdır. Büyük sermaye için bağımsızlık, ya da bağımsızlık yolunda atılan her adım, işbirliği ettiği emperyalizmle göbek bağlarının kesilmesi dış dayanaklarından yoksun kalmasıdır.

Büyük sermaye, tekeller, holdingler, dev bankalar, demokratik hak ve özgürlüklerin gelişmesine karşıdırlar. Onlar grev ve toplu sözleşme hakkının ortadan kaldırılmasından, işçilerin düşük ücretlere ve kötü çalışma koşullarına boyun eğecek, köylülerin topraksızlığa, işsizliğe, düşük ürün fiyatlarına karşı çıkmayacak, tüm emekçilerin özgürlüklerinden bütünüyle yoksun kılınacak duruma getirilmelerinden çıkarları olanlardır. Bu tür geri adımlar atmanın, bir zorbalık ve açık terör rejiminin getirilmesinin fırsatını kollayanlardır.

Anti-demokratik eğilim ve baskılar emperyalizm ve büyük, tekelci sermayeden güç almaktadır. İşçi sınıfı ,diğer emekçi kitlelerin de öncülüğünü yaparak, faşist ve gerici politik örgüt ve derneklere karşı olduğu gibi faşizmin ekonomik kalelerine karşı da kararlı bir mücadele yürütecek ve mutlaka bu kaynakları etkisizleştirecek, giderek kurutacaktır.

DİSK

TÜRKİYE'DE FAŞİST HAREKET

MHP, FAŞİST PARTİLERİN KLASİK YÖNTEMLERİNİ KULLANIYOR

● Uluslararası faşist hareketin taktikleri Türkiye'de de uygulanıyor.

Faşizme karşı etkin bir mücadele verebilmek ve kalıcı sonuçlar elde edebilmek için, faşizmi, olduğundan daha güçlü görmek yada küçümsemek hatasına düşmeden, sınıfsal karakterini ve tarihini doğru değerlendirmek zorundayız.

2. DÜNYA SAVAŞI ÖNCESİ

Türkiye'de kapitalizmin gelişmesi batıdakinden farklı olmuştur. Türkiye burjuvazisinin, kapitalizmi geliştirmede yetersiz ve deneysiz olmasına karşın, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelelerini bastırmada batılı kapitalistlerden geri kalmadığını söylemek mümkündür. Burjuvazi sınıfsal çıkarlarına yönelen tehlikelere karşı, başından beri duyarlı ol-

AŞİZM AÇIKÇA
:YDAN OKUYOR

önceydi. 5 Ara- 967 tarihli ANT sayfasında aynen alıyordu: «Tür- ilan edildiği Kongresi, Nazi ndırıyordu. Dün- İkinci Dünya Sa- tiren Alman Na- rmek için her ğü...»

fada «üç hilal» 'ın resimleri gö- T'ın istihbaratına ezde birleşen üç haç» gibi parti getirilmesi dü- k o zaman için leceği düşünüle- n vazgeçilmişti. 4.5 ay önceki 3 ihli sayısının 10. ler'in «kahveren- ine benzer vuru- yetiştirmek üzere ıda ÇKMP'liler n bir koman-

ması karşısında bütün basında ve kamuoyunda günün konusu haline geliyordu.

Evet, bugün Türkiye ciddi bir tehlike karşısındadır ve faşizm açıktan açığa rejime meydan okumaktadır.

Tam metnini son sayfamızda bulacağınız demecinde Alparslan Türkeş, komando kamplarının gelecek yıl daha da artırılacağını ve devlet içinde devlet gibi hareket ederek sol'a karşı savaş açacağını ilan etmiştir.

Aslına bakılırsa, Türkeş'in komando hareketi, bugün Türkiye'de faşizm ortamını hazırlamak için Amerikan emperyalizminin ve onunla işbirliği halindeki egemen sınıfların sahneye koydukları oyunun sadece bir bölümüdür. Bunun için son günlerin olayları üzerine genişliğine ve derinliğine eğilmek gerekir.

Gazetelerde sansasyonel bir şekilde yansıtılan ve bazı yazarlar «Olmaz böyle şey», bazıları «Olur böyle şeyler» yazdırtan Ko-

DEMİREL
— Faşizm ortamında —

lardır. İş, öğrencilerin yanan otomobilden hatıra olmak üzere parçalar almasıyla son bulmuştur.

Daha otomobilin dumanı tüterken Ankara Savcısı'nın yardımcıları olay yerine gelerek hemen soruşturmaya başlamış ve bu konudaki ilk açıklama da ... süratle Ameri-

ANT'IN 5 ARALIK 1967 TARİHLİ KUPÜRÜ
— Üç hilal'li tehlikeyi o zaman haber vermiştik —

Türkeş'in Komando Kampında olup bitenler!

ANT'IN 3 EYLÜL 1968 TARİHLİ KUPÜRÜ
— Komando kamplarındaki hazırlığı açıklıyorduk —

vesilesi olup olmadığını sormak isterim.»

ODTÜ öğrencilerinden büyük ...

Hürriyet

TÜRKEŞ açık açık konuştu:

"KOMANDOLARI DESTEKLIYORUM"

"Çünkü onları biz kurduk ve eğittik"

"Bu yaz her ilde yeni komando birlikleri"

«Türk Yurdu» ve «Türk Ocağı» örgütleri Türkçülük - Turancılık akımının temelleridir.

muş, bu tehlikeleri savuşturmak için her türlü baskıcı ve zorbalığa dayanan yolu geçerli saymıştır. Türk ırkçılığı ve faşist ideoloji uzun yıllar Türkiye'de burjuva ideolojisinin en gerici biçimini oluşturmuştur. Bugünkü faşist hareketin kullandığı ırkçılığın kaynağını **1900**'lerin başında Osmanlıcılığa alternatif olarak ortaya çıkan **«Türkçülük»** akımına bağlamak mümkündür. 1908'de kurulan **«Türk Derneği»**, Ziya Gökalp'in 1911'de kurduğu

Burjuvazi, uluslararası planda göreli barışçı bir tutum içine girdiği dönemlerde bile, iç politikada demokratik hareketlerin karşısına dikilmiş, işçi sınıfı üzerine yoğun baskılar uygulamıştır. Tek parti dönemi değişik dozlarda, ama öz olarak böyle bir politikanın yürütüldüğü bir dönem olarak tarihimizde yer almaktadır.

İşçi örgütlerinin ortaya çıkması, grevlerin ülke çapında yaygınlık kazanmaya başlaması karşısında burjuvazinin tepkisi sert olmuş, 1924'de çıkarılan **«Tatil-i Eşgal Kanunu»** ile grevler engellenmiştir. 1925'de çıkarılan **«Takrir-i Sükûn Kanunu»** ise işçi örgütlerini yasaklamış, getirilen **«İş Kanunu»** ile işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin önüne set çekilmek istenmiştir. 1936'da İtalyan faşist ceza yasalarından alınarak yürürlüğe konan ve giderek ağırlaştırılan 141 ve 142. maddeler ile «sınıf esasına» dayalı örgütlenmeler engellenerek işçi sınıfının bilimsel sosyalizme dayalı politik hareketi gizliliğe itilmiş, kitlesellik ve yaygınlık kazanması, etkinliğinin artması önlenmiştir.

Gene bu dönemde faşist ideolojiye resmilik kazandırma çabaları görülmektedir. Bireye karşı «büyük ulus», «tek ve mutlak şef» gibi faşist sloganlar bazı devlet yetkilileri tarafından sık sık tekrarlanmıştır. Batıda belli ülkelerde faşizmin yükselmesi ile Türkiye'deki faşist hareketin, ideoloji ve uygulamaların aynı dönemde ortaya çıkması elbette bir rastlantı değildir. Burjuvazi, sınıfsal çıkarlarını korumak ve güvence altına almak, iktidarını pekiştirmek ve emperyalizme bağımlılık ilişkilerini sürdürebilmek için, bugün olduğu gibi geçmişte de her yola başvurmayı temel kural bilmiştir.

Türkiye'deki faşist içerikli milliyetçi hareket 1935'lerde ortaya çıkmıştır. Daha önce de «Turancılık» ülküsünü benimseyenler ve yaymak isteyenler olmuşsa da faşist anlamda bir hareketin kökeni, bu milliyetçi akımın 1935'de ırkçı-kafatasçı bir nitelik değiştirmesine bağlıdır. Yusuf Akçora, Ahmet Ağaoğlu, Cafer Seydahmet, Zeki Velidi Togan gibi faşistlerden oluşan kadro, bu nitelik değişiminin başlatıcısı olmuşlardır. Aralarında bugünkü MHP'nin Genel Başkanı Alpaslan Türkeş'inde bulunduğu Nihal At-

● Alparslan Türkeş, Hükümeti darbe ile devirip yerine Nazi hükümeti kurma girişiminde bulunmaktan hüküm giymiştir.

sız, Reha Oğuz, Fethi Tevetoğlu, Zeki Sofuoğlu. Nejdet Sancar grubu «Bozkurt Türk Yurdu», «Tanrıdağ», «Gökbörü», «Orhun», «Kürşad», «Kızılelma» gibi yayın organları etrafında Alman Nazizminin görüşlerine paralel, ırkçı, faşist düşünceler yaymaya başlamışlardır. «Türk ırkının fiziksel niteliklerinin» ve «Türklük kanının» üstünlüğünü ileri süren faşistler, 2. Dünya Savaşı yılları boyunca Hitler Almanyasının propagandasını yapmışlar, Gestapo ve diğer Nazi istihbarat örgütleriyle ilişkiler kurarak, Türkiye'nin savaşta faşist kamp içerisinde yer almasınc çalışmışlardır. Alman faşizminin cinayet örgütü Gestapo'nun ve Hitlercilerin desteğiyle Şükrü Saraçoğlu Hükümetini devirerek, yerine Almanya'nın yanında savaşa girecek bir hükümetin kurulması için Türkiye'deki pantürkist, panturanist ve diğer faşistlere 5 milyon mark para dağıtılmıştır. Ancak daha sonra bu darbe girişimi açığa çıkartılarak tutuklamalara gidilmiştir.

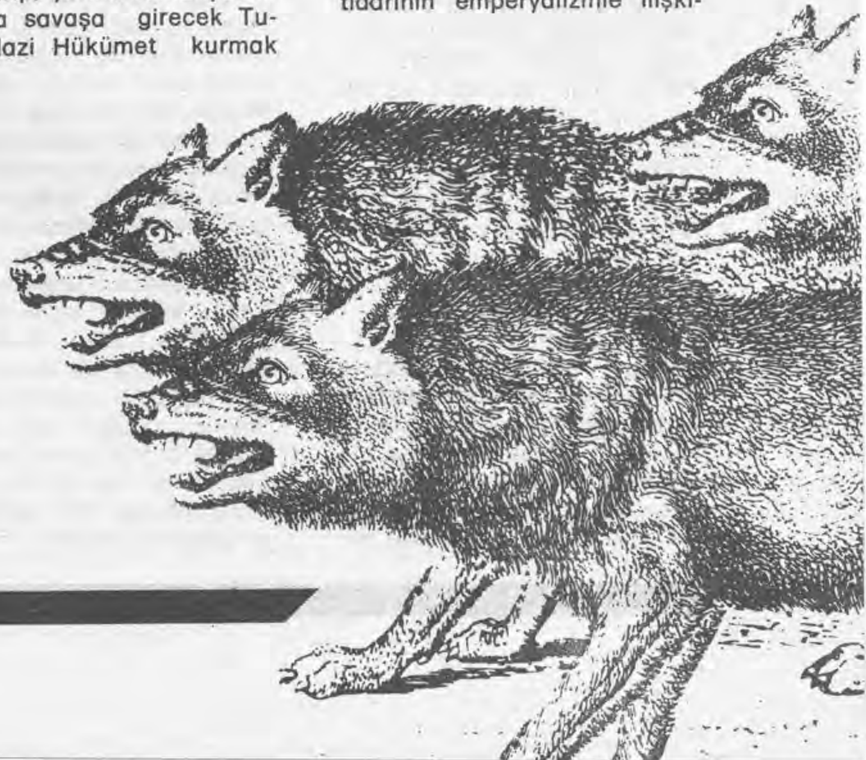
SAVAŞ SONRASI VE DP DÖNEMİ

Savaşın, dünyada genel olarak faşizmin yenilgisiyle sonuçlanması üzerine Türkiye'de Hükümetler, dünyada beliren demokratik eğilimlere paralel bir politika izlemeyi yeğlemişlerdir. Savaşın bitimini izleyen yıllar, Türkiye'nin «batıya yanaşma» hedefi ile emperyalizme ve daha çok ABD emperyalizmine bağımlılığının artırıldığı yıllar olmuştur.

Kaçınılmaz bir biçimde Türkiye'ye de yansıyan demokratik ortam çok kısa sürmüş, kurulan sınıf esasına dayalı partiler ve sendikalar bir süre sonra kapatılmıştır. Bu göreli demokratik ortamda bile Nazizmin destekçisi faşistler üzerine gidilmemiştir. Burjuvazi, faşistleri, istediği ve gücü yetebildiği zaman kullanabileceği bir koz olarak elinin altında tutmak istemiştir. İlericilerin, sosyalistlerin yıllar boyu ağır hapis ve sürgün cezalarına çarptırıldığı Türkiye'de, faşistlere kısa süreli ve göstermelik cezalar verilmiştir. Bu dönemde «Irkçılık-Turancılık» suçlarından tutuklananlar arasında Alpaslan Türkeş, Nihal Atsız, Reha Oğuz Türkkan, Zeki Velidi Togan, Nejdet Sancar gibi faşist liderler de bulunmaktadır. Nihat Atsız daha sonra yaptığı bir açıklamada «faşizm ve Turancılık suçlarından yargılanmayı bir şeref saydığını» söylemiştir. Günümüzün eli kanlı faşistlerinin «Başbuğ»'u Türkeş ile ilgili o günkü gazete haberleri şöyledir: «Hükümeti merkezden ve ani bir darbe ile devirip, yerine Almanya'nın yanında savaşa girecek Turancı-Nazi Hükümet kurmak için teşebbüse girişenler, yapılan yargılamaları sonunda İstanbul 1 no'lu sıkıyönetim mahkemesi tarafından 29 Mart 1945 tarihinde mahkum edilmiştir... Alpaslan Türkeş'in suçu sabit görülerek 9 ay 10 gün hapsine hüküm verilmiştir.» Aynı tarihlerde faşistlerin karanlık emellerini halka açıklayan, faşist ajanlara karşı kesin önlemler alınmasını isteyen çok sayıda sosyalist, ilerici ve anti-faşist yargılanmış ve tutuklanmıştır.

Savaş sonrasına kadar tek parti ile yönetilen Türkiye'de 1950-60 arası DP iktidar olmuştur. DP'nin iktidarda olduğu 10 yıl içerisinde işçi ve emekçi kitleler üzerindeki sömürü ve baskı giderek artmış, Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığı geçmişte görülmedik ölçüde pekiştirilmiştir.

İşçilere grev ve sendika hakları, özgürlük sloganlarıyla iktidara gelen DP, çok kısa bir süre sonra verdiği sözleri bir kenara iterek kapitalizmin gelişmesi, buna karşılık işçi sınıfının mücadelesinin ezilmesi için gerekli ölemleri almaya başlamıştır. «Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu», «Petrol Kanunu», «ABD ile ikili anlaşmalar ve askeri üsler» DP iktidarının emperyalizmle ilişki-

lerini geliştirmesinin belirleyici örnekleridir. Açık faşişt bir diktatörlük olmamasına karşın, «anti-komünizm», Menderes iktidarı yıllarında da burjuvazinin politikasının egemen unsurudur. «Milliyetçiler Federasyonu», «Türk Milliyetçiler Derneği», «Komünizmle Mücadele Dernekleri» 1950 sonrasında kurulan ve Demokrat Parti'nin kanadı altında faaliyet gösteren faşizan örgütlenmelerdir.

Hitler Faşizminin vurucu gücü SS'ler...

1960'DAN 12 MART'A

Faşist hareketin etkinliğini artırması, politik bir hareket olarak iktidara yönelmesi 1960 sonrasında daha da belirginlik kazanmıştır. İşçi sınıfımızın yıllarca verdiği zorlu mücadeleler ile kazandığı demokratik hak ve özgürlüklere saldırı bu dönemin temel özelliklerindendir. 1960-71 arası Türkiye tarihinin göreceli olarak en demokratik dönemi olmakla birlikte, geçen 10 yılı faşist hareketin palazlanması dönemi olarak tanımlamak mümkündür. Bu yıllar içerisinde faşist kadroların oluşturulması, faşist örgütlenmelerin yaygınlaştırılması süreci yaşanmıştır. İşçi sınıfının ekonomik, ideolojik ve politik mücadelesi geliştiği ölçüde, «anti-komünist» propaganda ve faşist saldırılar da artmıştır. «Komünizmle Mücadele Dernekleri», «Türk Ocakları», «İlim Yayma Cemiyetleri ve daha sonra «Ülkü Ocakları» gibi örgütler, «Bugün», «Sabah», «İttihat», «Yeni İstiklal» gibi yayın organları bu gerici propaganda ve saldırıların odakları olmuştur.

CKMP'DEN MHP'YE

Alman Nazilerinin iktidara tırmanışlarında uyguladıkları yöntemlerle Türkiye'deki faşist hareketin yöntemleri arasında pek çok benzerlikler bulunmaktadır. Bu benzerliklerden birisi de eski faşist kadroların bir burjuva partisi içerisine sızarak, partiyi ele geçirmeleridir.

CKMP (Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi) içerisine giren faşistler, bir süre sonra parti içi etkinliklerini artırarak, partiyi daha sonra MHP ismiyle «9 Işık İlkesini» benimseyen faşist bir örgüt haline getirmişlerdir. CKMP'nin 24 Kasım 1967 tarihli Genel Kurulunda İstanbul delegeleri, partinin ambleminin üç hilalden oluşan gamalı haça çevrilmesini önermişlerdir.

Hitler faşizminin simgesi ve resmi bayrağı gamalı haça özenen faşistler, niyetlerini açıkça belirtmekten çekinmemektedirler. Ne var ki, faşizmin tırmanış yöntemlerini ve giderek iktidarı alması sorunlarını İstanbul delegelerinden daha iyi değerlendiren «Başbuğ Türkeş», ambleminin önerilen biçimde değiştirilmesini henüz erken bulmuştur ve «şimdilik» izin vermemiştir. Konuyla ilgili bir soru üzerine ise Türkeş'in yanıtı şöyle olmuştur: «Doğru, ben de baktım. Nazi işaretine benziyordu. Men ettim. Aslında üç hilalin içiçe girmesi, bir hareketlilik anlamına geliyordu.»

Genel Başkanlığına Alpaslan Türkeş'in getirildiği bu «milliyetçi - toplumcu» parti kapitalizme ve emperyalizme karşı olduğu yalanını tıpkı diğer ülkelerdeki faşistler gibi her fırsatta tekrarlayarak, Türkiye'nin sorunlarının «milliyetçilik, ahlak ve iman» ile çözümlenebileceğini yaymaya başlamıştır.

KOMANDO KAMPLARI

CKMP'nin faşistleştirilmesinden bir süre sonra «Komando Kampları» olarak bilinen faşist eğitim merkezleri kurulmuştur. Başbakan Bülent Ecevit'in geçenlerde kamuoyuna açıkladığı 1970 tarihli MIT raporunda da belirtildiği gibi Türkiye"nin çeşitli yerlerinde kurulan bu kamplarda faşist ideoloji eğitimleri ve silah talimleri yapılmıştır. Söz konusu raporda şöyle denilmektedir: «MHP Gençlik Kolları, Ülkü Ocakları Birliği, Genç Ülkücüler Teşkilatı, Milli Türk Talebe Birliği'nin organize ettiği, yönettiği, maddi ve manevi yönden desteklediği komando kampları, gençliği fikri ve fiziki yönden yetiştirmek ve onlara Turancılık ülküsünü vermek gayesiyle 1968 yılı yaz ayların-

...Ve Türkiye'de faşist güçlerin yetiştirdiği komandolar

● Türkeş Hitler'inkine benzer bir yöntemle CKMP'yi ele geçirmiştir.

dan itibaren yurdun muhtelif il ve ilçelerinde kurulmuştur.» Raporda 27 ayrı yerde kurulan kampların MHP yöneticileri tarafından yönetildiği de bildirilmektedir. MHP'li yöneticiler ve yönetiminde bulundukları komp lardan bazıları şunlardır: Gümüldür Kampı: MHP İl Başkanı Rıfkı Baykal, Eskişehir yolu üzerindeki kamp: MHP Genel İdare Kurulu üyesi Dündar Taşer, Kayseri Yuvallı köyü çevresindeki kamp: MHP İl Başkanı Sami Bolak, Sakarya İli Karasu İlçesi kampı MHP İl Başkanı İlyas Aslantürk, Adana İli Osmaniye İlçesi kampı: MHP İl Başkanı Ali Erat, Gaziantep Kampı: Şimdiki MHP Milletvekili, eski İl Başkanı ve 2. MC Hükümetinin Sağlık Bakanı Cengiz Gökçek. AP'nin iktidarda olduğu yıllarda gelişen bu olaylar karşısında Demirel hiçbir önlem almayı düşünmemiştir. 1. ve 2. MC iktidarları döneminde olduğu gibi 1971 öncesinde de Demirel, komandoları ve faşist örgütleri burjuvazinin has partisi AP"nin yapmasını uygun görmediği eylemlerde kullanmıştır. Bugün daha da açığa çıkan AP - MHP yakınlaşması 1971 öncesi izlenen politikadan kaynaklanmaktadır. MHP Milletvekili Cengiz Gökçek"in kamplara silah sağladığının saptandığını belirten raporda, Adana'nın Namrun İlçesinde kurulan komando kampı için şunlar söylenmektedir: «Kampa başlangıçta 80 kişi, sonradan da 18 kişi daha katılmıştır. 10 adet Smith Wesson, 7 adet Kırıkkale yapısı tabancanın bulunduğu tespit edilen kampa İçel, Maraş, Gaziantep ve Adana il ve ilçelerinden parti mensubu gençler katılmıştır.»

Kampların kurulduğu günlerde Hürriyet Gazetesinin sorularını yanıtlayan Alpaslan Türkeş «tamamen ve her bakımdan desteklediğini» belirttiği komandolar ve kamplar için şöyle demektedir: «Disiplinli bir gruptur bunlar. Bu kurslarda gençler boks yaptılar, spor yaptılar, judo öğrendiler. Kendilerine kültür seminerleri de verildi. Bu seminerlerde komünizmin ne olduğu, taktikleri öğretildi. Ve asıl gaye, komünistlerin hareket haline geçmeleri halinde, bir mitingin nasıl dağıtılacağı, nasıl karşılanacağı, tecavüzden nasıl korunulacağı gibi belirli ve esaslı bilgiler verildi. Bütün yurtta, her ilde komandoları yetiştirecek kuruluşlar yapacağız.»

Türkeş'in de açıkça belirtmekten kaçınmadığı komando saldırıları, ülkenin çeşitli yörelerinde tezgahlanmaya başlamıştır. TİP'in toplantılarına, grevci işçilere, gençliğin anti-emperyalist gösterilerine silahlı baskınlar düzenlenmiştir. Kanlı Pazar olayı gerçekleştirilmiştir. DİSK'in kurulmasıyla sosyalist bir içerik kazanan işçi sınıfının ekonomik mücadelesi faşizan baskılarla ezilmek istenmiştir. Bütün bu baskılara karşın 1960-71 dönemi işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın mücadelesinin yükseldiği, önemli ekonomik, demokratik ve politik haklar kazandığı bir dönem olmuştur. İşçi sınıfımız kazanımlarını, demokratik hak ve özgürlüklerini koruyup geliştirme mücadelesini yiğitçe yürütmüştür. 15-16 Haziran şanlı direnişi bu mücadelenin bir ürüdür.

12 MART VE SONRASI

Görünüşte burjuva hükümetine karşı geliştirilen 12 Mart hareketi özünde işçi ve emekçi kitlelere yönelikti. Muhtıranın verilişinden çok kısa bir süre sonra TİP kapatılmış, sosyalistler, demokratlar tutuklanmış, işkence görmüşlerdir. İdam sehpaları kurulmuştur. Grevler yasaklanmış, ücretler düşürülmüştür. CIA ve Kontrgerilla ülkedeki tüm faşist eylemleri kontrolu altına almıştır. Ancak tüm bu baskılar faşizmi uzun süre ayakta tutamamıştır. Kitleler 12 Mart döneminden daha sola kayarak çıkmışlardır; anti-emperyalist, anti-faşist bilinç daha da kök salmıştır.

MHP, faşistliği reddeder görünmesine karşın, faşist partilerin politikasını izliyor.

Emperyalizme bağımlı geri Türkiye kapitalizmi 12 Mart uygulamasıyla sorunlarını çözebilmiş değildir. Artan ekonomik ve politik bunalım, yükselen bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi karşısında burjuvazi daha sonraki yıllarda faşizmi tırmandırma politikası izlemiştir. 1. ve 2. MC Hükümetleri «çoğulcu parlamenter» görünüm altında faşist iktidarı oluşturmak için her türlü geriliğe başvurmuştur. MC koalisyonları döneminde MHP, koalisyonun dolayısıyla, tekelci sermayenin vurucu gücü işlevini taşımıştır. Yüzlerce yurtsever, ilerici, sosyalist katledilmiş işçiler, köylüler baskı ve zulme uğramıştır. TRT, Devlet İstatistik Enstitüsü, Eğitim Enstitüleri, Yüksek okullar, emniyet örgütleri, hastahaneler ve pek çok kuruluşa, devlet kadrolarına MHP'li militanlar yerleştirilmiştir. Kanlı 1 Mayıs 77, yüzlerce politik cinayet, AP'nin ve MHP'nin iktidarda olduğu böyle bir dönemin sonuçlarıdır. Toplumun her kesiminde örgütlenmeye çalışan faşistler işçi ve emekçilerin ekonomik, demokratik örgütlerinin karşısına faşist örgütler çıkarmışlardır. MİSK, Ülkü-Bir, Ülkü-Tek, Pol-Bir ve diğer MHP yandaşı kuruluşlar devletin kolluk kuvvetlerinden aldıkları güvenceyle saldırıların merkezi haline gelmiştir.

Bugün ise MC ve onu oluşturan faşist unsurlar iktidardan düşürülmenin verdiği telaşla halka karşı tehlikeli oyunlara girmişlerdir. MHP ve Ülkücü Dernekler, kanıtlarıyla açıkça ortaya çıkan cinayet ve provakasyonları sürdürmeye devam etmektedirler. Uluslararası faşist hareketin taktikleri en ince ayrıntılarına kadar Türkiye üzerinde uygulanmaktadır. Cinayetler bombalamalar tek tek hedeflerin boyutlarını aşmış, kitlesel bir nitelik kazanmıştır.

Adam kaçırma, işkence ve öldürmeler günlük olaylar haline getirilmiştir. Doğuda ve Güneydoğuda faşist ayaklanma provaları yapılmaktadır. Binalar, işyerleri kundaklanmakta, otobüsler ve kalabalık topluluklar kurşunlanmaktadır. Artık CIA'nın taktiklerine uygun olarak «şuursuz terörizm»den «seçilmiş terörizme» geçilmiştir. Türkiye'de ders kitabı olarak okutulan CIA yayını, «Ayaklanmaları Bastırma Hareketleri» isimli broşürde yazılanlarla Türkiye'de uygulananlar arasında büyük benzerlikler vardır. Davit Galula isimli bir Amerikalı tarafından yazılan notlarda şunlar söylenmektedir: «... Şuursuz terörizmden maksat, ayaklanma hareketleri ve sebepleri için alaka toplamak ve halkın dikkati bir defa çekildikten sonra gizli olarak bulunan taraftarları cezbetmektir. Bu da gelişigüzel yapılan terör hareketleriyle, bombaların patlamasıyla, yangın çıkartmakla, suikastler yapılmakla ve mümkün olduğu kadar fazla seyirci cezbedecek bir şekilde toplu olarak, koordine edilerek ve ayarlı bir şekilde yapılır. Seçilmiş terörizm çarçabuk şuursuz terörizmi takip eder. Bundan maksat, isyanı bastırmakla görevli tarafı halktan uzak tutmak, halkı mücadeleye sokmak ve asgari olarak halkın pasif suç ortaklığını temin etmektir. Bu da memleketin muhtelif yerlerinde bazı kimseleri, halkla en yakın teması olan küçük rütbeli hükümet memurlarını, polis, postacı, belediye reisi, belediye meclis azası ve öğretmen gibi insanları öldürerek yapılır.» Kitap Türkiye'de faşist hareketin bu bilgileri kılavuz olarak kullandığını belgelemektedir.

MHP, biryandan sahte barış çağrıları yaparken bir yandan da sıkıyönetim isteklerinde bulunarak faşist darbe ortamı yaratmaya çalışmaktadır. Türkeş, ordunun yönetime el koymasını ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kurulmasını istemektedir.

Faşist hareketin ulaştığı boyutlar, Türkiye üzerinde oynanmak istenen çok yönlü oyunlar, emperyalizmin ekonomik ve politik dayatmaları işçi sınıfımızın mücadele gündemini belirleyen temel unsurlardır.

11 12 1
10 2
9 3
8 4
7 6 5

DİSK

FAŞİZME VE EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE

TARİH GÜNÜMÜZE IŞIK TUTUYOR

Faşizme karşı mücadele işçi sınıfının öncülüğünde oluşturulan cephelerle verilir. Anti-faşist cephe, işçi sınıfının, sınıfsal temeli gereği faşizme karşı olan sınıf ve tabakalarla oluşturduğu ittifaka dayanır. Cephe ortak bir program etrafında ve işçi sınıfı öncülüğünde kurulur.

Uluslararası işçi sınıfı tarihi, faşizme karşı zengin mücadele deneyleriyle doludur. Faşizmin tarih sahnesine çıkışından günümüze kadar süren antifaşist mücadele, değişik ülkelerde, değişik koşullarda yürütülmüş, günümüze ışık tutacak zengin deney birikimi yaratmıştır. Bu birikim ve işçi sınıfı bilimi göstermektedir ki, emperyalizme ve faşizme karşı etkin ve sonuç alıcı mücadele, demokrasi güçlerinin ortak eylem birliğinden, işçi sınıfının ittifaklar sorununun doğru ve ülke koşullarında geçerli bir çözüme kavuşturulmasından geçmektedir.

1948 Prag'ında Çekoslovakya emekçileri faşizme karşı örgütlendi.

Yıllarca süren ve demokrasi güçlerinin başarılarının yanı sıra ağır kayıplar vermesiyle sonuçlanan antifaşist mücadeleler tarihi, bize şu gerçeği öğretmektedir: Faşizmi yenecek güç sınıfsaldır. Bu, faşizmin ve onun güç kaynağı burjuvazinin örgütlülüğü karşısında işçi ve emekçilerin ilkeli ve kalıcı antiemperyalist, antifaşist birliği, faşizme karşı kitlelerin örgütlenmesi, somut ve kitlesel eylemlerin doğru yolda yürütülmesi anlamına gelmektedir. Çeşitli ülkelerde yürütülen antifaşist mücadelenin, işçi sınıfının politik hareketinin yönlendiriciliğinden yoksun olması, yanlış tanımlamalara ve yöntemlere dayandırılması yenilgiyle sonuçlanmıştır.

Özellikle batı ülkelerinin işçi sınıfı hareketleri, faşizme karşı mücadeleyi uzun süre yanlış temellere oturtmuşlardır. «Sınıfa karşı sınıf» politikasının izlendiği bu dönemde, işçi sınıfı partileri, antifaşist mücadelede geniş emekçi kitlelerin, diğer sınıf ve tabakaların politik güçlerinin ortak bir program etrafında birlikte eylem yapmasına yanaşmamışlardır. Dimitrov ve Togliatti gibi uluslararası işçi sınıfı hareketinin önderlerinin geliştirdikleri antifaşist mücadele yöntemleri sonucunda doğru anlayış egemen kılınmıştır. Tarihte görülen bir başka yanlış yaklaşım ise faşizmin, küçük burjuvazinin kapitalizme ve büyük burjuvaziye bir tepkisi olduğu, bunun doğrudan işçi sınıfını ilgilendirmediği biçiminde özetlenebilir.

Sosyal demokrat hareketler de bir çok ülkede emperyalizme ve faşizme karşı verilen mücadelede ikircikli, kaypak ve sınıfsal karakterinin bir sonucu olarak burjuvazinin yanında yer alır tutum içerisinde olmuşlardır. Sosyal demokrasilerin zaman zaman gerici bir yol izlemesine yol açan temel neden, kuşkusuz bilimsel sosyalist hareketin gelişmesinin ve, kitleleri kavramasının engellenmesi, işçi sınıfının sosyalizm için verdiği mücadeleye karşı duyulan güvensizlik ve korkudur. Politikalarının temel unsurlarından biri olan «sınıf uzlaşmacılığı», sosyal demokrat hareketlerin, bazı ülkelerde antifaşist mücadeleyi sekteye uğratmalarına neden olmuştur. Almanya, İspanya, Fransa sosyal demokrasileri, değişik dozlarda ama öz olarak aynı politikayı gütmüşlerdir.

Antifaşist mücadele tarihi içerisinde ortaya çıkan yanlış anlayışlardan birisi de, mücadeleyi, mümkün olan en geniş tabanlı, ilkeli güç ve eylem birliğini oluşturma görevini bir kenara iterek, bireysel planda yürütme biçiminde geliştirmek olmuştur.

Bulgaristan'da, Fransa'da, İstanya'da kurulan Halk Cepheleri; Şili'de, Almanya'da, Macaristan'da, Polonya'da, Küba'da, Arjantin'de ve dünyanın pek çok yerinde verilen anti-faşist mücadeleler başarılı ve başarısız yanlarıyla, kazandığı zaferler ve verdiği kayıplarıyla günümüzün mücadelesine yol göstermektedir.

Bulgaristan, Şili ve İspanya deneylerini ana hatlarıyla özetleyerek veriyoruz.

BULGARİSTAN'DA ANTİ-FAŞİST MÜCADELE

Dünyada ilk anti-faşist ayaklanmanın (1923) gerçekleştirildiği Bulgaristan'da verilen mücadele, uluslararası işçi sınıfı tarihi içerisinde önemli bir yere sahiptir.

Bulgaristan'da sosyalizmin zaferine kadar yürütülen anti-faşist mücadelenin üç önemli dönüm

Hitler faşizmine karşı tüm Sovyet halkı silaha sarıldı.

noktası bulunmaktadır: Birleşik Cephe (1923), Halk Cephesi (1936), Vatan Cephesi (1942).

Bir birleşik emek cephesi örgütleyerek, Bulgaristan halkının anti-faşist mücadelesini yönlendirmede en büyük pay, Bulgaristan Komünist Partisi'nin ve uluslararas işçi sınıfı hareketinin büyük militanı Georgi Dimitrov'undur. Dimitrov yanlış mücadele yöntemleriyle de sonuna kadar savaşmış, faşizme karşı savaşta bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunu egemen kılmıştır. Dimitrov şöyle demektedir: «Kitle çalışması, kitle mücadelesi, kitle direnişi, birleşik cephe, macera yok!»

1923 anti-faşist ayaklanmasından sonra, Bulgaristan Komünist Partisi ve Bulgaristan Çiftçi Partisi'nin sol kanadının yürüttükleri Birleşik Cephe politikası daha ilkeli bir biçim aldı. Birleşik Cephe, emekçiler arasında yaygınlaşan anti-faşist mücadelenin temel politik biçimi oldu.

Halk Cephesi, Birleşik Cephe'ye göre daha geniş toplum güçlerini kapsıyordu. Bu geniş birliği Bulgaristan Komünist Partisi ve çeşitli demokratik, antifaşist partiler, örgütler ve kişiler oluşturmaktaydı, ve tüm demokratik, anti-faşist güçlerin sorunlarını ve taleplerini içeren bir nitelik göstermekteydi. Halk Cephesi'nin ilk büyük başarısı 1938 Ulusal Meclis seçimlerinde görüldü. Bazı burjuva partilerinin Cephe'den ayrılarak karşı kampta yer almalarına karşın, 1939 ve 1940 seçimleri de Halk Cephesi için başarılı oldu.

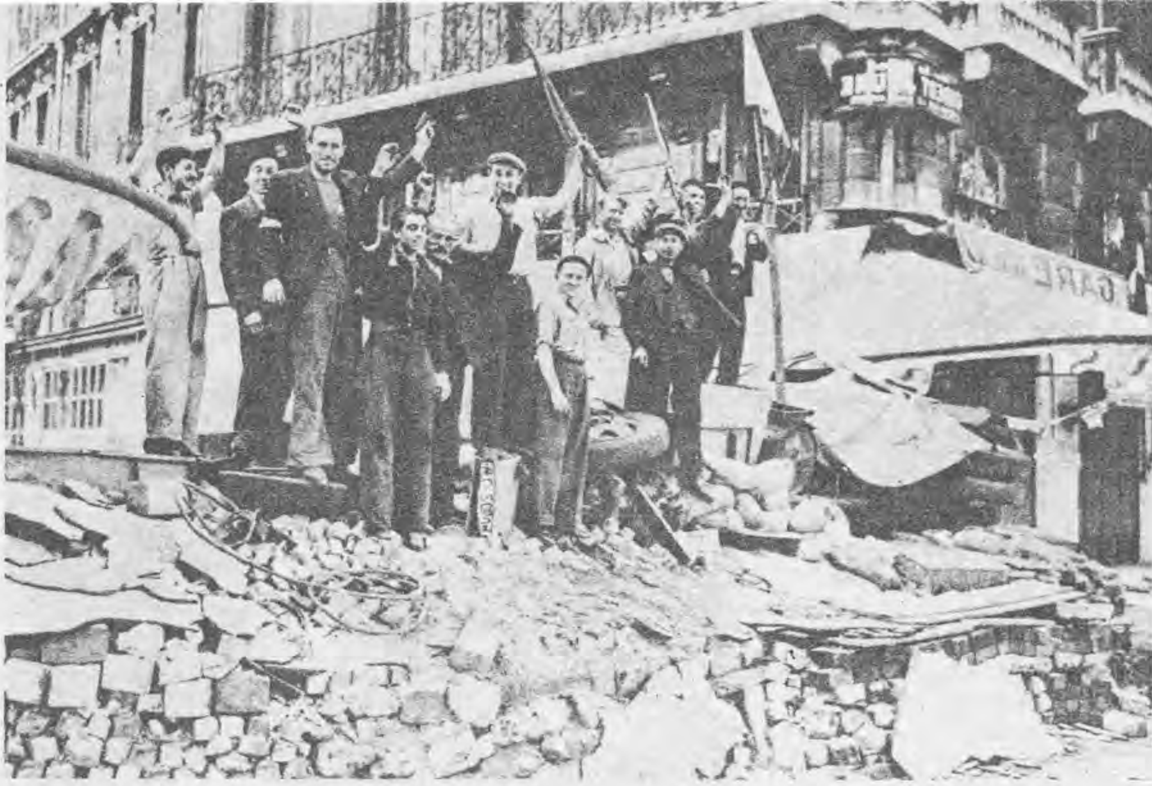
1942'de Alman emperyalizminin işgaline karşı verilen mücadele içerisinde Vatan Cephesi geliştirildi. Vatan Cephesi'nin programı Halk Cephesi programının aynısı olmakla birlikte temel hedef Nazi işgalcilerinin kovulması, monarşist hükümetin devrilmesi ve demokratik halk hükümetinin kurulmasıydı. Bulgaristan işçi sınıfı, orta köylüleri, kentli küçük mülk sahiplerini, burjuvazinin anti-faşist eğilim gösteren belli kesimlerini ve yurtsever askerleri, monarşist diktatörlüğe ve faşist işgale karşı Vatan Cephesi saflarında mücadeleye katmaya çalışıyordu. Verilen zorlu mücadelelerle Bulgaristan halkı, faşizme karşı büyük bir zafer elde etti.

Bulgaristan işçi sınıfı, anti - faşist halk hareketi niteliğindeki Vatan Cephesinin mücadelesini, sosyalizm hedefine doğru yöneltmede başarılı oldu.

ŞİLİ'DE HALK BİRLİĞİ

1970'de Halk Birliği'ni oluşturan güçlerin ortak mücadelesi sonucu yönetime gelen Allende'nin, Eylül 1973'de CIA'nın yardımlarıyla çok uluslu tekeller ve Şili'li işbirlikçileri tarafından bir darbeyle düşürülmesi, Şili halkının mücadelesinin kapsamının ve biçiminin değişmesine yol açmıştır. Bugün Şili'de, Halk Birliği'nin faşist diktatörlüğün baskı ve zulmüne karşı verdiği savaş, dünya halklarının enternasyonalist dayanışmasıyla güç kazanmaktadır.

Şili'de kapitalizmden sosyalizme geçiş sürecine öncülük eden Halk Birliği, Şili Komünist Partisi, Sosyalist Parti, Radikal Parti, Birleşik Halkçı Eylem Birliği için Hareket (MAPU) ve Bağımsız Halkçı Eylem (API) partilerinden oluşuyordu. 17 Aralık 1969'da imzalanan ve Halk Birliği"nin temelini oluşturan anti-emperyalist, anti-tekelci ortak programda politik amaç şöyle ifade ediliyordu: «Unitad Popular'ın politikasının temel amacı, mevcut ekonomik yapının değiştirilmesi, tekelci sermaye ve toprak sahibi iktidarının sona erdirilmesi, böylece sosyalizmin kuruluşuna başlanmasıdır.»

Faşist saldırıyı alteden Fransız emekçileri barikatlar üzerinde zaferi kutluyor.

1970'de yapılan seçimlerde Halk Birliği % 36 dolayında oy almıştı. Seçimlerden bir süre sonra Sosyalist Parti Başkanı Salvador Allende'nin Başkanlığı almasına kadar geçen zaman içerisinde işçi sınıfının küçük burjuvazi ve ara tabakalar ile ittifakının geliştirilmesinde önemli ilerlemeler kaydedildi. Allende Hükümeti'nin köklü dönüşümleri gerçekleştirmeye başlaması üzerine emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazi çeşitli sabotaj ve bozguncu eylemlere giriştiler. Emperyalizmin ve Şili'deki gericilerin tüm çabalarına karşın Halk Birliği Hükümeti, ekonominin halk kitlelerinin yararına dönüştürülmesi mücadelesinde önemli başarılar elde etti. 1973 Martında yapılan parlamento seçimlerinde Halk Birliği % 44 oy alarak kitle desteğini geliştirdiğini gösterdi Halk Birliği"nin sosyalizmi kurma yolundaki başarıları karşısında emperyalizm boş durmadı. Birliği oluşturan güçlerin yetersizliklerinin ve zaaflarının giderilememesi faşizmin iktidarı almasına ve onbinlerce insanın öldürülmesine yol açtı.

Şili'de kanlı Pinochet rejimine karşı mücadele, bugün, işçi sınıfının öncülüğünde devam etmektedir. Halk Birliği, bu mücadelede faşizme karşı olan toplum güçlerinin geniş bir ittifakını oluşturmaya çalışmaktadır. Anti-faşist hareket, Hristiyan Demokratları ve kiliseyi de yanına alarak, demokrasi güçlerinin en geniş birliğini sağlama, faşist cuntayı devirme mücadelesini dünya devrimci hareketinin de desteğiyle sürdürmektedir.

İSPANYA'DA HALK CEPHESİ

Soldaki partilerin ortak bir eylem programı kabul etmeleriyle Ocak 1936'da Halk Cephesi kuruldu. Demokratik devrimi gerçekleştirmek üzere oluşan Halk Cephesi, daha sonra faşizme karşı bir cephe biçimini almış, faşist diktatörlük yıllarında ise Ulusal Birlik biçimine dönüşmüştür.

Halk Cephesi'nin sağ kanadını Cumhuriyetçi Sol, Cumhuriyetçi Birlik, Katalonya Partisi ve Federal Cumhuriyetçi Parti oluşturmaktaydı. Sol kanat ise, Sosyalist Parti, İspanya Komünist Partisi, Katalon Birleşik Sosyalist Partisi, Troçkist Komünistler ve Anarşistlerden kuruluydu.

Halk Cephesi'nin kuruluşundan bir ay sonra yapılan seçimlerde büyük başarı sağlanmış, sağcıların 147 milletvekiline karşılık Halk Cephesi 227 milletvekili kazanmıştı. Cumhuriyetçilerin iktidara gelmesiyle ücretlerin tümü % 15 yükseltildi. İşletilmeyen topraklar köylülere dağıtıldı. Cephe programına bağlı olarak genel af çıkartıldı. Getirilen yeni düzenlemelerle İspanya halkının kazanımları artırıldı.

Ne var ki, Franko liderliğindeki faşistler (falanjistler) 19 Temmuz 1936'da askeri bir darbe yaparak üç yıl süren iç savaşı başlattılar. İç savaş yılları boyunca İspanya işçi sınıfı ve Anti - faşist Cephe, yiğitçe mücadele verdi. Sovyetler Birliği, Fransa, İtalya, Almanya, Bulgaristan ve pek çok ülkenin işçi sınıfları, iç savaşta İspanya halkına proleter enternasyonalizminin gereklerini yerine getirerek silah, asker, yiyecek, para vb. yardımlarında bulundular. Ancak faşist Almanya ve İtalya'nın yardımlarıyla falanjistler Mart 1939'da savaşı kazandılar. Yıllar boyu süren faşizmin baskı ve zulmü altında İspanya işçi sınıfı mücadelesini sürdürmeye devam etti.

DİSK

ANTİ FAŞİST MÜCADELE VE CEPHE SORUNU

Faşizme karşı mücadele yalnızca işçi sınıfının mücadelesi değildir. Toplumdaki tüm emekçi sınıf ve tabakalar, tüm demokratik güçler, sınıfsal çıkarları gereği faşizme karşı mücadeleye katılmak durumundadırlar. Faşizm en başta işçi sınıfının düşmanıdır. Sermaye adına işçi sınıfını baş hedef seçer. Ama bununla birlikte tüm emekçileri ve demokratları da baskı altına almak, demokratik hak ve özgürlükleri yok etmek faşizmin amacıdır.

Sermayenin, kârlarını garantiye almak yada daha da artırmak için başvurduğu zorba devlet biçimi olan faşizm, işlevini işçi ve emekçileri ezerek, demokratik hak ve özgürlükleri yok ederek yerine getirir.

Çağımızda, faşizmi tezgâhlayan, destekleyen, ekonomik güç, tekelci sermayedir. Bu nedenle faşizme karşı mücadeleye girebilecek sınıfsal güçler, çıkarları tekelci sermaye ile çelişen güçlerdir.

İşçi sınıfının mücadele tarihi göstermiştir ki faşizme karşı mücadele işçi sınıfının öncülüğünde oluşturulan anti-faşist cephelerle verilir. Anti-faşist cephe, işçi sınıfının, sınıfsal temeli gereği faşizme karşı olan sınıf ve tabakalarla oluşturduğu bir ittifaka dayanır. İttifakta yer alan sınıf ve tabakalar, belirli bir dönem için, faşizmi alt etmek üzere ortak bir program etrafında birleşirler. Tek tek alındığında, işçi sınıfının, köylülüğün, küçük esnaf ve zanaatkârın, memurların, aydınların ve gençliğin son hedefleri farklıdır. Örneğin işçi sınıfının son hedefi sosyalizmdir. Ama öbür sınıf ve tabakalar, sınıfsal

nitelikleri gereği, sosyalizmi amaçlamayabilirler. Farklı amaçları olan sınıf ve tabakalar anti-faşist cephede bir uzlaşma durumundadırlar. İşçi sınıfı nihai hedefini göz ardı etmeden diğer sınıf ve tabakalarla, «faşizme karşı olmak» asgari müştereğinde birleşmiştir.

Anti-faşist cephe, dönem dönem, bir takım demokratik örgütlerin, derneklerin masa başında bir araya gelmesi olarak anlaşılmıştır. Oysa, «Cephe» kavramı, sınıflar arasındaki ittifakın adlandırılmasıdır. Örgütlerin, derneklerin biraraya gelmesiyle «cephe» kurulmuş olmaz.

Türkiye'de de faşist Pinochet rejimine karşı Şili halkıyla dayanışma toplantıları düzenlendi.

Siyasal örgütlerin, demokratik kitle ve meslek örgütlerinin, giderek kişilerin biraraya gelmesi, tartışması, program oluşturması ve ortak eyleme girmesi, elbette cepheyi oluşturma yönünde işlevler taşır. Cepheyi oluşturma sürecinin evreleridir. Ve mutlaka bu evrelerden geçilmesi zorunludur. Ancak sürecin başlangıç, dönemini «cephe» imiş gibi görmek yanılgıdır.

«Cephe» faşizmi yenmek için bir araçtır. Bir mücadele biçimi ve yöntemidir. Faşizmi yenmek için bundan başka bir yöntem ve mücadele biçimi de yoktur. Cephede nihai amaçları farklı sınıflar biraraya geldiği gibi, farklı siyasal görüşleri savunanlar da birarada yer alırlar. Farklı siyasal örgütlenmeler de ortak anti-faşist programda ve mücadele biçiminde uzlaşmak durumundadırlar. Bu anlamda, cephenin programını benimseyen ve kitlesel mücadeleyi esas alan siyasal örgütlenmeler görüşleri ne olursa olsun cephenin dışında bırakılamaz. Cepheyi, programından ödün vermeksizin, en geniş sınıf, tabaka, örgüt ve kişileri kapsar duruma getirmek, öncelikle işçi sınıfının görevidir.

İşçi sınıfı, «cephe»nin amacına ulaşması için gerektiğinde esnek bir politika izler. İttifak içinde yer alabilecek sınıf ve tabakaların demokratik içerikli özlemlerini kararlıca savunur. Bununla birlikte cephe'deki örgütlerin bağımsızlıklarına saygı gösterir. İç işlerine karışmaz. Başkalarının da kendi bağımsızlığına saygılı davranmasını ister, bekler ve sağlar.

«Cephe»nin yönlendiricisi işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı bunu siyasal örgütü aracılığıyla yapar. İşçi sınıfı cepheyi yönlendirmekle birlikte kendi son hedefi olan sosyalizme varmayı, cepheye katılan öbür sınıf ve tabakalara dayatmaz. Omuzdaşlarının istemlerinin işçi sınıfıyla birlikte iktidara gelmeleriyle en tutarlı biçimde çözülebileceğini mücadele içinde gösterir, öğretir.

NEBİOĞLU «HÜKÜMET, BLÖF YAPMADIĞINI KANITLAMALIDIR»

Başbakan Bülent Ecevit'in, dış politikada Türkiye için yeni seçeneklerin kullanılabilme olasılığından söz etmesi üzerine bir demeç veren DİSK Genel Başkan Vekili Kemal Nebioğlu, «DİSK'in, üçüncü dünya ülkeleri ve sosyalist ülkeler ile kurulacak kişilikli ilişkileri destekleyeceğini» belirtmiştir. Nebioğlu, Başbakan'ın demecinin blöf olmadığını kanıtlayan adımların atılması durumunda, DİSK'in hükümete güç kaynağı olacağını söylemiştir.

Kemal Nebioğlu'nun demeci özetle şöyledir:

Sorunlar Türkiye'nin kapitalist emperyalist sisteme bağımlı olmasından kaynaklanmaktadır. Bu nedenle sorumlular, yerli ve yabancı sermaye ve onların iktidarlarıdır. İşbirlikçi iktidarlar tarafından kapitalist emperyalist sistemin tam anlamıyla güdümüne sokulan Türkiye ekonomisi, tam bir iflasla karşı karşıya getirilmiştir. Emperyalist sistemin Türkiye üzerindeki; ekonomik, askeri, siyasi ve ideolojik baskısı, Osmanlı dönemindeki DUYUNU UMUMİYE'yi andıracak boyutlara varmıştır.

Öte yandan kapitalist emperyalist sistemin sözcüleri ve mali kuruluşları, bir yandan kendi ekonomik buhranlarının etkisiyle, bir yandan da Türkiye'deki CHP ağırlıklı hükümeti zor durumlara düşürmek için «yeşil ışık» yakmak yerine reçete üstüne yeni reçetelerle

● «İşçi sınıfımız, ulusal bağımsızlıktan yana atılacak adımları destekleyecektir.»

bağımlılığı artırmak istemektedirler. Emperyalist kuruluşlar emekçi halkın gelirini artıran her uygulamaya karşı çıkmakta, köylünün ürününün en düşük fiyatla kapatılmasını, kamu görevlilerinin en düşük maaşla çalışmasını, işçinin ücretinin dondurulmasını istemektedir.

Emekçi halkımız, işçi sınıfımız şu gerçeği çok açık kavramıştır: Emperyalistlerin ekonomik buhrandan çıkmak için yaptıkları öneriler Türkiye'yi daha da bağımlı kılar. Bu önerilere karşı bağımsızlıktan yana bir dış politika izlenmesi, sanayileşmenin kapitalist emperyalist sistemin güdümünden çıkarılması, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi gereklidir.

Hükümetin, bu doğrultuda gidebilmesi için bir tek güvencesi vardır: İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız. DİSK bu gerçeği her fırsatta belirtmiştir. Türkiye'nin bağımsızlığını savunan, demokrat güçlerinin faşizme ve emperyalizme karşı mücadelesi, yer yer olumlu yaklaşımlar ve iyi niyetler taşıyan hükümetin önündeki sorunların çözümlenmesi için yardımcı olmalıdır.

Başbakan'ın son demeci ve açıklamalarındaki yaklaşımlarını, DİSK olumlu bulmaktadır. Türkiye'nin gerektiğinde, dünya dengesini değiştirebileceğini, bu ifadenin «Blöf olmadığını» belirten Başbakan'ın Türkiye'nin saygınlığını kazanması için yeni çıkış kapılarına yönelecek girişimleri, üçüncü dünya ülkeleri ve sosyalist ülkelerle kurulacak «kişilikli» ilişkileri, DİSK tarafından desteklenecektir. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız hükümetin, açıklanan doğrultuda, somut adımlar atması halinde atılacak adımlarda hükümete güç kaynağı olacaklardır.»

CGT FRANSIZ İŞÇİ SINIFININ MÜCADELECİ GELENEĞİNİN ÜRÜNÜDÜR

DİSK'e bağlı sendikaların yöneticilerinden, DİSK Bölge Temsilcileri ve uzmanlarından oluşan 24 kişilik bir heyet, Fransa Genel İş Konfederasyonu CGT'nin çağrılısı olarak 15 - 27 Ekim günleri arasında Marsilya'da bir seminere katıldılar. DSF, CGT ve DİSK ortak çalışmasıyla düzenlenen seminer programında eğitim çalışmalarından başka çeşitli lokal birliklerde ve Marsilya il örgütünde düzenlenen toplantılar da yer alıyordu.

DİSK Heyeti, programda yapılan bir değişiklikle grevde olan denizci ve dokerleri ziyaret etme ve dayanışmalarını ifade etme olanağını da buldular. Üzerinde «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz» sloganı yazılı bir bez pankartı işçilere verdiler.

DİSK temsilcileri, seminerde Fransız İşçi Sınıfının Mücadele Tarihi ve CGT'nin kuruluşu, gelişmesi, çalışmaları ve ilkeleri konusunda bilgilendirildiler.

Fransız işçi sınıfı Büyük Fransız İhtilâli günlerinden bu yana tarih sahnesinde önemli roller oynadı. Kral'a, toprak beylerine, Kilise'ye karşı mücadelede o zaman ilerici bir güç olan burjuvaziyle birlikte savaştı. Ama daha savaşın ateşli günlerinde sınıf düşmanını tanıdı. Onun sinsi ve iki yüzlü olduğunu gördü.

Aşağıda Fransız işçi sınıfının mücadelesini ve CGT'yi tanıtan bir yazıyı veriyoruz.

CGT ve MÜCADELESİ

O günlerde Fransız işçi sınıfı henüz bağımsız bir güç oluşturmuyordu. Kendini tanıması, ayrı bir güç olduğunu kavraması 1848 Devrimi günlerine rastlar. 1848'lerde geniş halk yığınları pahalılıktan, ağır yaşama ve çalışma koşulularından hoşnutsuzdur. Kral'a karşı ayaklanır ve Cumhuriyet isterler. Fransız işçi sınıfının yarattığı en büyük destan PARİS KOMÜNÜ'dür. 18 Mart 1871'de ayaklanan Paris'li işçiler ve emekçiler iktidarı ele geçirdiler. 72 gün sömürüsüz toplumu kurmanın sancıları yaşandı. İşçi sınıfının dünya çapında verdiği mücadele Paris Komünü deneyinden çok önemli dersler çıkarmıştır.

CGT KURULUYOR

Fransız işçi sınıfının bu mücadeleci geleneğinin ürünü olarak 1895'te çeşitli işkollarından sendikalar CGT'yi kurdular. CGT bugün 2 milyon 400 bin üyeye sahiptir, ve Fransa'daki diğer Konfederasyonların tümünden daha güçlüdür. CGT'nin gücü yalnızca üye sayısının çokluğundan gelmemektedir. CGT ekonomik mücadeleyi sınıfsal bir anlayışla yürütmekte, iktidar hedefine bağlamaktadır. CGT, aynı zamanda Fransa İşçi Sınıfının tarihsel savaşçı geleneklerini de temsil etmektedir. CGT daha 1906'larda Fransa'da ekonomik ve demokratik mücadelenin yönlendiricisi niteliğini taşıyordu. 1 Mayıs 1906'da grevdeki 100.000 Fransız işçisi 8 saatlik işgünü ve benzeri istemlerle yürüyordu.

● CGT, Fransa'da anti-faşist direniş eylemine etkin biçimde katılmıştır.

Bu yıllarda Fransa'da ve diğer kapitalist ülkelerde tekelleşme ileri boyutlara ulaşmıştı. Kapitalizm, emperyalizm aşamasına varmıştı. Emperyalistler dünya pazarlarını yeniden paylaşma kavgası veriyor, savaş bulutları dünya üzerinde dolaşıyordu. CGT savaşa ve militarizme karşı çıktı. Bu amaçla grevlere gitti. Burjuvazi grevleri bastırmak için asker kullandı, kan döktü. 1908'de 10. Kongre burjuvazinin savaş çığlıklarına, devrimci bir genel grev kararıyla karşılık verdi.

Ama savaş rüzgârı CGT'yi de etkiledi. Yönetim, başlangıçta savaştan yana tavır aldı. CGT içinde azınlıkta olsalar da emperyalist savaşa karşı çıkanlar oldu. CGT bugün emperyalist savaşa karşı olanların geleneğine sahip çıkıyor, onu yaşatıyor. I. Emperyalist Paylaşım Savaşının ve Ekim Devriminin ardından tüm dünyada yeni bir çoşkuyla yükselen işçi sınıfı hareketi Fransa'yı da kucakladı. Yığınsal eylemler CGT'nin düzenlediği 1 Mayıs 1919 gösterisiyle doruğa çıktı. 500 bin işçi burjuvazinin yüreğine korku saldı ve 8 saatlik işgünü yasalaştı.

Faşizmin İtalya ve Almanya'da iktidar olduğu, bütün Avrupa'da işçi sınıfı ve emekçileri tehdit ettiği yıllarda CGT, Halk Cephesini destekledi. Halk Cephesi iktidarıyla varılan anlaşma işçi sınıfına önemli kazançlar sağladı, CGT'nin saygınlığı hızla arttı ve CGT gücünün doruğuna, 5 milyon üyeye ulaştı.

İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı yıllarında CGT kapatıldı. Ama yeraltı çalışmalarını sürdürdü. Nazi işgaline karşı kurulan Ulusal Direnme Konseyinde iki CGT'li görev aldı, CGT üyeleri çalışmalarda etkin rol oynadı.

1930'larda işçi sınıfının uluslararası düzeyde sendikal örgütlenmesi doğrultusunda çalışmalar başlamıştı. Bu çalışmalar savaş yıllarında da sürmüş, savaş sonrasında DSF'nin kuruluşu tamamlanmıştı. Bu oluşumda CGT son derece önemli rol oynamıştı. CGT bu rolünden haklı olarak gurur duymaktadır. CGT, savaştan sonra da emperyalizme, faşizme ve tekellere karşı savaşını sürdürdü. Fransız burjuvazisinin emperyalist ve savaşçı politikalarına karşı çıktı.

Kore, Vietnam, Cezayir savaşları sırasında CGT grevlerle, yürüyüş ve mitinglerle ulusal kurtuluş savaşı veren güçlerin yanında yer aldı.

YAYGIN GREVLER VE 40. KONGRE HAZIRLIKLARI

1972'de ortak bir program üzerinde anlaşan sol güçler, geçtiğimiz Mart'ta yapılan seçimler öncesinde dağıldı. Tekeller ve onların siyasî iktidarları bu ayrılığı iyice derinleştirmeğe çalıştılar. Burjuvazi saldırılarıyla hem ayrılıkları derinleştirmek hem de işçi sınıfının siyasî ve ekonomik örgütlerini zayıf düşürmek çabasına girdi. Bu amaçla saldırılarını yoğunlaştırdı.

Buna karşılık işçi sınıfı da grevleri yaygınlaştırdı. CGT bu mücadeleleri hem burjuvazinin saldırılarını püskürtecek hem de sendikal düzeyde birliğe (özellikle CFDT ile) hizmet edecek bir yaklaşımı benimsiyor. Şu günlerde CGT'nin 42 ilde sürdürdüğü 700'e yakın greve 100 binlerce işçi katılıyor. Limanlarda, PTT, Radyo ve TV'de yapılan grevler hayatı büyük ölçüde etkiliyor.

Şu sıra CGT'nin en önemli uğraşını Kasım ayında toplanacak 40. Genel Kurul hazırlıkları oluşturuyor. CGT, Genel Kurul öncesinde örgütün çeşitli birimlerinde 4 bin toplantı yapmış.

40. Genel Kurul'da Fransa'da sendikal hareketin bölünmüşlüğü ele alınacak, eylem birliği yoluyla, bölünmüşlüğün getirdiği zaafların aşılması konusu tartışılacak.

ULUSLARARASI DAYANIŞMA

«TARIM EMEKÇİLERİ YARARINA DEMOKRATİK DÖNÜŞÜMLER YAPILMALI»

● **Konferansa katılanlar, ortak açıklamada, radikal toprak reformları ve demokratik dönüşümleri savundular.**

DSF'ye bağlı Uluslararası Tarım İşçileri Sendikası (UISTAFB) tarafından kararlaştırılan «tarım işçilerinin çalışma ve yaşam koşullarını düzeltmek, kırda köklü sosyal ve ekonomik dönüşümler için eylem» konulu konferans Sovyetler Birliği Tarım İşçileri Sendikası'nın düzenlemesiyle 24 - 26 Ekim tarihleri arasında, Kazak Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti Başkenti Alma - Ata'da yapıldı. 11 ülkeden 31 temsilcinin katıldığı konferansta DİSK üyesi Devrimci Toprak - İş Sendikası'nı Sendika Genel Başkan Vekilleri Azmi GÜNER ve Erdal KANGA ile DİSK Örgütlenme Dairesi Müdürü Mete SÖNMEZ temsil ettiler. Türkiye adına katılan Devrimci Toprak - İş delegasyonu Türkiye'de tarım ve orman işçilerinin durumunu açıklayan bir raporu Konferansa sunmuşlardır. Devrimci Toprak - İş'in raporunda özetle şu görüşlere yer verilmiştir :

DEVRİMCİ TOPRAK - İŞ'İN RAPORU:

«Ülkemizde tarım işçilerinin, büyük sayılara ulaşmalarına rağmen örgütlülük oranı çok düşüktür. Bu örgütlenme zayıflığına, tarım işçilerinin çoğunluğunun geçici, süreli işçi olmaları ve işçiler üzerindeki ağır baskı neden olmaktadır. Bunun yanında ülkemizdeki toplu iş sözleşmesi düzeni tarım işçilerinin örgütlenmesini engellemektedir.

Türkiye'de tarım işkolunda faaliyet gösteren 19 sendikaya kayıtlı işçi sayısı 25.000 civarındadır. Günü-

Alma Ata'daki toplantıdan bir görünüm

müzde toplu iş sözleşmelerinden yararlanan tüm işçi sayısı bir milyona ulaşmıştır. Bu sayı içinde tarım işçilerinin oranı % 2,5'dur.

Türkiye'de tarım ve orman işçileri, çalışma şartları, ücret durumları ve sosyal güvenlik bakımından en ihmal edilmiş, en güvencesiz kesimidir. 13 milyona yaklaşan faal nüfustan yaklaşık 10 milyonunun tarım kesiminde çalıştığı yurdumuzda 25.000 sendikalı tarım işçisinin bulunması, tarım işçilerin örgütsüzlüğünün kanıtıdır. Oysa ki, tarım ve orman işçilerinin örgütlenmesi hem sendikal hareket yönünden hem de devrimci hareket açısından son derece önemli bir sorun olarak karşımızda durmaktadır. Tarım ve orman işçileri henüz bir iş kanunu kapsamında değildirler.

Tarım işçilerinin içinde bulundukları durumu tesbit eden Sendikamız Devrimci Toprak - İş ve Konfederasyonumuz DİSK tarım işçilerinin örgütlenmesi konusunda çok yönlü bir çalışma yürütmektedir.»

Üç gün süren konferans sonunda ortak bir deklerasyon yayınlandı. Deklerasyonda özetle şu görüşlere yer verildi :

Konferansa katılanlar, temel sendikal ve demokratik özgürlüklerin ihlal edilmesine, Güney Afrika'daki ırk ayrımına, ırkçılığa ve faşizme karşı, ülkelerinin demokratik, sosyo - ekonomik gelişmesi için, özgürlük için savaşan bütün işçilerle ve halklarla etkili dayanışma içine girerler.»

«Konferansa katılanlar, toprak mülkiyeti toplumsal ilişkilerin toplumsal gelişmeye engel olduğu ülkelerde köylülüğün çıkarları doğrultusunda radikal toprak reformlarının ve acil olarak gerekli demokratik reformların ihtiyaç olduğuna inanırlar. Bütün bu reformlar :

- Büyük toprak sahiplerinin ekonomik, sosyal ve siyasal baskısına son vermeli;
- Tarım işçileri ve yoksul köylüler arasında toprağın ve diğer üretim araçlarının adil dağıtımını sağlamalı, feodal ve yarı - feodal ilişkileri kaldırmalı ve tarım alanlarında daha iyi yaşama ve çalışma koşullarını amaçlayan bütün ilerici programların seçilmesinde ve uygulanmasında tarım işçilerinin ve emekçi köylülerin katılmalarını sağlamalı;
- Sendika ve sendikal faaliyetlerin örgütlenmesi için elde edilen hakları korumalı;
- Tefeciliği ortadan kaldırarak, tarım işçilerinin ve köylülerin gelişlerini arttırarak ve ücretlerini sanayi ücretleri düzeyine yaklaştırarak yaşama ve çalışma koşullarını yükseltmelidir.

ULUSLARARASI DAYANIŞMA

MUKBİL ZIRTILOĞLU: «DİSK, FİLİSTİN HALKININ DAVASINI DESTEKLİYOR»

DİSK Genel Başkan Vekili Muk bil ZIRTILOĞLU, 20 - 23 Kasım günleri arasında Suriye'nin Başkenti Şam'da yapılan Filistin Sendikalar Federasyonu 6. Genel Kurulu'nda DİSK adına konuşmuştur. Mukbil ZIRTILOĞLU'nun kongrede yaptığı konuşma aynen şöyledir:

Kongrenizi Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) adına coşkuyla selâmlarım.

Kardeşlerim,
Yirmibirinci yüzyıla doğru, dün yanın genel görünümünde, halkların giderek kendi sorunlarına daha güçlü bir biçimde sahip çıktıkları görülmektedir. Emperyalist güçlerin bütün baskılarına karşın, halkların kollektif gerçekçi bir yaklaşımla sorunlarına sahip çıkmaları bir raslantı değildir. Halkların kişisel ve toplumsal yaşam sorunlarına çözüm bulma zorunluluğu, daha iyi bir yaşam için mücadele istemini geliştirmektedir. Dünyamızda sömüren ve sömürülen taraflar giderek daha somut olarak halklar tarafından anlaşılmaya başlanmıştır. Emperyalizmin asıl korkusu budur ve bu anlaşılma olabildiğince emperyalist güçler tarafından ertelenmeye ve geciktirilmeye çalışılmaktadır. Anlaşılan odur ki, halkların kendi sorunlarına giderek daha bilinçli bir biçimde sahip çıkmaları engellenemeyecektir.

Kardeşlerim,
Geçtiğimiz yüzyıllarda olduğu gibi Orta Doğu'nun ticarî ve stratejik önemi yüzyılımızda petrolün önemi de katılarak

daha geniş boyutlara varmıştır. Emperyalizm, dün olduğu gibi bugün de böl - yönet politikasına yeni yöntemler arayıp bularak, halkların birliğini parçalamada ve bu yolla etkinliğini sürdürmede ve çıkarlarını korumada kararlı görünmektedir.

Filistin halkının haklı davasına karşı aynı yöntem izlenmiş, Camp David'de Enver Sedat ve yönetimi emperyalizmin atlama tahtası İsrail'le anlaşarak Mısır halkının ve Orta Doğu'nun çıkarlarına ve birliğine aykırı kararlara imza atabilmiştir.

Bu olay tarihi gelişme sürecine aykırı olduğu kadar kendi halkına ve Orta Doğu'da yaşayan tüm halklara da aykırı düşen bir girişimdir.

Camp David anlaşması, Filistin halkının ve Orta Doğu'da yaşayan halkların çıkarlarına ters düşen, kısa dönemli, ayırımcı ve gerçek bir barışı engelleyici bir anlaşmadır. Bu açıdan son Nobel barış ödülünün Begin ve Sedat'a verilmesi yapı-

lan bir yanlışlığın tekrarıdır. Filistin sorununa kalıcı bir çözüm ancak Filistin halkına kendi toprakları üzerinde bağımsız, özgür bir devlet kurma hakkı dahil olmak üzere bütün yasal hakların tanınması ve İsrail'in işgal ettiği topraklardan derhal ve tümüyle çekilmesiyle mümkün olabilir.

Kardeşlerim,

Orta Doğu'nun bir ülkesi olan Türkiye'de de emperyalizm, benzer oyunlar sahnelemektedir. Bugün Başkan Carter'ın ağzından da ifade edildiği gibi kesin olarak ambargo'nun varlığı Yunanistan'ın Ege'deki kıt'a sahanlığı, karasuları ve hava sahanlığı ile ilgili sorunlarıyla ve Kıbrıs sorunuyla doğrudan doğruya bağlantılıdır.

Emperyalist - kapitalist sistemin başını çeken ABD Orta Doğu'daki çıkarlarına bu yörede yaşayan halkların zararına çözüm ararken Yunanistan'la Türkiye'yi karşı karşıya getirmekle kalmayıp, Arap birliğini de bölmek amacına yönelik olarak bölgeyi etkilemek istemektedir.

Bu yolla Akdeniz'de olduğu gibi Orta Doğu'da kendi yönetiminde ve eğiliminde bir ülkeler topluluğu hedeflenmektedir.

Ancak Orta Doğu'da yaşayan halkların sağduyusu, birliklerini sağlamlaştırmak için sürekli çaba harcamaları emperyalizmin bu oyununu bozacaktır.

Filistinli işçilerin, Arap ülkeleri işçilerinin birlik ve mücadele yolundaki çalışmalarına tüm dünya işçileri de gerekli dayanışmayı sağlayacaktır.

DİSK Filistin halkının haklı davasını kararlı bir biçimde destekliyor.

Yaşasın Filistin halkının haklı mücadelesi.

Yaşasın Filistin Sendikaları.

Yasaşın DİSK.

CLIITC, TÜRKİYE'DEKİ SENDİKAL HAKLAR MÜCADELESİNİ DESTEKLİYOR

DİSK'İN DE KATILDIĞI CLIITC TOPLANTISINDA TÜM ÇALIŞANLARA SENDİKAL HAKLARIN TANINMASI İÇİN TÜRKİYE CUMHURBAŞKANI VE BAŞBAKANINA ÇAĞRI YAPILMASI KARARLAŞTIRILDI

Mühendisler, İdari Personel ve Teknisyenler (MİPT) Uluslararası İlişkiler Komitesi'nin (CLIITC) Avrupa Pazar ülkeleri toplantısı 6 - 7 Kasım 1978 günü Paris'te yapıldı. Türkiye'den DİSK ve TÜTED'in katıldığı toplantıda, Türkiye'de tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar tanınması için Cumhurbaşkanı ve Başbakana telgraf çekilmesi kararlaştırılmıştır.

15 - 17 Nisan 1975'de Torino'da yapılan MİPT'ler Sendikal Konferansından sonra oluşturulan Uluslararası İlişkiler Komitesi mühendis, idari personel ve teknisyenlerin sendikal ve mesleki sorunlarını tartışmak amacıyla toplantılar düzenlemektedir.

Paris Toplantısında da 1979'da yapılacak Avrupa Parlamentosu seçimlerinden önce «istihdam ve kalifikasyon, sorunları üzerinde nasıl bir çalışma yapılması gerektiği» tartışılmıştır.

DİSK adına toplantıya katılan DİSK Eğitim Dairesi Müdürü Faruk PEKİN toplantıya katılanlara Türkiye'de tüm çalışanlara toplu sözleşmeli, grevli sendikalaşma hakkı tanınması yolunda çalışmalar üzerine geniş bilgi vermiştir. Türkiye'de tüm çalışanların sendikal haklarının tanınmasına yönelik ILO kararlarına kesinlikle uyulmadığını belirten PEKİN, ayrıca kamu görevlilerinin siyasal haklarından da yoksun oluşu üzerinde durmuş ve daha sonra Türkiye'de genel olarak işçi sınıfı ve emekçilere, özel olarak da MİPT'lere yönelik faşist saldırıları ve anti-emperyalist ve anti-faşist güçlerin birliği yolunda atılan adımları anlatmıştır.

DİSK Temsilcisinin konuşmasından sonra söz alan İrtibat Komitesi ve CGT-UGICT (Fransa Mühendisler, İdari Personel ve Teknisyenler Birliği) Genel Sekreteri René Le Guen Türkiye'deki sendikal mücadelenin desteklenmesi önerisini getirmiştir. Daha sonra toplantıya katılanların oybirliğiyle Türkiye'de tüm çalışanların sendikalara üye olma, toplu sözleşme ve grev yapma haklarının tanınması için Türkiye Cumhurbaşkanına ve Başkanına ısrarlı bir çağrı yapılması kararlaştırılmıştır.

CLIITC Genel Sekreterliği resmi bir yazı ile bu çağrıyı yerine getirmiştir.

Toplantıda ayrıca işsizlik ve teknik ve bilimsel işbirliği sorunları üzerine Mayıs 1979'da Helsinki'de bir Avrupa Konferansı düzenlenmesine karar verilmiştir. DİSK bu toplantıya Türkiye'den ayrıca TMMOB ve TÜM - DER'in de çağrılmasını önermiştir.

ULUSLARARASI DAYANIŞMA

EMEKÇİ KADINLARIN SORUNLARI TARTIŞILDI

Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu, Dünya Sendikalar Federasyonu ve Macar Ulusal Kadınlar Konseyi 14 - 17 Kasım 1978 tarihlerinde Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de «Avrupa'da Emekçi Kadınların Durumu» konulu ortak bir seminer düzenlemişlerdir.

DİSK'i Basın - İş Toplu Sözleşme Uzmanı Okşan YARDIMCI'nın temsil ettiği seminere 25 ülkeden 56 örgüt adına 76 delege katılmıştır. 1980 yılında Birleşmiş Milletler tarafından düzenlenecek Dünya Kadın Konferansının ön çalışması niteliğindeki seminerde Avrupa'da emekçi kadınların karşı karşıya bulunduğu sorunlar tartışılmıştır. DİSK Temsilcisi Okşan YARDIMCI seminerde yaptığı konuşmada, Türkiye'deki emekçi kadınların sorunlarını anlatmış, bu sorunların aşılmasında DİSK'in benimsediği ilke ve mücadele yöntemleri hakkında bilgi vermiştir.

Türkiye'de kadınların toplumsal konumlarının tarihsel gelişim içinde geçirdiği evreleri ayrıntılı olarak aktaran Okşan YARDIMCI, «Bugün Türkiye'de hemen her alanda olduğu gibi okuma yazma oranında da kadın nüfus erkek nüfusun çok gerisinde kalmıştır» demiştir.

Daha sonra DİSK 6. Genel Kurulu'nda kadın emekçilerle ilgili aldığı kararları açıklayan Okşan YARDIMCI, konuşmasını şöyle tamamlamıştır : «DİSK; sosyalizmden kaynaklanan mantık ve metodu ile son kongrede alınan kararların hayata geçirilmesi yolunda kararlı bir mücadele sürdürmektedir.»

Seminer sonunda yayınlanan ortak bildiride şu görüşlere yer verilmiştir :

«Kapitalist ülkelerdeki giderek derinleşen bunalım kadın emekçilerin konumlarını olumsuz yönde etkilemekte, yoksulluk ve işsizlik artmaktadır.»

«Kadınların çalışma ve iş bulma güvencesi yoktur ve eşit işe eşit ücret kadın emekçilere karşı uygulanmamaktadır.»

«Mesleksel ve diğer eğitim olanakları sınırlıdır, çalışma koşulları kadın emekçilere elverişli değildir.»

«Annelik bir toplumsal işlev olarak tanınmamaktadır, bu konuya ilişkin yeterli bir toplumsal yapı oluşturulmamıştır.»

Ortak bildiride bu tesbitlerin yanısıra yabancı ülkelerde çalışmak zorunda kalan kadınların sorunları, genç kızların sürekli eğitim olanakları gibi konulara ilişkin görüşlere yer vermiştir.

Seminere Yunanistan'ı temsilen katılan ESAK, Kıbrıs'ı temsilen katılan PEO ile DİSK arasında yapılan görüşmeler sonunda Kıbrıs konusunda ortak bir bildiri yayınlanmıştır.

Bildiride bu ülke kadın emekçilerinin ortak mücadelesinin önemi, kadın emekçilerin konumlarının iyileştirilmesi için mücadelenin zorunluluğu vurgulanmıştır. Ayrıca yabancı askerî üs ve birliklerden arındırılmış tam bağımsız ve bağlantısız federal bir Kıbrıs devletinin Kıbrıs sorununa emekçi kitleler yararına bulunacak en doğru çözüm olduğu belirtilmiştir.

tarihte işçi sınıfı mücadelesi

DİSK

ARALIK

	4	11	18	25
	5	12	19	26
	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31

BİR AŞAMA: SARAÇHANE MİTİNGİ

27 Mayıs 1960 eyleminin başarıya ulaşması ve getirdiği nisbi demokratik ortam, işçi sınıfının 1960 sonrasındaki önemli ilk politik mitinginin Saraçhane başında oluşması sonucunu verdi.

1936 yılından beri, işçi sınıfının mücadelesi sonucu yürürlüğe konan işçilerle ilgili yasalar, nizamnameler, yönetmelikler çok ağır bir tempo içinde işçilere bazı haklarını kullanma olanağını vermişti. Örgüt kurma yasağının en yoğun biçimde sürdüğü yıllarda işçiler kendileriyle ilgili hiç bir konuda söz sahibi değildi. Ücretlerini, iş koşullarını işveren belirler, işçiler buna uymak zorunda tutulurdu. Ücretlerin arttırılması ya tek başlı ya da toplulukla iş uyuşmazlığı çıkarmak yoluyla sağlanabilirdi.

İşçi sıfatını taşımak, en ağır işleri yapmak ve toplumda saygınlığı olmayan bir yerde olmak anlamına getirilmişti. Bu baskılı ve sıkıntılı dönem, 1946 ortalarında biraz ferahlamış, işçiler kendi çıkarlarına öneriler yapabilecek, sendikalar kuracak, hak arayabilecek, toplantı yapabilecek duruma gelmişlerdi. Demokrat Parti'nin, sosyalist partilerin kapatılmasından sonra grev hakkını savunarak işçi oylarını top-

laması, ancak bu hakkı vermemesi işçi sınıfındaki bilinç düzeyinin giderek yükselmesine neden olmuştu. İşçi örgütlenmesinin yerel ve genel anlamda yaygınlaşması, işçi sendikalarının iktidarla diyalog kurup hak arayabilmesi, hem meslek esasına göre federasyonlar, hem bölgesel birlikler, hem de Türkiye ölçüsünde konfederal örgütlenmeye gitmeler, Türkiye'de bir sendikacılar kuşağı oluşturmuştu.

27 Mayıs hareketinden sonra 29 Aralık 1960'da İstanbul'da toplanan sendikalar temsilcileri altı arkadaşlarını Kurucu Meclis'e üye göndermeyi sağlayınca yeni Anayasa'da yer alması istenen haklar ve devlete verilecek yükümlülükler daha belirginleşti, 27 Mayıs Anayasası önemli ekonomik ve sosyal hakları ve özgürlükleri amaçlayan maddeleri yasalaştırdı. Artık sendikacılar açısından «vaad dönemi» sona ermeli, «iş dönemi» başlamalıydı. Nitekim Ocak 1961'de İstanbul İşçi Sendikaları Birliği Yönetim Kurulu ile toplantı yapan Millî Birlik Komitesi üyelerine sunlar söylenmişti :

«Grev hakkını kesinlikle istiyoruz. Sendikaları baskı altında tutan yasaların tümünün kaldırılmasını ve toplu sözleşme hakkının yasalaşmasını bekliyoruz. İşçiler, kendileriyle ilgili konularda söz sahibi olmalı ve kararlara katılmalıdır.»

Ancak bu anlayış, o zaman toplantıyı izleyen bazı yetkililerce «acele istekler» sayılmıştı. Ve 1961 yılı boyunca işçilerin bekledikleri hiç bir gelişmeye tanık olunmamıştı. Bunun üzerine İstanbul İşçi Sendikaları Birliği içinde oluşan ilerici akımın temsilcileri İstanbul'da bir miting düzenlenmesini önerdiler. Bu miting işçilerin yasalarda yapılacak değişiklikleri ve işçi sınıfının politik istemlerini dile getirecekti. Türk - İş Konfederasyonu önceleri bu mitingin yapılmasını ertelemeye çalıştı ise de Sendikalar Birliği'ndeki ilerici akımın öncüleri diretince Türk - İş de, öteki birlik yöneticileri de mitingi yapmaya yanaştılar ve gün olarak 31 Aralık 1961'i saptadılar.

O gün yüzbinlerce işçi düzenli kollarla kentin dört bir yanından bayrak ve dövizlerle Şehzadebaşı'na akın etti. O güne kadar İstanbul hiç bir parti mitinginde, bir nedenle yapılan hiç bir çağrıda bu kadar insanı, bu kadar kararlı, kendinden emin ve düzenli şekilde mitinge katılmış olarak görmemişti. Grev hakkı istekleri, asgari ücretin ve geçim indiriminin yükseltilmesi ve vergi dışı olması, örgütlenme yasağının sona erdirilmesi, çocuk işçilerin korunması, İş Mahkemelerinin yeni bir düzenle kurulması, işten çıkarmaların yasaklanması, eğitim eşitliği, emekli işçilere ücret bağlanması, eşit işe eşit ücret verilmesi, gece üniversitesinin açılması belli başlı istekler arasındaydı.

Saraçhane Mitingi'nde üç yüz bine yakın işçi grev hakkını almaya and içti, grev hakkı belli bir süre içinde yasalaşmazsa işçiler genel greve gideceklerini en gür sesleriyle haykırdılar. Bu mitingin etkisi ertesi yıl Bursa'da toplanan Türk - İş Genel Kurulunda görüldü. Delegelerin yaptığı planlı kalkınmayı, sendika ve toplu sözleşme yasalarının çıkarılmasını, Çalışma Meclisi'nin toplanmasını, toprak reformunun gerçekleştirilmesini, dışticaretin ve bankacılığın devletleştirilmesini öneren konuşmalar, hep 31 Aralık Mitinginin ilhamlarıydı.

ARALIK

	4	11	18	25
	5	12	19	26
	6	13	20	27
	7	14	21	28
1	8	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10	17	24	31

1946 OLAYI: İŞÇİ SINIFINA BİR SALDIRI

15 Aralık 1946, işçi sınıfının politik ve sendikal örgütlenmesine indirilen bir darbenin tarihidir. İkinci Paylaşım Savaşı'ndan az önce İstanbul ve çevresindeki illerde yürürlüğe konan Sıkıyönetim düzeninde dönemin iktidarı, çeşitli siyasi parti ve işçi sendikaları ile işçi kitaplığı ve işçi kulübünü o gün süresiz olarak kapattı.

CHP Genel Başkanı İsmet İnönü'nün Cumhurbaşkanı seçilmesinden az sonra, Cemiyetler Kanunu'nda değişiklik yapılmış ve sınıf esasına dayalı dernek kurma yasağı daha keskin çizgilerle belirtilmişti. İkinci Paylaşım Savaşı başladıktan sonra Türkiye İşçi Sınıfı, bu yokluk ve yoksulluk yıllarını örgütsüz olarak yaşamış, Bakanlar Kurulu ve Koordinasyon Kurulu kararlarıyla günde 11 - 13 saat çalıştırılmış, iş kazaları artmış, ücretler yerinde saymış, genç kızlar daha çok iş alanına kaydırılmış, örgütsüz işçiler alabildiğine sömürülmüştü. Gizli polisin en ufak bir politik muhalefeti en ağır şekilde cezalandırdığı, Nisan sonlarında 1 Mayıs nedeniyle bildiri dağıtacağı kuşkusu ile onlarca insanın hücrelere kapatıldığı o dönemde, işyeri işçi temsilcileri bile işverenlerin temsilcisi gibi davranmaya zorlanmıştır.

Ancak İkinci Paylaşım Savaşı'nın demokrasiler ve Sovyetler Birliği ordularının zaferleriyle sonuçlanmasından sonra dünya yeni bir aşamaya gelmiş, Türkiye'de de bu aşamanın etkileri görülmeye başlamıştı. Nitekim sınıf esasına dayalı dernek kurma yasağı, artık çağın kabullenebileceği bir baskı değildi ve yeni bir İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin hazırlanması dönemine girilmişti. CHP'nin İnönü'ye verdiği Milli Şef deyimi de tarihe karışıyordu ve CHP Kurultayı hem bunu kararlaştırıyor hem de sınıf esasına dayalı dernek kurulmasından yana olduğunu açıklıyordu. Bunun üzerine 1946 Haziran'ında Cemiyetler Kanunu'na konulan sendika ve parti kurma yasağı Meclise verilen bir yasa tasarısıyla kaldırıldı. Bu olanaktan yararlanan işçiler hemen işçi sendikaları ve sosyalist partiler kurmaya koyuldular. Kısa süre içinde Türkiye Sosyalist Partisi, Türkiye Emekçi Çiftçi Partisi, İstanbul İşçi Sendikaları Birliği, İşçi Kulübü, çeşitli işkollarında işçi sendikaları kuruldu ve sendikalarla partilerin yayın organları çıkarılmaya başlandı.

Sosyalist partiler daha geniş özgürlükler istiyor, sendikalar grev hakkını savunuyor, işçi ücretlerinin yükseltilmisi fazla çalışmanın yasaklanması, çocuk ve kadın işçilerin korunması, işsizlik, emeklilik, yaşlılık gibi sigortaların kurulması için mücadele veriyordu. Sendikalarla, 14 Mayıs 1946'da kurulan Sosyalist Parti ve 20 Haziran 1946 da kurulan Türkiye Sosyalist Emekçi ve Çiftçi Partisi arasında düşünsel bir bağ kurulmuş ve sendikacılar partiler karar organlarında da görev yaptıkları için iktidar ve gizli polis, sosyalizmin yaygınlaşmasına yönelik çalışmaları izlemeye başlamıştı. Ancak CHP iktidarı, hem yeni kurulan karşıt burjuva partileriyle, hem de sosyalist partilerle ve kenki denetimi dışında bulunan işçi sendikalarıyla mücadeleyi göze alamıyordu. Özellikle sosyalist yayınlar, sendikaların toplantılarındaki çok haklı eleştiriler, iktidarı yeni bir seçimde yenik düşürecek düzeye ulaşıyordu. Bu ortamda iktidar, Sıkıyönetim düzeninden yararlanmayı kararlaştırdı ve Komutanlığa gönderdiği bir yazı ile sosyalist partileri, özgür işçi sendikalarını ve öteki işçi tüzel kişiliklerini, yayın organlarını kapatma buyruğu verdi. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı da 15 Aralık 1946 günü hükümeti düşürme, gizli örgüt kurma, işçileri hükümete karşı başkaldırma gibi gerekçe dışı iddialarla suçlayan bir anlayışla iki sosyalist partiyi, bütün işçi sendikalarını, sendikalar birliğini, işçi klübünü, işçi kitaplığını Sendika, Yığın, Gün dergilerini kapattı ve yöneticileri askeri mahkemeye verdi. Tutuklanan sendikacılar, yazarlar, particiler uzun süre kapalı mahkemelerde yargılandılar, mahkûm edildiler. Ancak sonradan bu mahkumiyet ve kapatma kararlarından bazılarının yersizliği Yargıtay'ca anlaşılarak kararlar bozuldu.

İlk Çalışma Bakanı Prof. Dr. Sadi Irmak'ın deyimiyle «kendiliğinden mantar biter gibi her gün yenileri kurulan sendikalar»ın özgür varlığına tahammül edemeyen iktidar, dünyanın ileriye doğru akışı yüzünden Türkiye'de özgürlüklerin var olduğunu göstermek için 1947 yılında sendika kurma hakkını çok dar ölçüde de olsa getirmek için yeni bir yasa çıkardı ve özgür 1946 sendikaları yerine iktidarın denetiminde, onu destekleme amacı güden bir anlayışla sendikaların kurulması serbest bırakıldı.

15 Aralık 1946, altı ay kadar ömrü olan özgür sendikacılığın ve sosyalist parti kurma girişiminin köküne balta indirildiği acı gün olarak anılarda tarihte kaldı.

ayın olayları
DİSK

TUNUSLU SENDİKACILARIN TUTUKLANMASINA KARŞI GÖSTERİLER SÜRÜYOR

Tunus'ta devlete karşı suç işledikleri iddiasıyla 15 sendikacının ağır cezalara çarptırılmaları nedeniyle dünyanın birçok yerinde sendikaların protestoları sürüyor.
Tunus Cumhurbaşkanına ve Başbakanına çekilen telgraflarda ve gönderilen mektuplarda, Tunus Büyükelçilikleriyle yapılan görüşmelerde basın toplantılarında hep aynı istem dile getirildi : Tutuklu sendikacıların hemen salıverilmeleri ve Tunus'ta sendikal hak ve özgürlüklerin genişletilmesi.
Son olarak 17 Ekim'de Viyana'da toplanan Uluslararası Ulaşım İşçileri Federasyonu Yürütme Kurulu, sendikaların istekleri en kısa zamanda yerine getirilmezse Tunus'a boykot uygulayacağını açıklamıştır.

ASİS MKE'DE ÖRGÜTLENİYOR

500 işçinin çalıştığı Makina Kimya Endüstrisi Kurumu'na bağlı Marangoz Atelyesinde örgütlenme çalışmalarının büyük bir kısmı tamamlandı.
İstanbul Kartal'da kurulu Sunta Tahta Sanayi'nde ise uyuşmazlık devam ediyor. İşyerinde 500 işçi çalışmaktadır.

BASIN-İŞ TEMEL EĞİTİM SEMİNERLERİ BAŞLADI

Kocaeli Şube Kongresi 22 Ekim Pazar günü yapıldı. Çeşitli illerde yapılacak olan temel eğitim seminerleri başlatıldı.
Elektrik Etüd Genel Müdürlüğü'ne bağlı matbaada 18 işçinin 21.8.1978'de başlattıkları grev sona erdi. Arif Hastürk Kutu fabrikasında grev kararı alındı. Adana Kemal matbaasında 62 işçi 15 Kasım'da greve gitti. Ciasan Ambalaj Sanayin'de sözleşme görüşmelerine başlandı. Maliye Bakanlığı'na bağlı Darphane ve Damga Matbaası Müdürlüğü ile toplu iş sözleşmesi hazırlıklarına başlandı.

ALLENDE'YE KARŞI DİRENEN ŞİLİ'Lİ KAMYONCULAR PİNOCHET REJİMİNDEN YAKINIYOR

CIA tarafından milyonlarca dolarla finanse edilen ve halk birliği hükümetinin devrilmesi için grev yapan Şili'li kamyoncular, Allende'nin demokratik hükümetinin devrilmesinden bu yana Şili'de ekonomik koşulların gittikçe dayanılmaz hale geldiğini belirttiler. Allende hükümetine karşı kamyoncular grevinin öncülüğünü yapan örgütlerin başkanı L. Vilarin, hayat şartlarının 1973'e oranla çok daha kötü olduğunu gördüğünü açıkladı. Kamyoncular karayolu taşımacılığının % 30 azalmasını, yakıt fiyatlarının % 53 artmasını ve Devlet Demir Yollarının kamyoncularla rekabete girmesini protesto etmek için greve çıktılar. Pinochet hükümeti, Vilarin'in bu çıkışını Şili silahlı kuvvetlerine karşı bir hareket olarak nitelendiriyor.

BANK-SEN: 574 İŞYERİNDE UYUŞMAZLIK

İstanbul Ticaret Borsası Canlı Hayvan ve Et Sanayii'nde 43 işçinin 12.9.1978'de başlattıkları grev devam ediyor. Yapı Kredi Bankası'nın 574 işyerinde uyuşmazlıklar sürüyor. Eskişehir Bankasın'da, Anadolu Bankasın'da toplam 1900 işçi adına ve Gima A.Ş., İstanbul Amerikan Robert Lisesi, OYAK, Yar-Ko (Yarımca Tüketim Kooperatifi) işyerlerinde toplu iş sözleşmesi görüşmelerine başlandı. Samsun Destaş işyerinde ve Konya Selçuk Ecza Deposunda toplam 120 işçinin direnişi devam ediyor.

GUATEMALA'DA PAHALILIĞA KARŞI GREVE GİDEN 8 İŞÇİ ÖLDÜRÜLDÜ

2 Ekim'de Sendikal Birlik Ulusal Konseyi ve kamu kesiminde çalışan İşçileri Koruma Komitesi, ulaşımdaki yüksek fiyatları protesto etmek için grev başlattılar. Polisle çıkan çatışmada 8 kişi öldü, 100'lerce kişi de tutuklandı. Hükümet sıkıyönetim ilân edeceğini ve hizmet sektörünün askerileştirileceğini açıkladı. DSF, 9 Ekim'de hükümetin sıkıyönetim tehditlerini ve baskılarını protesto eden bir bildiri yayınladı. Tutukluların serbest bırakılması ve isteklerin kabul edilmesi için Cumhurbaşkanına telgraf çekti.

DEVRİMCİ YAPI-İŞ: KISKA'DA DİRENİŞ KALDIRILDI

Kıska (Gaziantep Su Deposu ve Pompalama İnşaatı) Kom. Şti.'de 450 işçinin 22 gün süren direnişi yapılan bir protokolle kaldırıldı. Mardin Traktör Fabrikası inşaatında örgütlenme tamamlandı. İzmir Aliağa Rafinerisi ek inşaatında 400 işçinin çalıştığı 4 şantiyede örgütlenme çalışmaları sürdürülüyor. Gaziantep Küçük Sanayi Sitesi inşaatında 120 işçi adına grev kararı alındı. Burhaniye Artur Şirketinde ise uyuşmazlık devam ediyor.

DEV MADEN-SEN: BAŞER MADENCİLİK GREVİ 7 AYDIR SÜRÜYOR

MTA Bölge Müdürlüğü Kızılcahamam işçi yatakhanesi bombalandı.
Türk Maadin A.Ş. Demirköy işyerinde 50 işçi adına ve Ege Metal'de toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sürdürülüyor. Başer Madencilik işyerinde 29.5.1978'de başlayan grev devam ediyor. Etibank Beyşehir Barit İşletmelerinde ise 150 işçi adına grev kararı alındı. Ege Metal Krom işletmelerinde 150 işçinin 15.11.1978'de başlattıkları direniş sona erdi. 738 işçinin çalıştığı M. Kemal Paşa Bortaş Borasit İşletmesi ile 1 Aralık'da toplu iş sözleşmesi görüşmeleri başlatılıyor. Etibank Banaz Manyezit İzabe Fabrikasında sözleşme imzalandı.

ALMANYA'DA, FAŞİSTLERE BOYUN EĞMEMİŞ AİLELER, SÜREKLİ İZLENİYOR

Batı Almanya'da, Hitler'e boyun eğmemiş ailelerin bireylerinin 1933'lerden beri sürekli izlendiği bildiriliyor. Bugüne değin 4000'i aşkın Batı Almanyalı demokratın baskı altında tutulduğu, bir milyonu aşkın kişinin bu konuda sorguya çekildiği, zaman zaman gruplar halinde tutuklamaların yapıldığı gelen haberler arasında yer alıyor. Batı Almanya'da iktidar, yurt içinde ve dışında bu tür uygulamalara doğan tepkiyi bastırmaya çabalıyor.
Liesel Richter adlı 27 yaşındaki genç işçi bu konuda şunları söyledi:
«Ailem politik görüşleri nedeniyle dört kuşaktan bu yana izleniyor. Dedemin babası bir sosyal demokrat olduğu için izleniyordu. Dedem Alman Komünist Partisi üyesi olduğundan 1933'de Hitler rejimince toplama kampına atıldı. Babam da Komünist Partisi üyesi olduğundan 1956'da işinden oldu. Ben ise Şubat 1974'ten bu yana işe alınmıyorum.»

BAYSEN: İKİ İŞYERİNDE GREV KARARI

Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığı ile 1. dönem toplu iş sözleşmesi imzalandı. Sözleşme 700 işçinin çalıştığı Diyarbakır Y.S.E. 12. Bölge Müdürlüğü işyerinde geçerli olacak. Haşimer Belediye İçme Suyu inşaatında 139 işçi adına ve Öz İnşaat işyerinde 350 işçi adına grev kararı alındı.

OLEYİS: SHERATON DİRENİŞİ BAŞARIYLA BİTTİ

3.11.1978'de başlayan Türk Jokey Kulübü Seyisleri Direnişi 10 Kasım'da imzalanan bir protokolle sona erdi. Protokol ile 1000.— TL. yakacak zammı, 700.— TL. aile yardımı hakları sağlandı.
İşyerinde toplu iş sözleşmesi görüşmelerine başlandı.
Kaleli Oteli grevi, Varan Turizm direnişi devam ediyor. Ömür Oteli'nde 16 işçi adına grev kararı alındı. Pandelli Lokantası, Usta ve Özgür Oteli, Viyana Restaurant, Ataköy Turistik Tesisleri, Anka Oteli işyerlerinde işe uyuşmazlık devam ediyor. Sheraton Oteli'ndeki direniş başarıyla sonuçlandı. İşten çıkarılan 54 işçinin geri alınması sağlandı. Toplu iş sözleşmesi görüşmeleri başladı.

30 MİLİTAN SENDİKACI TUTUKLANDI

23 Eylül'de sendikacılar Arjantin'in toplumsal durumunu görüşmek için Fırıncılar Sendikasında toplantıdayken Buenos Aires polisinin yaptığı baskında 30 sendikacı tutuklandı. Arjantin'de Mayıs 76'dan bu yana her türlü ekonomik ve politik eylem yasaklanmıştı.

DEVRIMCI SAĞLIK-İŞ: UYUŞMAZLIKLAR DEVAM EDİYOR

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının BSG Kampanyasına bağlı 3 işyerinde; Antep, Maraş, Urfa, Mersin, Antalya, Aydın Sıtma Eradikasyon Bölge Başkanlıklarında uyuşmazlıklar devam ediyor.

PATRONLARIN POLİTİKASI: KADIN EMEĞİYLE DAHA ÇOK ÜRETİM DAHA AZ ÜCRET

Japonya'da, geçen yıl kurulan, yalnız kadın işçilerin çalıştığı bir fabrika, burjuvazinin yaygınlaştırma çabasında bulunduğu, kadın emeğinin düşük verimli olduğu iddiasının geçersizliğini kanıtladı. Yomaha motor fabrikası geçen yıl 70 kadınla üretime geçmişti. Yıl sonunda planlanandan 25.000 fazla motor üretildiğini gören sermayedarlar ikinci yıl kadın işçi sayısını 150'ye çıkardılar. Patronlar başlangıçta, yalnızca kadınların dikkat gerektiren işlerde daha başarılı olduklarını,

bu nedenle kadın işçi çalıştırdıklarını söylüyorlardı. Oysa bundan daha önemli olan bir başka neden patronlar tarafından gizleniyordu. Bu da kadın işçilerin daha az ücret almaları gerçeğidir. Japonya'da erkek işçinin aylık ücretinin 150.000 yen olmasına karşılık kadın işçinin aylık ücreti 93.058 yen'dir.

GENEL-İŞ : İŞKOLU DÜZEYİNDE SÖZLEŞME İÇİN İLERİ

1979 - 1981 dönemi işkolu düzeyinde toplu iş sözleşmesi için gerekli hazırlıklar ve tasarıların oluşturulması için örgütsel çalışmalar hızlandırıldı. Şubelerde düzenlenen anketlerle işçilerin dilekleri tesbit ediliyor. Ocak - Şubat - Mart aylarında yetki dönemi çalışmaları sonunda 900 civarında işverenle toplu iş sözleşmesi yapılacak.

HÜRCAM-İŞ : YEMEK BOYKOTU

Yamanlar Cam Fabrikası'nda 23.8.1978'de başlayan grev devam ediyor. İşverenin 15 günlük ikramiye hakkını vermemesi üzerine İstanbul'daki işyerinde yemek boykotu yapıldı. Genel Yönetim Kurulu Gebze Şubesi ile, Yürütme Kurulu Topkapı Şube Yönetim Kurulu ile ortak toplantılar yaptılar. Anadolu Cam Sanayii'nde temsilcilik seçimi yapıldı.

DAHA FAZLA KÂR İÇİN İNSANLAR ZEHİRLENİYOR

1976 Temmuzunda İtalya'da ICMESA kimya fabrikasından zehirli diyoksin gazı yayılmaya başladığı saptandı. Binlerce insan bu zehrin vücutlarındaki etkisinin ürküntüsüyle evlerini terkettiler. Bu felâketin nedeni kader değil, çokuluslu İsviçre şirketi Hoffman Roche'a bağlı ICMESA patronlarının daha fazla kâr isteği idi.

Araştırmayı yapan uzmanlar, şirketin trichlorophenol üretiminde en ucuz yol olduğu için insan sağlığına zarar veren bu yolu seçtiğini açıkladılar. Sermayenin aşırı kâr hırsının, işçilerin sağlığına zarar vermekle kalmadığı, bölge halkının sağlığını da tehlikeye soktuğu bir kez daha görüldü.

İSPANYA'DA «TOPLUMSAL ANLAŞMAYA HAYIR»

Madrid'de İşçi Komisyonları Sendikal Konfederasyonu Konfederal Konseyi topladı. Acil ekonomik, siyasal, sosyal konular görüşüldü. Hazırlanan yeni Anayasaya 'evet' kampanyası açılması kararlaştırıldı. Başkan Camacho, bu Anayasanın eski rejimle ilişkilerin kopması ve demokrasının sağlamlaşmasında bir adım olduğunu açıkladı.

Yeni Anayasanın ekonomik ve sosyal önlemler konusunda sendikanın getirdiği öneriler şunlardır:

— İşsizliğin önlenmesi,
— Yatırımlarıngerçekleştirilmesi,
— Enflasyon hızının azaltılması,
— İşçilerin satın alma gücünü koruyacak bir ücret politikasının tesbit edilmesi,
— İş hayatında, Sendikal harekette, toplu pazarlıkta ve grev hakkında demokratik bir yapının oluşturulması,
— Politik ve sosyal planda uluslara özerklik tanıyan yeni kanunlar çıkartılması,
— Özellikle son günlerde aşırı sağ ve çeşitli terörist gruplar tarafından saldırıya uğrayan demokrasinin sağlamlaştırılmas için seçim sisteminin ve işçilerin haklarının korunması

PİNOCHET MADEN İŞÇİLERİNİ SİNDİRMEYE ÇALIŞIYOR

Dünyanın en büyük bakır üretim yatağı olan Chuquicamata işletmesinde çalışan işçiler, 2 yıl önce çalışma koşullarının ve ücretlerin düzeltilmesi için talepte bulunmuşlardı. Ancak faşist Pinochet yönetimi bu haklı taleplere işçileri işten çıkarmakla cevap verdi. İşçiler, 8 Ağustos'da işverene 9 bin işçi adına taleplerini yeniden bildirdiler.

— Ücretlerin % 50 artırılmasını,

— Üretimden alınan primin çoğaltılmasını,

— Çocuklara öğrenim bursu verilmesini,

— Başkentin 1500 km. kuzeyinde 2700 m. yükseklikteki işletmeye ulaşım olanaklarının sağlanmasını isteyen işçilere maden şirketi 6 sendikacıyı işten atarak cevap verdi.

İşçilerin protestosu üzerine faşist Pinochet hükümeti bölgede sıkıyönetim ilân etti. Dinsel toplantılar dahil, bütün toplantılar yasaklandı. Şilili maden işçilerini sindirmek için geniş çapta tutuklamalar yapılıyor

ŞİLİ HÜKÜMETİ YEDİ SENDİKANIN YASA DIŞI OLDUĞUNU İLÂN ETTİ

Şili Hükümeti, sendikaları boğmak için gittikçe saldırgan adımlar atıyor. 20 Ekim'de yaklaşık 400.000 işçiyi temsil eden 7 büyük örgütü yasaklayan bir kanun ve ardından bu örgütlerle dayanışma içine giren ya da bunları savunan örgütleri yasa dışı sayan yeni bir kanun çıkarıldı. **Faşist yönetimin kapattığı yedi sendika şunlardır : Köylü ve Yerli Çiftçiler «Ranquil» Konfederasyonu; Birleşik Köylü ve Tarım İşçileri Konfederasyonu; Ulusal Metal İşçileri Federasyonu; Ulusal Madenciler Federasyonu; Ulusal Tekstil İşçileri Federasyonu; Yapı ve Yapı Malzemeleri İşçileri Federasyonu ve Santiago'daki Yapı İşçileri Sendikası.**

Yedi sendikanın tüm mallarına hükümet tarafından el konmuştur.

GIDA-İŞ : 400 İŞÇİ GREVE GİDİYOR

Çamlıca Gazoz Fabrikası, Tuzmak ve Fiskobirlik'e ait 8 işyerinde 400 işçi adına grev kararı alındı. Et ve Balık Kurumu'na bağlı 30 işyerinde, Gom Elastik, Kademoğlu Yağ ve Sabun San., Çapa Marka Gıda Sanayi, Sarısakal Un Fabrikası, Billur Tuz Fabrikası ve Boğaziçi Değirmencilik işyerlerinde uyuşmazlıklar devam ediyor.

LİMTER-İŞ : TERSANELERDE 100 YIL SONRA İLK GREV

Atılım Tersanesi grevi ile gemi yapımı işkolunda 100 yıl sonra ilk grev başlatıldı. 52 işçinin çalıştığı Atılım Tersanesi'nde, grev öncesinde Dok Gemi - İş Sendikası yetki itirazında bulunmuş, ancak Limter - İş işyerinde yetkili sendika olarak belirlenmişti. 24.10.1978'de Limter - İş'in grev kararı almasından sonra, işverenin isteği üzerine yapılan grev oylamasını da Limter - İş kazanmıştı.
Kocaeli'nde kurulu Marmara Tersanesi'nde yapılan irade beyanını da Limter - İş Sendikası kazandı.

CGT, MADEN İŞÇİLERİNİN İSTEMLERİNİ HÜKÜMETE BİLDİRDİ

Fransa'da Loren Bölgesinde, madencilik büyük sorunlarla karşı karşıya bulunuyor. Bu nedenle CGT, işçi haklarıyla ilgili istemlerini bildirirken bununla birlikte, madencilik sanayiindeki bunalımdan çıkılması için öneriler de getirdi. Başbakan CGT'nin önerilerini reddetti. Ancak konu Maden Federasyonu tarafından yeniden tartışmaya açıldı. Çünkü İşçilerin taleplerinin karşılanabilmesi için bu önerilerin gerçekleşmesi gerekiyor. CGT'nin işçi haklarıyla ilgili istemleri, işten çıkarmaların durdurulmasını, çalışma süresinin kısaltılmasını,

çalışmanın durmaması için 5. vardiyanın uygulanmasını, ücretli izinlerin süresinin uzatılmasını, 55 yaşından önce emeklilik hakkını, acil olarak ücretlerin arttırılmasını ve bölgesel işsizliğin önlenmesini kapsıyor. CGT, maden sanayiinin bunalımdan çıkması için :

1. **Topluma ve toplum ihtiyaçlarına karşılık veren bir madencilik politikası,**
2. **Yeni teknolojik gelişmelere ve işçilerin insiyatifine dayalı bir üretim düzeni,**
3. **Madenlerin demokratik biçimde oluşturulacak ortak bir maden politikası uyarınca işletilmesi,**
4. **Uluslararası işbirliğinin sağlanması,**
5. **Zorunlu demokratik millileştirmelerin yapılması**

önerilerini savunuyor.

SOSYAL-İŞ : SSK'YA BAĞLI 147 İŞYERİ İÇİN GÖRÜŞME SÜRÜYOR

Gemaş Mühendislik ve Mimarlık A.Ş.'de 66 işçinin 25.8.1978'de başlattıkları grev devam ediyor. Ankara ve Ege Üniversiteleri Ziraat Fakültelerinde uyuşmazlıklar sürüyor. Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Uygulama Çiftliğinde sözleşme imzalandı. Ankara, İstanbul, İzmir Mimarlar Odası'yla 24.11.1978'de sözleşme imzalandı. SSK'na bağlı 147 işyerinde sözleşmeler feshedildi. Yeni görüşmeler için çalışmalar sürdürülüyor.

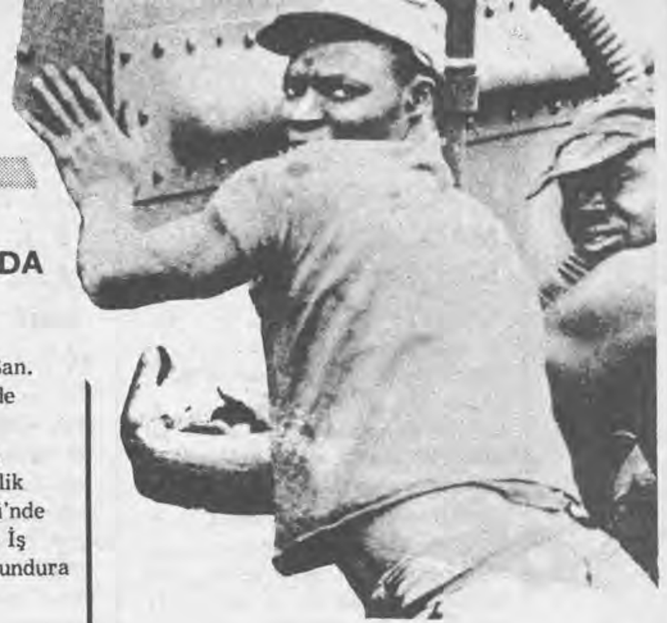
İLERİCİ DERİ-İŞ YEŞİL KUNDURA'DA YETKİ ALDI

Nuray Saya ve Ayakkabı San. işyerinde 100 işçi 6.11.1978'de direnişe başladı. Tutkal Sanayii'nde çalışan 78 işçi, Kaynarca'da kurulu Dericilik Araştırma Eğitim Enstitüsü'nde çalışan 27 işçi İlerici Deri - İş saflarında birleşti. Yeşil Kundura işyerinde yetki alındı.

MADEN-İŞ : 11 BİN 500 İŞÇİYİ KAPSAYAN TOPLU SÖZLEŞME HAZIRLIĞI

14. Bölge sınırları içersinde yer alan Kelebek Soba ve Hisar Demir Çekme'de örgütlenme çalışmaları sürdürülüyor. Ankara, Kırıkkale ve Çeltik MKE Fabrikalarında örgütlenme hızlandırıldı. 32 işyerinde 11 bin 518 işçiyi kapsayan toplu sözleşme çalışmaları, 11 işyerinde ise yetki çalışmaları devam ediyor. Kayseri Temiz Döküm'de 25 işçinin 9.3.1978'de Ankara Tamsaş'da 315 işçinin 28.9.1978'de başlattıkları grevler başarıyla sürdürülüyor.

GÜNEY AFRİKA'DA KARA DERİLİ İŞÇİLER İLK KEZ SÖZLEŞME İMZALADI

Güney Afrika'da kara derili işçilerin üye olduğu bir sendika, Ulusal Tekstil İşçileri Sendikası (NUTW), ilk kez toplu sözleşme imzalamıştır.
1974 yılında, Uluslararası Sendikal hareketin ve İngiliz sendikalarının da etkin katkıları ile Ulusal Tekstil İşçileri Sendikası, Nephew Tekstil Şirketini toplu sözleşme imzalamaya razı etmişti. Ancak ırkçı Güney Afrika Hükümetinin atadığı Wiehahn Komisyonu Güney Afrika Iş Yasasını gerekçe göstererek sözleşmeye karşı çıkmıştı. Mücadele sonunda karaderili işçilerin bazı haklar kazanmaları sağlanmış bulunuyor. İmzalanan sözleşme iki yıl yürürlükte kalacak. Ulusal Tekstil Sendikası'nın bu kazanımı, sendikal mücadelenin ırk ayrımına karşı bir başarısı olarak niteleniyor. Diğer Güney Afrika şirketleri, karaderili işçilerin sendikalarıyla görüşmeye oturmak için yeni yasaları beklediklerini öne sürüyorlar. Buna en son örnek, çoğunluğu zenci olan Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikasını tanımayı reddeden İsviçre Forbo şirketine bağlı Forbo - Krommenie - Salubra olmuştur. Bu şirket, Ekim sonunda, sendika üyelerinin bazılarını işten çıkardı.

PRAGTA SOMOZA YÖNETİMİ PROTESTO EDİLDİ

5 Ekim'de Prag'da DSF Merkezi önünde Nikaragua halkı ve işçileriyle dayanışma mitingi yapıldı. Mitingten sonra Nikaraguall işçilere mesaj gönderildi. Mitinge katılanlar, utanç verici baskı rejimi altındaki Nikaraguall işçiler ve köylülerle dayanışmalarını dile getirdiler.

KAPİTALİST AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞU ÜLKELERİNDE İŞSİZLİK ARTIYOR

Avrupa Ekonomik Topluluğu'na üye ülkelerde geçtiğimiz yaz aylarında işsizlik artmıştır. Topluluğun istatistik Dairesi'nin hazırladığı bir araştırmaya göre, Temmuz ayı sonunda Topluluğa üye ülkelerdeki toplam işsiz sayısı 5.9 milyona ulaşmıştır. Bu sayı bir ay içinde işsiz sayısında 300 bin artış olduğunu göstermektedir. Yine Haziran'dan bu yana Topluluk üyesi ülkelerdeki işsizlik artış oranı şöyledir: Belçika'da yüzde 15, Lüksemburg ve İngiltere'de yüzde 10, Hollanda'da yüzde 9, Fransa ve Federal Almanya'da yüzde 5'den fazla. Aynı araştırmanın sonuçlarına göre kadınlar arasındaki işsizlik oranı, erkeklerden çok yüksektir. Gençlik arasındaki işsizlik de yüksek oranlara ulaşmıştır. Topluluk ülkelerinde 25 yaşın altındaki gençlerin işsizler içindeki oranı Lüksemburg'da yüzde 57, Hollanda'da yüzde 46, Belçika'da yüzde 42, Fransa'da yüzde 36'dır.

YERALTI MADEN-İŞ : BİLFER'DE GREV 13 AYI AŞTI

411 işçinin Bilfer Madencilik'teki grevi Ekim 1977'den bu yana devam ediyor. Tok Madencilik Ltd. Şti.'nde ise alınan grev kararı 110 işçiyi kapsıyor. Türkiye Kömür İşletmelerine bağlı Orta Anadolu Linyitleri (OAL) İşletmesi Müessesesinde 3 yıldan beri sürdürdüğü örgütlenme çalışmaları başarıyla sonuçlandı. İş Mahkemesi'nin kararı ile işyeri düzeyindeki yetki kesinleşti.

T.İ.S. : 1800 İŞÇİ DİSK SAFLARINA KATILDI

Dünyanın en büyük devlet üretme çiftliklerinden biri olan Ceylanpınar'da bir süreden beri devam eden yetki uyuşmazlığı, Viranşehir İş Mahkemesi'nin T.İ.S. lehine karar vermesi üzerine sona erdi. Hak Tarım - İş ve Türk - İş'e bağlı Tarım - İş Sendikalarının beyannamelerde yaptıkları usulsüzlükler, yapılan imza kontrolleri ile belirlendi. 1800 işçinin T.İ.S. üyesi olduğu saptandı.

TEKGES-İŞ KARAR ORGANLARI TOPLANDI

Genel Yönetim, Yürütme Kurulları ve Şube Başkanları ortak toplantısı faşizme karşı mücadele konusunu görüşmek üzere DİSK Genel Temsilciler Meclisi'nin hemen ardından 20 - 21 - 22 Kasım günleri toplandı. Toplantıda ayrıca toplu iş sözleşmelerinde takip edilecek yol, sendikanın genel eğitim programı, enerji iş kolunda iş kolu yetkisinin alınması ile ilgili çalışmalar ve sendikanın iç işleyişi konuları da ele alındı.

İŞÇİLER ROBOT GİBİ ÇALIŞMAYA HAYIR DİYOR

Batı Almanya'da bir lastik fabrikasında işçileri robot gibi çalıştırmaya dayanan sistemin uygulamaya konulması üzerine işçiler direnişe geçtiler. Michelin fabrikasında, patronların, işçi temsilcilerinin görüşlerini almaksızın yürürlüğe koydukları bu sistem işçilerin aşırı biçimde yıpranmasına neden oluyor ve 35 yaşından sonra daha düşük ücretli başka işlere verilmelerini getiriyordu. İşçiler önce 5 gün süren bir direniş yaptılar. Daha sonra aynı konuyu görüşmek üzere işçilerin, aralarında toplanmalarına izin verilmedi. Bu nedenle topluca iş bırakımına gidildi. Patron, eylemin «suçlusu» olarak göstermek istediği 5 sendika temsilcisini işten çıkardı. Daha sonra koşullarının düzeltileceğinin vaadedilmesi üzerine direniş kaldırıldı.

TEKSTİL : BİTİRİLEN GREV VE DİRENİŞLER

Kozan Sanayii'nde toplu iş sözleşmesi görüşmelerine 17.11.1978'de başlandı. Titiz Giyim Sanayi, Samuel Damar Boyahanesi, Nilsan Giyim San., Said Odyakmaz Jakarlı Tekstil ve İnceler Boyahanesi işyerlerine yetki çağrısı yapıldı. Destaş Dokuma Sanayi, Konfor Yatak Fabrikası, Gençler Giyim Sanayi, Samek Örme Sanayii'nde sürdürülen grevler sona erdi. Kahramanmaraş'da, Pişkinler işyerinde sürdürülen direniş bitirildi.

T. PETROL VE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI : İŞ YASASININ 17. MADDESİ İŞLETİLMEZ HALE GETİRİLDİ

Merbolin Boya Fabrikasında toplu iş sözleşmesi imzalandı. İş yasasının 17. maddesinin kaldırıldığı sözleşme ile saat ücretlerine 1. yıl 17.50 ve 2. yıl gene 17.50 TL. zam sağlandı. Sözleşmede ayrıca 5 maaş ikramiye kendi isteğiyle işten ayrılanlara 45 gün, atılan işçilere ise 60 gün kıdem tazminatı hakkı getirildi.

ASYA-OKYANUSYA BASIN İŞÇİLERİ KONFERANSI YAPILDI

Asya ve Okyanusya Ülkeleri Kültür İşçileri Sendikaları Konferansı 24-29 Eylül tarihlerinde, SSCB"de Özbekistan'ın başşehri Taşkent'te yapılmıştır.

DİSK'e bağlı BASIN-İŞ Sendikası Genel Başkanı Burhan Şahin, ve Basın-İş Sendikası Toplu Sözleşme Dairesi Müdürü Okşan Yardımcı'nın katıldığı, konferansta 11 ülkeden 26 örgütü temsilen 39 delege bulunmuştur.

Basın-İş sendikası Genel Başkanı Burhan Şahin konferansta yaptığı konuşmada özetle şunları söylemiştir:

«Türkiye'nin içinde bulunduğu bunalım, genel olarak emperyalizmin bunalımından ayrı değildir. Ülkemiz NATC, CENTO, IMF, Enerji Ajansı, AET gibi emperyalist örgütlere bağlıdır. Emperyalizmin askeri, ekonomik, politik ve mali ağları içerisinde çırpınmaktadır.

Böyle bir ülkede anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekelci mücadele sınıf ve kitle sendikal örgütlerinin ana görevi olmaktadır.

Türkiye'de Pahalılık ve İşsizlik her geçen gün artmaktadır. Faşist cinayet şebekeleri emekçi halkımızın üzerine saldırtılmaktadır. İşçilerin ekonomik-demokratik mücadelesi kundaklanmak istenmektedir.

Bölgesel planda sınıfsal, mesleki ve kültürel ilişkiler sıklaştırılmalıdır.

Ancak böyle yoğun çalışmalar, emperyalist zorbalığı geriletebilir, sömürü ve soygunu, işsizliği ve pahalılığı, ırkçı ve şoven baskıları ortadan kaldırabilir. Dünya Barışsever güçlerine **kalıcı mevziler kazandırabilir.»**

TÜM ÇALIŞANLARIN SENDİKAL HAKLARA KAVUŞMASI, İSCİ SINIFININ BİRLİĞİ YOLUNDA ÖNEMLİ BİR ADIM OLACAKTIR

25 Kasım 1978 günü Adana'da TMMOB'nce düzenlenen **«Sendikal haklar mücadelesi»** konulu panelde, teknik elemanların-mühendislerin sendikal haklarını elde etme mücadelesi yöntemleri ve bu mücadelenin ulaştığı boyutlar ele alınarak, sendikal örgütlenmenin yapısı üzerinde durulmuş, tüm çalışanlar grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklara kavuşmadıkça işçi sınıfının birliğinin sağlanamayacağı görüşüne varılmıştır.

TMMOB Genel Sekreter Yardımcısı **Oğuz Türkyılmaz**'ın yönettiği panele **DİSK** adına Toplu Sözleşme Dairesi Müdürü **Erhan Alptekin** katılmıştır.

DİSK adına katılan **Alptekin**, işçi sınıfının ekonomik-demokratik haklarını elde etme mücadelesinin ülkemizde yüzyıllık bir geçmişi olduğunu, bu mücadele sürecinde burjuvazinin işçi sınıfını, yapay ayırımlarla bölme çabalarına karşın, önemli kazanımlar sağlandığını belirterek, kafa ve kol emekçilerinin birliğinin er geç oluşacağını vurgulamıştır.

DİSK'E BAĞLI SENDİKALAR

1 — **ASİS** 29 26 68
Sümer Sok. Kılıç Ap. 98
Yenişehir/ANKARA

2 — **ASTER - İŞ** 49 73 51
Beyoğlu Tonton Mah.
Eski Çiçekçi Sok. 5/7 Kat 2 İSTANBUL

3 — **BASIN - İŞ** 26 30 24 - 26 30 25
Divanyolu, Klod Farer Cad. No: 12/2
Cağaloğlu, İSTANBUL

4 — **BANK - SEN** 48 22 96 - 48 81 25
Vali Konağı Cad. Yapı ve Kredi Bankası
Emekli Sandığı Tesisleri Kat: 5, Dai. 3 - 4
Nişantaşı, İSTANBUL

5 — **BAYSEN** 29 09 34
Necatibey Cad. Sezenler Sokak 1/10
Yenişehir, ANKARA

6 — **DEV - MADEN - SEN** 29 39 40 - 29 47 92
Necatibey Cad. Sezenler Sokak
Lozan Apt. No: 2/9
Yenişehir, ANKARA

7 — **DEVRİMCİ SAĞLIK - İŞ** 23 20 50
İnebey Mah. Valide Camii Sok. 34/5
Aksaray, İSTANBUL

8 — **DEVRİMCİ TOPRAK - İŞ** 18 70 20
Meşrutiyet Cad. atibey Ap. 29/17
Yenişehir, ANKARA

9 — **DEVRİMCİ YAPI - İŞ** 75 14 31
Merter Gündoğdu Sokak No: 19/1
Bayrampaşa — İSTANBUL

10 — **FINDIK - İŞ** 19 50
Gazi Cad. 72 GİRESUN

11 — **GENEL - İŞ** 17 54 59 - 17 52 67
Süleyman Sırrı Sok. 2/4
Sıhhiye, ANKARA

12 — **GIDA - İŞ** 45 89 85
Refik Saydam Cad. 3/4
Tepebaşı, İSTANBUL

13 — **HÜR CAM - İŞ** 27 84 02
Divanyolu, Klod Farer Cad. 12/4
Cağaloğlu, İSTANBUL

14 — **İLERİCİ DERİ - İŞ**
Ordu Cad. No: 300, Kat: 3
Aksaray, İSTANBUL

15 — **KERAMİK - İŞ** 26 49 28
Divanyolu, Klod Farer Cad. 12/3
Cağaloğlu, İSTANBUL

16 — **LASTİK - İŞ** 75 15 65 - 75 15 66
Londra Asfaltı
Ahmet Kutsi Tecer Cad. 10/2
Merter, İSTANBUL

17 — **LİMTER - İŞ**
Ordu Cad. No : 300/3
Aksaray, İSTANBUL

18 — **MADEN - İŞ** 60 23 54 - 55 - 56
Barbaros Bulvarı 58/2
Beşiktaş, İSTANBUL

19 — **OLEYİS** 18 85 27 - 25 54 19
Menekşe Sok. Muslu Apt. 28/14 - 15
Kızılay, ANKARA

20 — **SOSYAL - İŞ** 29 19 59 - 29 46 38
Necatibey Cd. Sezenler Sok.; No: 2/14
Yenişehir, ANKARA

21 — **TÜRKİYE PETROL VE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI** 30 04 02 - 30 08 61
İzmir Cad. Fevzi Çakmak Sok. 7/13
Yenişehir, ANKARA

22 — **T.İ.S.** 25 56 87 - 18 96 15
Tuna Cad. İnkilap Apt. 5/6 - 7
Yenişehir, ANKARA

23 — **TEKGES - İŞ** 25 31 93 - 18 89 99
İzmir Cad. Yaprak Apt. Kat: 6, No: 24/11
Kızılay, ANKARA

24 — **TEKSTİL** 26 85 90
Babıali Cad. Sıhhiye Apt. 19/3
Cağaloğlu, İSTANBUL

25 — **TÜMKA - İŞ** 75 15 65 - 75 15 66
Londra Asfaltı
Ahmet Kutsi Tecer Cad. 10/2
Merter, İSTANBUL

26 — **YENİ HABER - İŞ** 29 71 16 - 20 63 48
Mustafa Kemal Bulvarı
Tolluoğlu Apt. 71/1 - 2
Maltepe, ANKARA

27 — **YERALTI MADEN - İŞ**
Selanik Cad. No: 50/14
Yenişehir/ANKARA

DISK
TAN